

Mircea Bătrânu

MANIFEST

MANIFEST, VA FI REVOLUȚIE!

Autor: Mircea Bătrânu

Criza mondială, apusul capitalismului și noua eră

București, 2009

ISBN 978-973-0-06927-3

Despre autor

MIRCEA BĂTRÂNU

<https://mirceabatranu.wordpress.com>

BIO - Sunt român, nascut în Transilvania. Absolvent al Universității București în 1981, am fost cercetător și profesor, analist, coordonator de lucrări, consultant și manager. Acum sunt freelancer. Sunt pasionat de spectacolul lumii, de știință, tehnologie, societate, umanism, cultură, educație. Mă ocup de prognoză, futurologie, scriu scenarii ale lumii de mâine (comunionismul) și ale celei de poimâine. Am mai multe proiecte (unele în lucru) în beletristică, publicistică, știință, politică, futurologie, comunionism, video, tehnologii. Sunt prezentate în pagina Activitate-Home și în Proiecte

Analiza neconvențională

Îmi place și-mi permit să abordez neconvențional multe probleme. Neconvenționalul (unconventional) – în afara canoanelor – permite găsirea

unor porți noi de acces în diverse domenii. Multe din abordările mele sunt neconvenționale.

Științele fundamentale impun abordarea convențională a problematicii existențiale dar nu exclud abordarea neconvențională și nici jocul minții pe diverse scenarii.

“Funcția logică numită Implicație => ne arată că o ipoteză greșită poate implica un rezultat adevărat. Aproape tot din ceea ce s-a descoperit în lume este datorat acestei logici.”

Kazuki Yamada, freelancer, în cartea mea Nea Vasile și japonezul, ed.2009. Neconvenționalul este cel ce pune lucrurile în mișcare în timp ce convenționalul stabilizează situațiile. Neconvenționalul susține îndoiala!

Atitudine

Sunt analist independent, freelancer, nu aparțin niciunui grup de interese și nu sunt angajat în nici o formă sau forță politică. Nu am fost membru al Partidului comunist înainte de 89 și nici al altui partid sau mișcare politică după anii 90 și nici n-am semnat vreun compromis cu structurile politice sau informative. Mi-am păstrat mereu atitudinea independentă. Atitudinea mea este deschisă și directă! Îi prețuiesc și apreciez pe cei recunoscuți de societate pentru valoarea lor și pe cei ce aduc noul benefic. În egală măsură îi disprețuiesc pe oportuniști, pupincuriști și carieriști, în special pe cei din sfera politicului.

Sunt inițiatorul Neofuturismului ca atitudine civică și culturală, promovând schimbarea radicală a relațiilor sociale și stabilirea drepturilor naturii și ale viitorului, fondator al principiilor societății de mâine, comunismul, și promotor al comunismului umanist pe baza legilor armoniei și ale principiilor umanismului.

Cuprins

MANIFEST, VA FI REVOLUȚIE

Prefață la ediția a II – a, 2015	1
Criza mondială, revoluția și comunismul	3
Cazul Eleonore vs Luis	5
Sumar	8
1. Prolog	10
2. Observații asupra lumii de azi	14
a. Domeniul economico-financiar	15
b. Domeniul social – politic	16
3. Balonul bancar și prăbușirea sistemului financiar	17
a. Banii	17
b. Sistemul bancar (comerțul cu bani)	18
c. Balonul bancar	20
d. Încrederea în sistem	23
e. Pașii spre infern	24
4. Sistemul politic și identitatea	24
a. Prostituația politică și sperjurul	26
b. Depersonalizarea și pierderea libertății	29
b1. Falsitatea valorilor în procesul educațional	29
b2. Robotizarea umană	29
b.3 Prostituația mass-mediei	30
b.4 Criza de identitate națională	30
c. Extinderea crizei de identitate	31
5. Internetul, liberalizarea informației și a educației	34
a. Liberalizarea informației	34
b. Criza educațională	35
c. Internetul și identitatea	36
6. Evoluție și revoluție în societate	37
a. Evoluția societății	37
b. Revoluțiile sociale	39

7. Dispariția doctrinelor și apusul capitalismului	42
a. Mondializarea	42
b. Dispariția doctrinelor	44
c. Apusul capitalismului	48
8. Statul – anomia, parazitismul și reprezentativitatea	52
a. Sistemele sociale.....	52
b. Reprezentativitatea	55
c. Anomia statului	55
d. Parazitismul statal	56
9. Comunismul, Globalizarea și Umanismul	58
a. Comunismul	58
b. Globalizarea	60
c. Umanismul	64
10. Principiile comunismului	66
a. Principiile comunismului.....	66
b. Obstacolele	68
c. Evoluția instituțiilor	69
d. Drepturile (banii) în comunism	70
11. Stăpânul mondial	74
a. Despre societățile secrete	74
b. Băieții deștepți	76
c. Executivul mondial	76
d. Binele cu forța	79
12. Comunismul și problemele globale	80
a. Problemele globale ale omenirii	80
b. Problemele ”balon”	83
c. Armonia și protecția mediului	86
d. Temele prioritare și referințele naturale	87
13. Stăpânul și comunismul	89
a. Evoluția normală a omenirii	89
b. Pericolul unui stăpân mondial	90
c. Criza internă a globaliștilor	91
14. Ce urmează	92

Anexa – O privire asupra României de azi	95
a. Revoluțiile din 1989 – un superbusiness.....	96
b. Vânzarea României	96
c. Partidele din România?	99
d. Instituțiile civile	100
e. România și criza mondială	103
Va fi revoluție!	109

Prefață la ediția a II-a, 2015

Am scris "Manifest, va fi revoluție!" la sfârșitul anului 2008, atunci când, pe fondul declanșării, în Statele Unite, a crizei economico-financiare, am realizat că impactul acesteia asupra sistemului capitalist, este mult mai mare decât lăsau să se înțeleagă autoritățile americane.

Întrucât o astfel de criză nu se limitează la aspecte economice și financiare, ea nu poate fi rezolvată prin măsuri în sfera economicului. Am ajuns la concluzia că este o criză de sistem, criza finală a capitalismului, iar crizele de final de sistem determină revoluții și saltul spre o nouă eră

Acesta este motivul pentru care am dat lucrării și subtitlul 'Criza mondială, sfârșitul capitalismului și noua eră'.

Când am scris lucrarea, la finele lui 2008 nu se vorbea despre criză de sistem. Europa era afectată prea puțin, iar mulți politicieni sc bateau cu pumnii în piept, că Europa va fi prea puțin afectată. Eu am publicat în 2009 și 2010, pe blogurile proprii și am prezentat în diverse întruniri, efectele crizei americane asupra Greciei, asupra Europei și a monedei Euro, punând accentul pe fragilitatea construcției europene și risipa de la Bruxelles. Apoi am scris despre propagarea crizei în est și efectele asupra Chinei. Mi-e teamă de explozia Chinei!

Ceea ce s-a întâmplat în decursul acestor ani, 2008-2014 a confirmat ceea ce cu prognozam în 2008.

Nu pot trece ușor peste ceea ce s-a întâmplat în Uniunea Europeană, mai ales că România este membră a UE.

Pentru a salva moneda Euro, Comisia și Parlamentul UE au susținut politica de austeritate și astfel au creat o instabilitate masivă, urmată de șomaj, mai ales în țările cordonului mediteranean. Astfel în loc să scadă decalajul între Nordul și Sudul Europei, acesta s-a mărit. Pe de altă parte, inexistența unor planuri de dezvoltare coerente la nivelul Uniunii Europene, precum și ignorarea creării unor instituții noi blochează saltul pe care Europa e nevoită să-l facă spre noua eră.

Din păcate, se creionează un sistem al viitorului de tipul coiminionismului globalist, așa cum am scris în capitolul referitor la noua eră, comunismul¹.

Capitalismul, ca sistem socio-economic a creat lumea modernă. Mecanismul prin care a dărâmat feudalismul, a fost de tip doctrinar-liberal, a creat statele naționale și libertatea opțiunilor, care s-a răsfrânt asupra economiei, generând libertatea piețelor și a deciziei. Capitalul, libertatea lui de plasare și asumarea riscului, au dezvoltat capitalismul timp de două sute de ani.

Consider că evenimentul, hotărâtor în istorie, a fost Revoluția franceză. Valorile ei încă sunt de referință pentru societate.

Dar pe plan mondial, a început să funcționeze un mecanism de grup pentru extinderea și protecția propriilor interese.

Globalizarea, procedura impusă de grup a dus la distragerea pieței libere prin decizia unică, încercarea afacerii perfecte (risc zero) pentru sistemul financiar-bancar, înăsprirea controlului populației, distragerea doctrinelor și înlocuirea politicii locale prin execuția deciziei grupului dominant.

Odată cu globalizarea, mecanismul capitalismului s-a gripat, apoi s-a blocat și nu mai poate fi reparat. Economia se blochează iar întregul sistem socio-economic intră în colaps. Este nevoie de un salt, o revoluție spre o nouă eră, un nou concept social-economic. Comunionismul este noua eră, iar implicarea noastră poate determina forma lui, globalist sau umanist.

Lucrarea se referă la aceste aspecte.

În această ediție, am menținut structura (capitole, conținut, grafică) primei ediții, din 2009. aducând mici corecturi.

În setarea paginii, am utilizat un format A5.

Va fi simplu de analizat dacă în această perioadă de șase ani, 2008-2014, ceea ce am prognozat atunci, s-a adevărit.

Mircea Bătrânu

Criza mondiala. Revoluția și comunismul

Motto

„Sunt numai două probleme globale ale omenirii, energia și educația. Energia e baza existenței materiale, iar educația a celei sociale. Ele trebuie rezolvate. Restul sunt speculații, afaceri!”

Tetsuo Yoshida despre libertatea gândirii!

”Nea Vasile și japonezul”- 2009 - Mircea Bătrânu

Ca să stăpânești omenirea, trebuie să-i condiționezi existența sau să-i distrugi identitatea.

Existența înseamnă resursele necesare vieții (aer, apă, energie, hrană, casă etc...) și accesul la ele. Calea pentru acest control o formează banii, prin **sistemul financiar-bancar**. Controlezi banii, controlezi existența.

Identitatea este dată de atributele fundamentale ale omului, amprenta sa umană, codul propriu și reprezintă capacitatea de adaptare, cultura și creația. Națiunile sunt formate din indivizi cu valori comune culturale, de limbă, de tradiții. Distrugerea identității înseamnă depersonalizarea, robotizarea, pierderea valorii culturale intrinseci. Calea pentru distrugerea identității e dată de politicile locale și globale prin sistemul politic, iar cine controlează sistemul politic, poate distruge identitatea.

Niște minți diabolice au unit cele două sisteme și au format o decizie unică pe plan mondial, pusă în aplicare prin Sistemul politico-financiar, pentru că vor să stăpânească lumea!

Societatea va reacționa prin proteste, revolte, revoluție!

Va fi un conflict major între vechi și nou, pentru că șahul spre noua eră înseamnă Revoluție, adică înlocuirea unui sistem epuizat, capitalismul, printr-un sistem socio-economic nou, comunismul!

Cei care controlează actualul sistem politico-financiar, vor o construcție de tip master-slave, un comunism globalist.

Marea majoritate a oamenilor, căreia îi aparțin, dorește o construcție pe principii umaniste, pentru că societatea de mâine trebuie să fie liberă, iar viitorul să aparțină permanent generațiilor care vor urma."

Criza mondială este o criză de sistem și duce la revoluție!

Note:

1. Unele definiții le-am preluat din DEX - Dicționarul Explicativ al Umbli Române, elaborat de către Institutul de Lingvistică „Jorai Iordan”, cd. 1998. editura Univers Enciclopedic, Varianta Online: www.dexonline.ro

2. Referințe:

a. Surse primare: www.wikipedia.org

b. Despre comisia trilaterală, componența și ”nobilele scopuri” pe:

www.trilateral.org

3. Am utilizat, ca simbol al cărții, Runa Tiwaz.

Despre rune: www.sunnyway.com

- Tiwaz: (T: Tyr. cerul lui Dumnezeu) - Justiție divină, onoare, conducere și autoritate, analiză și raționalitate. Știind că adevărul este mai puternic decât minciuna. Se cere Devotament și Sacrificiu. Victoria justiției, victoria omului.

Cazul Eleonore vs Luis

Numele meu e Simth, John Smith.

Eram în drum spre casă, după un proces teribil. Aveam dureri cumplite de stomac și asta îmi dădea o stare de tensiune, m-am bucurat să-l văd pe domnul Benkar, consilierul meu bancar, venind râzând spre mine.

În acea zi am fost jurat, unul dintre jurați. Nu-mi venea să cred că la început de secol, al XXI-lea, mai poate exista sclavagism. Când a făcut vâlvă în presă, iar opiniile jurnaliștilor erau împărțite.

Un caz relativ simplu. Eleonore fusese angajată ca menajeră în casa lui Luis. Acordul între ei a fost unul de muncă, pentru treburile casei îi plătea săptămânal o anumită sumă. Toate au fost în regulă până când în Luis a apărut scânteia și dorința de-a o avea pe Eleonore, dar nu i-a cerut așa ceva și nici măcar nu i-a spus de intenție. A pus la punct un sistem prin care a transformat-o pe Eleonore în sclava sa.

A făcut abonamente la câteva reviste de modă și de design interior. Apoi a rugat-o să completeze taloanele din reviste, pentru că, cine știe, va câștiga ceva. De ziua ei i-a cumpărat o rochiță și a laudat-o pentru modul deosebit de prezentare, i-a mărit și venitul săptămânal. Cu aceasta, a născut în ea dorința de prezentare, de frumos, de expunere feminină.

Într-o dimineață, când Eleonore i-a adus cafeaua, Luis i-a spus că dacă are nevoie de bani, ca să își cumpere ceva, să-i solicite un avans și el îi va reține lunar o mică parte din venit. După un timp i-a extins drepturile acestea și pentru alte cheltuieli, pentru familia ei. Și avea familie mare.

Eleonore era fericită, își permitea să-și cumpere anumite lucruri pentru ea și pentru familia ei. La o cină, a invitat-o să își pună o rochie din cele luate și să ia masa cu el. Apoi a invitat-o la un pahar de whisky în dormitor.

Eleonore s-a dezbrăcat singură și i s-a dăruit.

De atunci, săptămânal i s-a oferit.

Când o angajat o a doua menajeră, de fapt cameristă, pe nume Genna, Eleonore a instruit-o și a învățat-o cum să se poarte. După un timp, Eleonore a început să se simtă neglijată în favoarea Gennei. Atunci l-a acționat pe Luis în judecată pentru sclavie. Situația ei era atât de gravă, încât ar fi trebuit douăzeci de ani să muncească pentru Luis, ca să se elibereze.

Luis avea 60 de ani. Eleonore 23. Practic nu a forțat-o cu nimic, dar s-a jucat cu ea și a transformat-o în sclavă.

În unanimitate, noi jurații, am hotărât că e vinovat.

I-a condițional traiul prin împrumuturi, apoi s-a jucat cu ea. Sentința și-a ales-o singur de fapt.

Gândurile-mi erau la proces când am dat ochii cu domnul Benkar, consilierul de credite. Cu zâmbetul pe buze, ca de obicei, mi-a oferit un produs nou, special pentru clienții fideli ai băncii, spunându-mi că este un produs pentru sănătatea mea și a familiei. Adică un card de credit, pe viață, pentru cheltuieli medicale. Ce om deosebit e domnul Benkar, parcă mi-a ghicit gândurile și știa că am probleme de sănătate.

Ei, vedeți, o zi obositoare dimineața a devenit reconfortantă mai târziu. Dumnezeu e sus și ne ocrotește!

Ajuns acasă am găsit în cutia poștală un pliant de la o renumită firmă farmaceutică. Pe copertă era prezentat un medicament absolut nou, destinat ulcerului pe bază nervoasă.

O minune a biotehnologiei.

M-am așezat pe fotoliu să citesc bine articolul.

În revistă era un talon în care se specifica faptul că posesorii cardului bancar de sănătate superAAlife beneficiază de gratuitate la consultațiile medicale pentru utilizarea medicamentului menționat.

Excepțional, simțeam cum mi se schimbă complet situația și cum toate lucrurile curg în favoarea mea.

După tratament m-am simțit foarte bine. E drept că trebuie să iau medicamente de întreținere toată viața, dar nu le plătesc pe loc pentru că am cardul. Domnul Benkar m-a sfătuit să fac și membrilor familiei carduri pentru că beneficiază de reduceri. Sofia s-a bucurat cel mai mult

Suntem sănătoși, ne simțim foarte bine și chiar beneficiem de tratamente în stațiuni balneare. Copiii n-au vrut să-și facă și ei carduri pentru creditul de sănătate, dar, ști cum sunt copiii, nu prea înțeleg ei rostul acestor activități, și toate acestea sau petrecut pentru că domnul Benkar, un consilier de credite, s-a gândit la binele meu și al familiei mele.

În timp ce unii încearcă să-și supună semenii print-un tip de sclavagism, în noul mileniu, alții se gândesc la binele nostru și ne preiau din greutățile vieții.

De unde a știut domnul Benkar că am o problemă medicală? La banca lui am un card de cumpărături, atât!

De unde au știut fabricanții de ce medicamente am eu nevoie?

MANIFEST. VA FI REVOLUTIE. – MIRCEA BATRÂNU

Nu vă pot spune, dar cred că Dumnezeu ne vede pe toți și ne îndreaptă spre drumul bun!

Astăzi am găsit în cutia poștală un bilet pe care scria:

Wake up! - Trezește-te! Fără nimic promotional, fără jocuri, fără tombale, fără carduri de fidelizare.

Cred că era o glumă.

John Smith. NY666A"

Sumar

Acesta este un manifest. Prezintă o situație și cere o atitudine.

Suntem într-o perioadă prerevoluționară. Într-o criză mondială care va duce la revoluție, o perioadă de schimbări profunde în societate. Lumea e din ce în ce mai grăbită.

Încotro ne îndreptăm?

Ce se-ntâmplă în lume. Ce se întâmplă cu noi?

Pe de o parte observăm că există o decizie la nivel mondial care ne îndreaptă pașii spre un sistem master-slave (stăpân- sclav). Un grup, care deține puterea politico-financiară a lumii, se consideră Dumnezeu pe Pământ. Restului lumii îi revine numai rolul sclavului, de a executa deciziile stăpânului.

Modul prin care acest grup își extinde puterea și controlul se numește **globalizare**.

Globalizarea este de fapt al treilea război mondial.

Este un război chirurgical, prin jocuri ascunse și decizii distrugătoare. Între Atentatul de la Sarajevo din 28 iunie 1914 (asasinarea arhiducelui Franz Ferdinand, moștenitorul tronului Austro-Ungar), atacul stației de radio de la Gleiwitz la frontiera polono-germană în 31 august 1939 și Atacul turnurilor gemene din 11 septembrie 2001, sunt mai multe asemănări decât diferențe. Aceste atentate au declanșat războaiele mondiale. Pe acest al III-lea Război Mondial, se va naște **Revoluția**, pentru că oamenii sunt în pericol de a-și pierde identitatea ca indivizi și ca națiuni.

Epoca modernă, **numită capitalism și-a încetat existența**.

Decizia stăpânului nu poate accepta libertatea economică, inițiativa particulară, relațiile concurențiale și astfel distruge însăși mecanismul capitalismului.

Sistemul capitalist, dezvoltat pe sistemul financiar-bancar, dar și pe inițiativa și proprietatea privată, nu mai putea evolua. Umflarea și explozia balonului financiar-bancar este finalul trist al sistemului care a format societatea modernă.

Au dispărut doctrinele politice și odată cu ele partidele doctrinare. Partidele existente azi, sunt grupuri de interese legate financiar-economic.

Statele își pierd reprezentativitatea. Asistăm la diluția statului, la anomia lui și la un parazitism Statal nemaîntâlnit în istorie.

Dacă asistăm la apusul capitalismului, înseamnă că ne îndreptăm spre o nouă societate, postcapitalistă!

Care este aceasta?

Sclavagism → Feudalism → Capitalism → Comunionism

Această societate este comunismul, o societate care are la bază comuniunea. Primii pași sunt făcuți deja, iar Uniunea Europeană este o comunitate de state, chiar dacă este o comunitate mai mult impusă decât liber constituită!

Comunionismul este o cale normală în dezvoltarea societății și are fundamentul în casa comună, piața comună și drepturile comune.

Mecanismul comunismului este diferit de cel capitalist.

Comunionismul, ca uniune de țări și neamuri ar trebui să însemne libertate de manifestare pentru membri și șansa rezolvării, prin eforturi comune, a problemelor majore ale societății (energic, hrană, educație).

Cei ce vor a fi stăpânii lumii, construiesc însă comunismul prin decizie unică, prin globalizare.

Comunionismul globalist este o societate impusă prin sistemul politico-financiar și chiar prin forță militară.

Oamenii liberi, în spiritul codului uman, caută să-și salveze identitatea, ca indivizi, ca națiuni și țări. Aceste valori sunt fundamentale Umanismului și ele au revenit, ca un leitmotiv, în perioadele revoluționare.

Comunionismul umanist este societatea pe care trebuie să o construim

Identitatea este esența umanismului.

<i>Comunionism</i>		
<i>Tip</i>	<i>Globalist</i>	<i>Umanist</i>
<i>Cheia</i>	<i>banul</i>	<i>identitatea</i>

Aceasta este de fapt lupta: IDENTITATE contra BANI

Criza majoră este, în fapt și drept, între globaliști (stăpânii lumii) și restul lumii, iar calea rezolvării ei stă în înlăturarea, la fel ca acum trei secole, a absolutismului stăpânului. Așa se va naște revoluția socială, iar dacă vom ști să ne protejăm identitatea, vom câștiga.

1. Prolog

Acesta este un studiu simplu, bazat pe definirea termenilor, observarea evenimentelor de azi, o scurtă analiză a lor și compararea cu evenimentele trecute.

CRIZĂ, crize. sf. I. Manifestare a unor dificultăți (economice, politice, sociale etc.); perioadă de tensiune, de tulburare, de încercări (adesea decisive) care se manifestă în societate... DEX-98

Suntem într-o criză mondială majoră, fără comparație în ultimii două sute de ani, iar crizele de natura aceasta sunt crize sociale profunde care duc la revoluție.

Prezentarea nu este exhaustivă, ea poate fi dezvoltată și detaliată, dar semnalizează ceea ce se petrece în lume, prin comparații cu situații similare din istoric.

Scopul meu este de a prezenta evenimentele și de a face prognoza, determinând atitudinea civică a cititorului față de ceea ce se întâmplă în lume. Avem nevoie de o nouă construcție social-economică și un nou sistem politic.

Metoda simplă a studiului este:

OBSERVAȚIA-» ANALIZA -» COMPARAȚIA -» REZULTATUL -» ATITUDINEA

Cred că ești de acord că:

- pentru a avea o atitudine corectă, ca reacție la unele evenimente sociale, trebuie să urmărești impactul acestora asupra vieții tale, să le analizezi, să le deslușești elementele și să estimezi cum vor evolua.

- analiza simplă a unui eveniment, cu impact local, se poate face pe loc (un accident, o aniversare, un spectacol, o întrunire, o solidaritate)

- analiza unui fenomen social de anvergură (criză, grevă, manifestație sindicală, națională, mișcare revoluționară, război civil) necesită însă o abordare din mai multe unghiuri (social-politic, economic).

Urmărim emisiunile TV, știrile internaționale, citim presa și mai ales comunicatele celor ce decid politica mondială.

Din bombardamentul media, se nasc totuși câteva întrebări:

- Ați văzut vreun guvern care să numească altfel actuala criză decât criză financiară sau cel mult economică?

- Ați citit undeva despre vreo instituție de cercetare în domeniul economic și social, care să definească actuala criză mondială?
- De ce oare, reduc ei criza mondială la criză financiară?

STAT. state. s.n. I. Teritoriul și populația asupra cărora își exercită autoritatea această organizație: țară...2. (La pl., în evul mediul. Denumire a organelor reprezentative din anumite țări.) Din it. Stato, lat. status (cu unele sensuri după fr..etat). **DEX- 98**

Statele, ca formă de organizate și reprezentare a țărilor sunt formate din grupuri de interese care, cel mult, alternează la guvernare. E adevărat, statele, ca orice sistem, caută să se conserve, să-și mențină structura, chiar împotriva propriului popor și neam.

Prezentând actuala criză ca fiind o criză financiară, guvernele reduc dimensiunea fenomenului la un eveniment a cărui rezolvare stă la îndemâna lor. Toate acestea se fac pentru a-și menține puterea. Trăim o mare minciună, globală. Unii dintre analiștii lor, ai guvernelor, știu cu siguranță care e situația, dar caută să câștige timp.

Motivul e simplu, conservarea puterii, conservarea statului existent în ideea că vor găsi soluție pentru prăbușirea economico-financiară la nivel mondial și vor salva situația. Sau, caută să câștige timp pentru a crea structuri statale noi și a-și proteja astfel interesele particulare și de grup, alunci când societatea, prin revoltă, va răsturna actualele structuri.

Bunul simț imi indică următoarele: dacă ar fi avut soluție, guvernul Statelor Unite, nu ar fi susținut sistemul financiar-bancar cu peste o mie de miliarde de dolari.

Această măsură e adoptată de tot mai multe state deși se vede clar că nu rezolvă situația, ducând la sărăcirea populației și agravarea crizei.

Evoluția socio-economică din ultimii două sute de ani, s-a bazat pe o valoare falsă, numită **BAN**, rulată într-un sistem financiar-bancar care se baza pe un atribut acceptat de toată lumea și garantat de stat, numit **ÎNCREDERE**.

E adevărat, această construcție a produs evoluția societății timp de peste o sută cincizeci de ani.

Acum asistăm la apusul capitalismului pe plan mondial!

Schimbări majore s-au produs în societate în ultima jumătate de secol. Societatea tehnologică a lăsat locul societății informatice, ca avangardă a progresului tehnico-social.

MANIFEST. VA FI REVOLUTIE. – MIRCEA BATRÂNU

Pe acest sistem, care grăbește toate lucrurile, de la informație la interes, s-a născut un sistem monstruos de condus lumea, pe care-l numim Sistem politico-financiar și o procedură majoră de stăpânire a lumii, numită Globalizare.

Între stăpânul lumii, sistemul politico-financiar mondial, și sistemul social global, societatea mondială, se declanșează o criză majoră, din motive antagonice.

Pe de o parte, sistemul politico-financiar bazat pe sistemul economic, evoluează spre acapararea și stăpânirea lumii, prin Globalizare, pentru că atributul principal al economicului este performanța, iar performanța este maximă atunci când stăpânești piața, pentru că elimini factorii de risc!

Pe de altă parte, societatea, în ansamblul ei, revine periodic la esență, la conservarea spiritului uman. Oamenii refuză pierderea identității, depersonalizarea și se revoltă.

Istoria ne arată ca de câte ori un stăpân a atentat la distrugerea identității individului sau a neamului, a născut o opoziție a supușilor, care apoi s-a amplificat în revoltă și a dus la revoluție.

Aceasta-i criza în care suntem acum, iar criza financiară e numai vârful icebergului.

Oameni sunt și într-un sistem și în celălalt.

Un grup mic deține puterea economico-financiară a lumii, dar la rândul lui, este sclavul interesului econunnco-financiar.

De cealaltă parte, e societatea umană, în dezvoltarea ei, cu necesitățile de existență și progress.

Primul sistem acționează dominator pe principii impuse de rațiunea de a fi stăpân, prin decizii dictatoriale, impuse, chiar dacă acum nu există transparența unor asemenea acte.

Subjugarea pe principiul ”îi asigur existența condiționat de stăpânirea mea”, înseamnă în primul rând pierderea identității, dar identitatea este esența codului uman, al ”spiritului uman. Oamenii nu sunt roboți!

Economicul trebuie readus la rolul de susținere al socialului, iar valorile fundamentale ale umanismului trebuie să redevină baza societății.

Căutați întotdeauna definițiile în produsele academice (anuale, dicționare explicative, enciclopedii), iar pentru neologisme, utilizați definițiile din limba de origine. Astăzi avem o sursă uriașă de informare, sursa care a schimbat lumea, **INTERNETUL**.

*

Este o sursă de informații liberă, trebuie păstrată așa!

Le va fi mai ușor să înțeleagă situația explozivă din lume, celor care au prins perioada de după cel de al doilea război mondial, sărăcia și întregul fenomen al dezvoltării societății, pentru că pot face ușor comparații, dar m-aș bucura ca impactul să fie major și să determine atitudinea celor ce sunt în școală și universitate, elevi și studenți, precum și a celor care își caută o identitate în lumea aceasta malefică.

Noua societate, poate fi decizia și construcția lor.

Esența demersului meu se traduce prin:

„Vrei o lume liberă și sigură, vrei demnitate și decentă, cultură, valoare umană? Vrei să nu fi robot? Ia atitudine! Schimbă lumea!”

Actuala criză mondială este o criză acută de sistem care va duce la schimbarea lumii. Suntem într-o situație conflictuală de un tip aparte, asemănătoare în multe privințe cu perioada când s-au declanșat revoluțiile burgheze. Acum trei secole însă, exista o direcție numită capitalism și o voință născută dintr-o clasă nouă, burghezia.

Astăzi, societatea se află într-o perioadă postcapitalistă, iar direcția spre care mergem este comunismul.

Este un fapt cert și ușor verificabil pe plan mondial.

Toate uniunile de state, asocierile teritoriale și continentale, ne demonstrează aceasta. Evoluția societății cere asta.

Spiritul oamenilor este direcțional spre libertatea informației, a atitudinii și a posibilității de mișcare.

Dar există două forțe categoric antagoniste, una născută pe o structură financiar-politico-militară, care se substituie unui guvern mondial nedeclarat și care acționează dictatorial, iar cealaltă, o forță populară nativă, pornită din conștiința oamenilor.

Comunionismul nu este fundamentat doctrinar.

Prima forță, aceea care promovează globalizarea, nu are nevoie de un sistem de legi pe care să le respecte, pentru că Globalizarea este un fenomen complex care are la bază impunerea, dictatul.

Comunionismul obținut prin globalizare îl voi numi COMUNIONISM GLOBALIST.

Comunionismul globalist este un sistem social-economic impus de un grup care se substituie unui guvern mondial.

Comunionismul ca societate liber aleasă de indivizi, neamuri și țări îl voi numi COMUNIONISM UMANIST și el se bazează pe comuniunea uniunilor, adică armonia lor..

REVOLUȚIE, revoluții. s.f. I. 1 (DEX-98), (Fil.) Ansamblul transformărilor calitativ profunde care cuprind fie un sistem în întregime, fie unul cu mai multe subsisteme ale acestuia. 2. **Schimbare bruscă și de obicei violentă a structurilor sociale, economice și politice ale unui regim dat** (Pop.) 3. Răscoală, revoltă. 4. Fig. Schimbare, transformare radicală într-un anumit domeniu.- Din fr. revolution. lat, revolutio. -onis. germ. Revolution.

Nu este vorba despre două forțe care să alterneze la putere. Ele se exclud și vor declanșa conflictul major.

Comunionismul globalist - este un sistem dictatorial, este cel care a pornit al treilea Război Mondial, Globalizarea, spre supunerea întregii societăți umane.

Lupta dintre cele două sisteme, comunionismul globalist și comunionismul umanist, ne va decide viitorul.

Depinde de noi!

2. Observații asupra lumii de azi

Am împărțit observațiile în două categorii. în funcție de domeniile analizate: economico-financiar și social-politic.

Observăm cu toții că se întâmplă evenimente care clatină societatea la nivel mondial.

Primim diverse informații:

- prin mass-media (TV. radio, piesă).
- prin comunitățile noastre (familii, neamuri, colective, școlare, religioase).
- prin educație (familie, școală, biserică).
- prin activitățile personale sau familiale (cumpărături, călătorii competiții, adunări)
- prin obligațiile față de terți (impozite, taxe, utilități, servicii)
- prin INTERNET (ca sursă liberă de informații, am separat-o de massmedia)

Iată așadar șase surse majore de informații. Unele ne educă, altele ne intoxică. Am considerat că o metodă simplă de analiză este COMPARAȚIA cu evenimentele din trecut. Este o

metodă la îndemână, o metodă simplă și mai ales, o metodă în care rezultatele pot fi îmbogățite de experiența proprie.

Ce am observat?

a. Domeniul economico-financiar

- **Prăbușirea sistemului financiar-bancar mondial**

a. Instabilitate în sistemul financiar-bancar. Băncile ajung în imposibilitatea de a-și onora obligațiile, suspendă creditările, iar statele (guvernele) intervin masiv cu fonduri pentru a le sprijini. La fel de brusc se pierde încrederea oamenilor în bănci. Peste bănci cad și asiguratorii lor. Ei trebuiau să asigure băncile în raport cu deponenții, iar alți asiguratorii, în raport cu riscul de neplată.

b. Concluzia e imediată - STATELE sunt partenerii băncilor, deci sistemul de conducere al lumii este politico-financiar.

- **Intoxicare media** - Ni se prezintă că aceste găuri create în sistemul financiar-bancar sunt rodul fraudelor bancare. Acestea sunt Minciuni oficiale. Găurile existente în sistemul financiar-bancar mondial sunt enorme. Sistemul bancă-asigurator, umflat ani la rând prin valori false, este un cașcaval cu găuri din ce în ce mai mari. Nici măcar 0.1% din gaura mondială nu este cauzată de fraude personale. Veți vedea unde și a cui e vina. INTOXICAREA este destinată publicului larg pentru a justifica găurile din sistemul financiar-bancar.

- **Retragerea fondurilor** - Fondurile de investiții, cele care asigură plasamentele și lichiditățile în bănci și asigurări, se retrag. Membri își caută soluția, de la dolar și euro la aur sau alt tip de plasamente, dar unde anume pe o piață instabilă? **Blocaj investițional** - Piață imobiliară intră în blocaj și apoi în colaps. Ea a fost unul dintre pilonii pe care s-a umflat acest sistem financiar-bancar. Unul la fel de fals ca însăși sistemul.

- **Incapacitate de plată, prăbușirea afacerilor**

a. Oamenii intră în incapacitate de plată a datoriilor acumulate. Fără încasarea dobânzii, criza bancară se accentuează. Odată cu sărăcirea oamenilor, scade dramatic și consumul și, pe cale de consecință, veniturile producătorilor.

b. Prăbușirea afacerilor - Producătorii de bunuri și servicii își văd afacerile prăbușindu-se și nu mai găsesc susținere financiară.

- **Balonul financiar-bancar - Intervenția statului**

a. Statele (guvernele) intervin pentru susținerea activităților. Cum altfel decât financiar? Înseamnă că, pe de o parte, câptușesc balonul financiar-bancar spart, iar pe de altă parte încearcă să-l umfle. Va exploda cu siguranță!

b. Bugetele de stat nu acoperă cheltuielile și se apelează la împrumuturi. Care împrumuturi umflă acest balon în altă zonă. Altfel spus. Statele susțin financiar băncile, iar apoi se împrumută de la acestea cu dobândă. **Este categoric, cea mai mare deturnare de fonduri din istorie!**

Peste tot în lume, se manifestă aceeași disperare, la nivel de guverne: nu sunt bani. Fără bani nu e siguranță. **Fără siguranța banului, devii supus celui care-l are!**

Puterea costă, pentru că așa e format sistemul.

b. Domeniul social-politic

• Criza educațională

o Educația - Libera informație, promovată cu ajutorul internetului, duce la conflicte majore cu sistemele educaționale. Internetul este o sursă imensă de informație, o bază de transfer de date, ieftină și ușor de accesat. Cenzura e dificilă,

o Apar probleme de neadaptare la noile relații sociale,

o Bombardat de informațiile furnizate de internet, individul își caută valențe noi ale identității. Nu este un atac la identitate ci un mediu nou.

• **Dispariția doctrinelor** – Cu uimire observ că deși, după prăbușirea sistemului comunist, a apărut un fenomen de dispariție marcantă și rapidă a doctrinelor (manifestată în vest de prin anii 60-70), încă se încearcă intoxicarea oamenilor cu așa numite proiecte doctrinare.

• **Criza de identitate** - Identitatea este înscrisă în codul nostru. **Când nu ai de unde te revendica, nu te mai poți orienta.** Criza de identitate se manifestă ca o reacție la depersonalizare (spălarea creierelor prin training-uri, proceduri, condiționări ale personalității). Reacția naturală a omului este de întoarcere la cultură, la valorile umane.

• **Conflictul națiune-sistem politic**, născut prin revolta națională (a neamului) față de pierderea identității de neam, odată cu globalizarea. Apare o reacție naturală de reîntoarcere a oamenilor spre tradiții, spre cultura națională, spre respingerea produselor străine.

• **Parazitismul statal** - se manifestă peste tot în lume. Structuri ale statului care sunt plătite foarte bine. Parazitismul statal este al doilea pilon al umflării balonului financiar-bancar. Știți vreun parazitism mai mare decât al UE pe traseul Bruxelles - Strasbourg - Luxembourg?

• **Dispariția statului reprezentativ** - Dispariția statului ca formă de organizare, administrare și reprezentare a țării

• Apusul capitalismului

o Capitalismul, născut de o clasă socială numită burghezie, pe o doctrină economică liberală (inițiativa particulară) și una socială (identitate de neam), a dus la formarea statelor naționale, a economiei de piață și a societății modern

o Capitalismul nu poate satisface o societate neconcurențială, rodul Globalizării Trebuie promovată O altă atitudine. **TEMA PRIORITARA..**

- **Globalizarea. Comunismul**

o Globalizarea a grăbit criza și prăbușirea capitalismului și la nașterea noii ere, comunismul

- **Starea prerevoluționară**

o Crește agitația socială în lume

o Piața financiar-bancară oscilează, intră în blocaj.

Politicul intervine finanțând dezastrul,

o Economia intră în blocaj și recesiune, crește sărăcia, șomajul.

Lumea cere alt tip de societate!

3. Balonul bancar și prăbușirea sistemului financiar

a. Banii

Primul aspect semnificativ al actualei crize, s-a manifestat în sistemul financiar-bancar. Nu ne vom întoarce prea mult în timp, dar vom reține că sistemul financiar-bancar a început primul globalizarea. Sistemul stabilește valoarea unică a referinței materiale, numită BAN. Ar trebui ca această valoare să fie acoperită de valoarea unui tezaur, a unui depozit.

Sistemul are însă un mecanism propriu de calcul. În funcție de produsul intern brut, necesitățile de lichidități și alte criterii. Băieții deștepți, cei cu gurile albe, au găsit o soluție pentru a genera bani și a fi acoperiți.

Statele aveau nevoie de bani, politicienii și ei, la fel băncile și oamenii de afaceri, dar cine oare nu avea nevoie de bani?

S-au găsit mereu oameni deștepți, în sensul orientării în funcție de situația economico-socială. Astăzi ei poartă denumirea de consilieri, consultanți, analiști, reprezentanți, chiar manageri.

Într-o vreme în care banii erau acoperiți prin propria valoare în metale prețioase, aur sau argint, nu se puteau face speculații cu referire la valoarea în sine a metalului.

În cursul dezvoltării economiei și al societății, au apărut însă câteva evenimente care au răsturnat această situație:

- Înlocuirea monedelor de aur și argint cu drepturi pe hâtie (scrise), numite bonuri de valoare și bancnote.
- Comerțul drepturilor pe hâtie.
- Banul transformat în marfă care poartă și o dobândă

Banul a însemnat întotdeauna bogăție, putere. Politicile statelor au avut în vedere în primul rând acest aspect.

Miști diabolice au creat din contravaloarea mărfii în aur, o contravaloare în drepturi, iar aceste drepturi le-au numit bonuri de tezaur pentru garantare și bancnote pentru circulație. Au creat instituționalizat, toate acestea, înființând bănci pe care le-au pus parțial în slujba puterii statale.

ATENȚIE:

Problema care cerea rezolvarea era simplă. Am un depozit, un tezaur plin cu monezi de aur, o tonă de monezi. Cum să măresc valoarea depozitului fără a aduce alt aur?

b. Sistemul bancar (comerțul cu bani)

Trebuia dezvoltat un sistem pe bază de încredere. Așa s-a creat sistemul bancar. Pe baza depozitului, s-au emis bonuri de tezaur. Bonurile de tezaur însemnau drepturi scrise asupra tezaurului, după un anumit termen. Tezaure aveau statele și bogații locului, cei care mai apoi au înființat băncile.

Sistemul născut era format din bonuri de tezaur, emise de cei ce aveau tezaure și bancnote emise de nou înființatele instituții numite bănci. Băncile, în baza bonurilor de tezaur, emiteau bancnote, care circulau în tranzacțiile comerciale. Utilizarea lor se făcea pe baza unor comisioane, iar împrumutul, pe baza unei dobânzi.

Astfel, s-a născut un comerț având ca obiect banii.

Banul devine marfă, iar din momentul ăsta încep operațiunile asupra lui. În prima etapă, bancnotele erau acoperite de tezaurul aflat în posesie. Acoperirea însemna garantarea fizică.

Cu timpul, pe lângă metalele prețioase, au intrat în tezaur și titluri ale valorilor imobiliare, valori de artă și alte drepturi scrise, iar valoarea creștea anual cu dobânda încasată și prin reevaluarea depozitului. Acest sistem creștea anual cu dobânda, fără însă ca depozitul în aur, garanția valorii create prin dobândă, să crească.

Inflația generată era astfel controlată. Dar, pentru că întregul sistem se baza de încredere, era nevoie de participarea statelor. Astfel s-a născut sistemul politico-bancar, cel mai cumplit sistem existent vreodată în lume, în momentul în care puterea politică se susține pe puterea bancară, dar aceasta există și se dezvoltă pe puterea politică, putem spune că s-a creat binomul dominant în societate, politico-bancar, stăpânul lumii.

Corect spus este **POLITICO-FINANCIAR**, pentru că sistemul financiar include fonduri de investiții, societăți financiare, bănci, tezaure și depozite de valori.

Prin globalizare, acest sistem devine stăpânul absolut.

Am intrat astfel în mileniul trei, într-o societate sclavagistă, de-un modernism amăgitor.

Faptul că vedeți șefi de stat, parlamentari și guvernanți, depunând jurământul de credință față de propria țară, cu mâna pe Biblie sau pe constituții, nu este decât unul din spectacolele de prost-gust servite nouă, celor ce constituim marea masă a locuitorilor planetei, de către acești ipocriți. Voi reveni la asta în capitolul destinat prostituției politice și depersonalizării.

Dacă un politician este parte a acestui sistem, înseamnă că este un om corupt. Corupția înseamnă foloase personale necuvenite, iar sistemul politico-financiar tocmai pe asta se bazează, pe subjugare și corupție.

ÎNCREDEREA. Pentru ca sistemul financiar-bancar să nu clacheze, trebuia găsită o metodă care să asigure funcționarea lui continuă și o metodă care să limiteze inflația.

Sistemul este generator de inflație pentru că acoperirea dobânzii nu este reală în valoarea depozitului.

Banul necesar creșterii, se genera prin dobândă. Pentru ca sistemul să funcționeze era însă nevoie de încredere. Și atunci au intervenit statele prin măsuri de garantare a sistemelor bancare, clamând peste tot „sistemul financiar-bancar e solid, chiar și statele îl utilizează și-l garantează”.

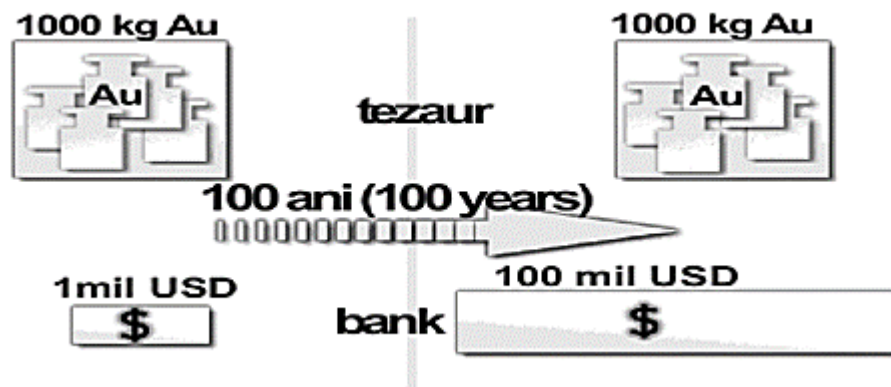
Oamenii au fost încurajați să se împrumute.

Statele au ajutat astfel băncile să crediteze cât mai mulți oameni, iar băncile au finanțat statele și, fapt cu adevărat cumplit, au creat sisteme de date personale pe care le-au pus la dispoziția statelor.

Iată sistemul bine gândit al drepturilor bancare.

Mecanismul e simplu. Un depozit de o tonă de aur, în tezaur, peste o sută de ani tot o tonă de aur va avea. Este adevărat.

Dar echivalentul depozitului, să zicem 1 milion dolari, prin dobânda generată în 100 de ani, va avea o valoare de 100 milioane dolari.

Care este de fapt valoarea reală?

Reală este tona de aur, fără nicio altă garanție, dar tot reală este și suma de 100 milioane dolari, dacă toată lumea crede în ea. Dacă există încredere. Dacă!?!

Băieții deștepți din sistemul bancar au găsit și alte metode de creștere aniinflationiste a valorii bancare.

Pentru ca mecanismul să funcționeze, era nevoie ca întregul sistem să accepte funcționarea pe bază de ÎNCREDERE.

Sistemul bancar se bazează pe ÎNCREDEREA TUTUROR PARTICIPANȚILOR ÎN EL pentru că operează pe valori fals create și asta îl face vulnerabil.

c. Balonul bancar

Hai să facem pașii, să vedeți cum s-a creat acest balon, umflat de totii cei cu interese financiare.

Despre Produsul nou creat și reevaluarea activelor.

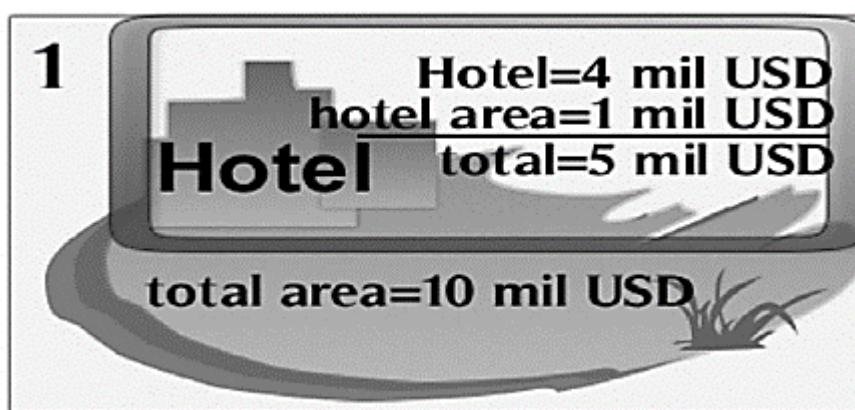
Altfel spus, dacă ridic un complex hotelier de 5 milioane usd și produc o valoare bancară de 20 milioane usd, (prin reevaluare), înseamnă că am general un profit brut de 15 milioane usd. În loc de complex hotelier puteți citi complex rezidențial, hypermarket sau complex sportiv.

Putem pune problema și așa:

- cum pot investi 5 milioane usd și obține în doi ani 20 milioane usd?

Să presupunem că terenul pe care fac investiția reprezintă 10% DINTR-UN TEREN DISPONIBIL, valoarea totală a terenului fiind de 10 mii usd.

Valoarea terenului meu este de 1 milion usd, iar valoarea construcțiilor (cu tot cu utilități) de 4 milioane usd.

Dacă reușesc să-l vând cu 20 mil. Usd, direct, se cheamă că am făcut o super afacere, dar numai o spălare de bani, a unui client, poate produce o asemenea afacere. Fiind o investiție nouă. într-o zonă care nu este de mare interes deocamdată, nu există un interes terț în a mări valoarea activului.

Obiectivul meu de investiții, după recepție, se transformă într-un activ numit Complex Hotelier, cu o valoare în acte de 5 milioane usd.

Iată cum se procedează:

Interese:

o Dacă interesul este numai al meu, valoarea lui rămâne 5 mil usd sau evoluează într-o marjă redusă,

o Dar factorul politic decide dezvoltarea zonei, din trei mari interese:

o nevoia statului de bani, prin taxe și impozite (cu cât valoarea activelor e mai mare, cu atât valoarea taxelor și impozitelor încasate de stat e mai mare. Aceasta se numește POLITICĂ OFICIALĂ...

o nevoia de bani, a celor ce dețin puterea politică decizională (partide și persoane); toate deciziile privind dezvoltarea zonei sunt politice „Vom investi în

MANIFEST. VA FI REVOLUTIE. – MIRCEA BATRÂNU

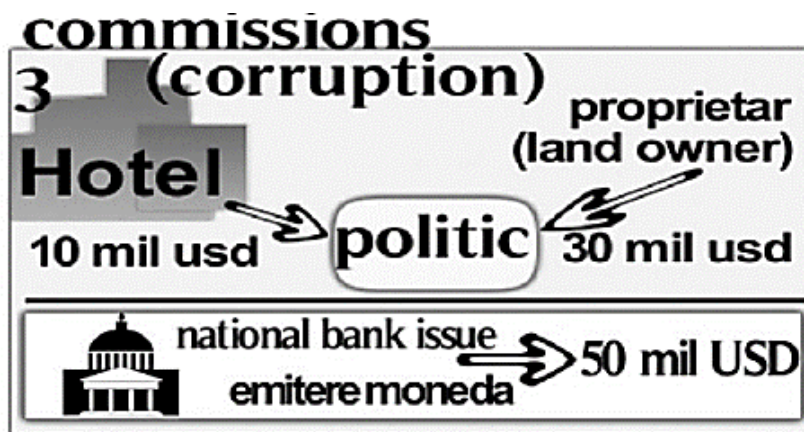
zona asta și activul tău va ajunge de la 5 mil usd la 20 mil usd, dar te costă jumătate, adică 10 mil usd". Cum să nu te bucuri să câștigi 5 mil usd fără să faci nimic decât să spui DA și, bineînțeles să cotizezi cu 10 mil usd din profit?

o Emiterea de monedă în baza creșterii activului de la 5mil usd la 20mil usd. (această operațiune făcută de banca națională sau rezervele federale, depinde despre ce țară e vorba, se face în timp, pe baza produsului intern brut, la încheierea exercițiului financiar anual). Astfel, printr-o decizie politică acceptată de toți cei aliați în jocul ăsta (stat, politicieni, bănci, proprietari), fără să se genereze inflație, se produc bani suplimentari dintr-o valoare mărită de patru ori, dar pentru asta e nevoie de încrederea tuturor în valoarea banului și a activului.

o Dezvoltarea zonei înseamnă căi de acces, utilități complete, facilități diverse. Valoarea terenului în zonă crește și odată cu ea și valoarea activelor. Decizia politică produce această schimbare de valoare.

Morișca:

Terenul are un proprietar care, la rândul lui procedează la fel. Terenul lui a ajuns printr-o decizie politică și o investiție a statului în utilități și acces, să valoreze 50 milioane usd. de la 10 milioane usd. cât valora initial. Va fi de acord ca 20-30 milioane usd să meargă la factorul politic (partid și persoane care au avut decizia). Această cointeresare înseamnă corupție și naște comisioane destinate politicului.

Banca este în drept să emită monedă pentru că are acoperire, iar băncile care vor credita dezvoltarea zonei, vor încasa dobânzi și comisioane și mai grase, pentru că valorile ipotecate vor fi mai mari.

Statul câștigă, politicienii câștigă, băncile câștigă, proprietarii câștigă, cine pierde?

Nimeni, dacă se conservă sistemul, pentru că întreg acest sistem se bazează pe încrederea în valoarea lui, în buna funcționare și bineînțeles, pe corupție, dar toți cei implicați trebuie să-l susțină. Pentru că este o valoare fals creată.

Dacă însă se umflă prea tare, sistemul explodează!

Bineînțeles, prăbușirea sistemului duce la o situație mult sub cea inițială. Amintiți-vă sovietizarea din estul Europei și situațiile în care palate și castele au ajuns pe post de depozite, nemaivalorând mare lucru.

Și-atunci, care-i valoarea adevărată? Stabilește piața valoarea prin cerere și ofertă sau este fals creată, din interes?

d. Încrederea în sistem

Pentru ca sistemul să fie și mai sigur, el este garantat de către asigurători. Încrederea înseamnă că noi toți, inclusiv asigurătorul, acceptăm activul la o valoare de 20 milioane usd.

Este același lucru cu a scrie 100 euro pe o hârtie și a merge la cumpărături. Vânzătorul are încredere în hârtie pentru că face parte din același sistem cu tine. Îți dă marfa, ia hârtia și merge cu ea la engrosist, dă hârtia și ia alta marfă. Angrosistul are și el încredere, dă hârtia și finanțează producătorul de bunuri, acesta, la rândul lui, plătește materia primă și angajații, hârtia ajunge în bancă, produce dobândă și așa mai departe...

La un moment dat, cineva refuză hârtia. Declară că un mai are încredere. Hârtia devine bună de împachetat sau ca hârtie igienică. S-a terminat. Nu mai există încredere în ea! Acesta e sistemul!

Pierderea încrederii în sistem, duce la:

o Scăderea valorii activelor!

Dacă activele sunt ipotecate, atunci găurile se produc în bănci și la asigurători. Un activ care coboară brusc, de la 20 mil usd la 10 mil usd și apoi la 5 mil usd, nu-și va găsi ușor cumpărător, pentru că a dispărut încrederea în sistem.

Pentru a evita inflația, ar trebui să se retragă bani și drepturi din piață. E mult mai greu, dar se face.

Sistemul financiar-bancar mondial are la bază încrederea în el și disponibilitatea politicului de a-l susține.

Unii s-au jucat cu încrederea și acum e degringoladă. Nu cei care au prădat prin diverse speculații, au dus la prăbușirea lui. Sistemul însuși s-a umflat prea mult și s-a blocat. E ca un balon în care au apărut fisuri, iar marii jucători mondiali, în frunte cu SUA, nu au variantă. Dacă ar fi avut-o, cu siguranță n-ar fi pompat mii de miliarde de usd în susținerea sistemului bancar.

Cât se poate umfla sistemul ?

Cât permite cererea.

La un moment dat nu mai are nimeni încredere că un teren valorează 20.000 usd/mp. Îți vine să râzi, dar valoarea asta a fost creată de interese. Nu mai e vorba de cerere și ofertă ci de falsitatea evaluării prin cerere și ofertă.

e. Pașii spre infern

Balonul s-a spart și falsitatea lui a ieșit la iveală.

Marile bănci, pentru a exista, au nevoie de intervenția politicianului care, din rezervele proprii sau împrumuturi de la fonduri financiare, pompează miliarde de dolari în sistemul bancar.

Împrumuturile făcute de state, pentru susținerea băncilor, nu înseamnă parteneriate și nici relații client-furnizor. Trebuie spus clar, aceste împrumuturi înseamnă supunere, ele sunt, de fapt, deturnări de fonduri.

Statul devine supusul unui grup de interese și execută deciziile lui. Nu s-au furat banii din bănci, nu plasamentele au fost greșite.

Sistemul a funcționat două sute de ani, dar s-a terminat.

Cineva a forțat decizia mondială (mai mulți participanți la sistem, mai multă dobândă rezultată, mai mulți bani), iar sistemul a început să crape. Lucrurile au scăpat de sub control.

Societatea poate fi controlată prin sistemul bancar.

Au dezvoltat sistemul de supraveghere și control în câțiva pași.

o **Creditarea** - Avalanșa creditelor ipotecare și de nevoi curente, făcute persoanelor fizice, au avut scopul de a mări masa monetară prin dobânda nou creată și de a-i aduce pe clienți în bazele de date ale băncilor. Creditele se dau relativ ușor, crește cererea crește consumul, crește posibilitatea controlului asupra clientului și a familiei sale.

o **Cardul** - Salarii pe card, creditări pe card, fidelizarea clienților pe card, concedii, spitalizări, învățământ pe card, Altfel spus, odată cu cardul începe controlul nevoilor tale (controlul consumului).

o **Statistica** - Datele tale, se preiau în format electronic și formează baze de date, în acest mod se știe ce venituri, ce nevoi și ce cheltuieli ai tu și familia ta. Deja ești în plasa lor. Știu cât și ce mănânci, cât ești de interesat de emisiunile TV, ce boli ai, ce relații ai

o **Controlul** (vezi cazul F. Leonore vs. Luis) - Cunoșcându-i nevoile și consumul, îl controlezi pe om. Îi poți oferi suplimentări de credite, alimente mai ieftine sau surrogate, posibilități de educație, medicale, vacanțe în funcție de resursele și nevoile lui. Deja îl ai în plasă. Îl joci cum vrei, pentru că ai o bază de date personale. Secretul datelor personale, la fel ca și secretul bancar, nu există.

Protecția datelor personale este o gogoasă inventată!

Acesta este sistemul inventat de cei care vor să stăpânească lumea. Ce s-a întâmplat mai departe?

Din ce în ce mai mulți oameni au intrat în acest sistem, completându-le bazele de date. Îndatorarea a mers până la cote insuportabile financiar, credite pe timp de treizeci de ani, dar am auzit chiar, în Japonia, îndatorare pentru două generații. Nu ești clientul băncii, ești sclavul ei! Și le-ai ipotecat și copiilor tăi viitorul, Carambolul continua.

Oamenii, îndatorați băncilor, nu mai pot plăti ratele, cresc restanțele și intră în execuție cu bunul ipotecat. Incapacitatea de plată duce la scăderea consumului și căderea pieței imobiliare. Scăderea consumului duce la scăderea producției. Aceasta atrage după sine concedieri, șomaj, reducerea veniturilor.

Scăderea cererii pe piața imobiliară provoacă două turbulențe majore, adică scăderea dramatică a valorii imobiliare și reducerea investițiilor.

Scăderea valorii imobiliare, a producției, a comerțului duce la scăderea produsului intern brut și, în mod normal, pentru a preveni un lanț inflaționist, la scăderea masei monetare aflate în circulație. Bani devin mai Scumpi.

Băncile ajung în situația în care provizioanele, menite să le acopere pierderile, nu pot fi acoperite, iar creditarea încetează.

Guvernele se împrumută la diverse fonduri financiare și transferă acești bani către bănci. Guvernele reprezintă mâna stângă, iar băncile, mâna dreaptă a unui organism malefic.

Împrumuturile guvernamentale menite să susțină sistemul bancar, devin datorie publică. Adică, tot populația va plăti.

Băncile nu mai creditează, s-a pierdut încrederea în sistem și oamenii sunt prea îndatorați ca să se mai poată împrumuta. Impozitele și taxele cresc, sărăcia se accentuează.

Când omul este atins la baza existenței materiale a familiei sale, se revoltă! Acest sistem trebuie categoric schimbat.

Umflarea bulonului bancar înseamnă de fapt umflarea sărăciei.

4. Sistemul politic și identitatea

Dacă sistemul politico-financiar decide evoluția societății, înseamnă că oricine devine șef de stat sau de guvern, are acordul acestui stăpân sau este în slujba lui. Astfel, vom înțelege mai ușor cum se mișcă lumea, cum se plătesc birurile azi, de ce contracte pentru infrastructuri și

servicii au prețuri mărite de zece ori, de ce guvernele se împrumută și susțin cu mii de miliarde de usd sistemul bancar.

Pe stăpâni nu-i interesează condiția supușilor decât în măsura în care sunt contribuabili la sistemul lor.

Am prezentat, în capitolul precedent, căile prin care sistemul financiar - bancar devine o structură care controlează lumea.

Extins prin globalizare la nivel mondial, acest sistem devine cea mai puternică structură de supraveghere și control a oamenilor.

Sistemul controlează existența materială a oamenilor.

Dar existența spirituală e lăsată oare liberă de către cei ce vor să stăpânească toată lumea?

Nici vorbă de așa ceva, cumplitul sistem politico-financiar are o latură cu implicație directă în social. Este vorba de sistemul politic.

Priviți imaginea. Cele două brațe ale monstrului stăpânesc atât existența omului, prin bănci, cât și identitatea sa, prin sistemul politic.

a. Prostituția politică și sperjurul

Cel/cea care-și vinde trupul, pentru un folos material, se numește prostituată, iar prestația se numește **prostituție**. Termenul sec uzitează mai ales în raport cu prestațiile sexuale.

Depersonalizarea înseamnă distrugerea personalității, a caracterelor proprii omului, ca urmare a unui proces desfășurat asupra sa. Depersonalizarea se face prin proceduri specifice, iar scopul este supunerea, dependența față de stăpân.

Minciuna înseamnă ascunderea adevărului cu bună știință.

Aceste trei noțiuni se leagă într-o construcție cumplită.

Prostituția, depersonalizarea și minciuna sunt strâns legate de BANI, așa putea spune că sunt generate de bani sau și mai corect, se dezvoltă condiționate de bani.

Nu spun nimic nou, știe toată lumea asta.

Mă voi referi însă la segmentul format de oamenii politici și la cel al angajaților.

Când minți pe cineva, silit de împrejurări, se spune că ai căutat o soluție de salvare a situației în care te aflai. Dacă însă îi ceri celui pe care l-ai mințit, să te mai și creadă, insistând, înseamnă că-l consideri idiot, îl desconsideri! Asta se face cu noi acum, prin politici locale și globale, adică proceduri pentru a transforma societatea într-una modern-sclavagistă.

De fapt, **prostituția politică = trădare.**

Politicienii, majoritatea formați dintr-un oportunism și carierism excesiv, sunt mereu dornici de a fi în vârful piramidei politice a țării. Ei sunt fără scrupule și consideră că practică prostituția cea mai mârșavă cu putință. Să mă ierte fetele care practică prostituția pentru a exista, care-și vând trupul pentru bucata de pâine necesară lor și copiilor lor. Nu vreau să le ating, e vorba aici despre alta prostituție, politică. Ei, politicienii oportuniști, nu-și vând propriul corp ci drepturile țării, cele trecute și prezente dar, fapt și mai grav, drepturile viitoare.

Spre deosebire de oricare altă categorie de oameni, cu excepția celor care îmbracă uniforma militară, politicienii depun un jurământ de credință față de țară și popor, pe care-l încalcă fără scrupule.

Iată în Legislația Română, Legea nr.8 din 2002, jurământul pe care-l depun parlamentarii, într-o formă asemănătoare, același jurământ este depus de membri guvernului, președinte, membri instituțiilor de stat:

„Jur credință patriei mele România.

Jur să respect Constituția și legile țării.

Jur să apăr democrația, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, suveranitatea, independența, unitatea și integritatea teritorială a României.

Jur să-mi îndeplinesc cu onoare și fidelitate mandatul încredințat de popor.

Așa să mă ajute Dumnezeu”

cu mențiunea

2) Jurământul de credință se poate depune și fără formula religioasă, aceasta putând fi înlocuită cu formula:

„Jur pe onoare și conștiință”, care prefătează jurământul. Deci, ei jură pe cinstea lor, așa sa-mi ajute Dumnezeu!" sau " pe onoare și conștiință".

Care cinste, care onoare, care Dumnezeu?

SPERJUR. -A, (1) sperjuri, -e, s.m. și f., (2) sperjururi, s.n. 1. S.m. și f. Persoană care jură fals sau care își calcă jurământul. 2. S.n. (Rar) Faptul de a-și căica jurământul; nesocotire a unui jurământ făcut: jurământ fals făcut în fala Justiției (și pedepsit de lege). - Din it. spergiuro (după jura)... -DEX-98

Veți realiza ce fel de oameni sunt ei, dacă într-un jurământ suprem față de țară, acceptă să mintă cu bună știință. Sperjurul, înseamnă jurământ fals, mincinos.

Câtă nesimțire și ipocrizie pot fi într-un om, ca să depună un jurământ de credință față de propria țară și propriul popor, el fiind membru în societăți cu interese transnaționale? Încălcarea jurământului nu este o simplă minciună, este altceva de fapt, este trădare.

TRĂDA, trădez. vb. I.

A înșela în mod voit și perfid încrederea cuiva, săvârșind acte care îi sunt potrivnice, pactizând cu dușmanul ele. ♦ A fi neloial față de cineva sau ceva. ♦ ..din lat. tradere. -

DEX 98

El, politicianul, nu crede decât în puterea poziției politice, dată de Structurile transnaționale și de banul mondial, iar pentru a rezolva scandalurile publice generate de prostituția lor, au inventat sintagme de genul „ne va taxa electoratul dacă greșim” sau ”e o atitudine politică”.

Prostituția politică are scopuri multiple, de la conservarea puterii la furtul banului public.

Puterea judecătorească nu-i atinge, au transformat-o în parte din sistem sau i-au limitat prerogativele.

Au creat un stat fals, nereprezentativ și au creat sisteme de guvernare și electorale astfel încât să-și conserve situația.

Priviți-i! Niciunul nu clipește când minte, iar ei numesc asta ”diplomație” și ”politicianism”. Exista oare ceva mai perfid?

Comparați-i cu cei care au crezut în puterea națiunilor, în secolele XIX-XX și și-au închinat viața și puterea de muncă unor cauze naționale, continentale sau mondiale.

Ce a dispărut astăzi?

În primul rând au dispărut calități umane, strâns legate de educație verticalitatea, demnitatea, conștiința de neam și țară, onoarea dar și alte valori umane.

Excepțiile sunt puține pe tot globul.

Politicianismul este acum carierism (bani și orgolii). Până și sensul cuvântului politicianism, s-a denaturat în demagogic.

Pentru ei, societatea de mâine este societatea lor și nicidecum a națiunilor, uniunilor și comunităților. Ei, politicienii de azi, reprezintă un grup supus unei decizii mondiale, sunt de fapt angajații stăpânului sub masca statului așa zis modern.

Am insistat pe acest aspect, pentru că acțiunea acestor politicieni, se răsfrânge asupra noastră, a tuturor.

Veți observa că există o criză a liderilor politici, pe plan mondial. Este efectul dispariției doctrinelor politice și a înlocuirii acestora cu supunerea față de interesul promovat de grupurile despre care am menționat în carte.

Criza liderilor este și un rezultat al sistemului de educație și învățământ, din ce în ce mai precar.

De fapt, criza liderilor politici este un scop al celor care decid globalizarea. La ce i-ar ajuta formarea unor lideri, personalități politice, vizionari?

Mintea deschisă, e de la sine înțeles că se opune dirijismului.

b. Depersonalizarea și pierderea libertății

Primul pas al omului politic, bazat pe minciună, este supunerea statului față de stăpânul mondial.

Al doilea, în cadrul aceleiași manifestări de distrugere a identității, este depersonalizarea, prin organisme și tehnologii sociale.

Cum poți să-i distrugi omului personalitatea?

Tehnologiile sociale sunt destul de dezvoltate în domeniu.

b.1. Falsitatea valorilor în procesul educațional

Au reformat învățământul și educația, renunțând în mare parte la ceea ce forma personalitatea, fiste vorba despre: cultura națională și universală, arta, științele. Despre sistemele de gândire și filosofie se pomenește numai în cadrul specializărilor. Personalitatea se formează în familie și sistemul educațional. Direcția inoculată elevilor, prin sistemele educaționale, este spre a-și găsi un loc în lumea de azi și nu spre a gândi și înțelege lumea.

Copilul, elevul și adolescentul, nu mai sunt formați în spiritul înțelegerii și abordării proprii a fenomenologiei, ci în spiritul angajării într-o structură economico-socială dată.

S-au creat astfel, false valori ale determinării umane.

b.2. Robotizarea umană

Pregătirea postșcolară este în concordanță cu nou createle structuri și necesitățile lor.

Depersonalizarea este un pas premegător robotizării, iar trainig-urile, team-building-urile, workshopurile sunt câteva din procedee.

Spre exemplu, a-ți corecta dicția și ținuta sunt învățăminte utile, dar momentul în care te învață să zâmbești este primul pas în postarea minciunii în relațiile cu ceilalți. Apoi, pas cu pas, pentru optimizarea activității tale, te învață să urmezi cu strictețe proceduri, să nu pui întrebări și mai ales să nu-ți pui întrebări.

Totul se transformă în automatisme.

Au mers mai departe și te-nvață ce să mănânci, unde să-ți faci concediul, cum să-ți planifici viața. Îți fac agenda și prioritățile în viață. Tu nu-ți mai aparții, ai devenit robot, robotul lor!

Stăpânii, de așa ceva au nevoie, iar eficientizarea muncii este de fapt depersonalizarea ta.

Binomul servicii-casă îți domină viața. Timpul pentru tine devine din ce în ce mai scurt, dar ei, prin sistemele dezvoltate, ți-au pătruns în casă, în familie, în concedii, programându-ți toată viața, până la pensie și chiar după.

Dacă te trezești de multe ori că în tine se revoltă o personalitate strâns ținută în cătușe, să știi că ești pe drumul bun, ai o șansă. Altfel, sistemul care te-a format, îți e tată, mama, iubit, iubită și copii. Pierderea libertății e evidentă.

b.3. Prostituția mass-mediei

Mass-media este un capitol aparte tocmai pentru rolul major pe care îl are în transmiterea informațiilor și formarea atitudinilor.

Fac o referire expresă la televiziuni. Subordonarea acestui domeniu față de politic, este cvasi-totală. Peste tot în lume, iar ziariștii, comentatorii, prezentatorii, se supun acestui interes.

Critica sistemului politic dintr-o țară, nu este însoțită de prezentarea infernului creat de sistemul bancar și de cel politic, de depersonalizarea creată.

Se iau atitudini dure uneori față de o persoană sau un eveniment, dar nu față de sistem. Condiționarea financiară a posturilor de televiziune crește în situațiile de criză.

De parcă n-ar fi fost destul, posturile de televiziune se întrec în toată lumea în promovarea non valorii, în promovarea inculturii. Când zi de zi prezinți ceea ce e mai jos pe scara valorii umane și transformi acestea în mondenități, efectul asupra telespectatorului este de depersonalizare, pentru că incultura depersonalizează. Nefiind instituții ale statului, televiziunile nu au o răspundere directă în educație, dar au una morală, dacă se mai poate vorbi de așa ceva.

b.4. Criza de identitate națională

Iată definițiile din DEX ale principalelor sisteme social politice:

NAȚIUNE, (NAȚIE), națiuni Comunitate stabilă de oameni, istoricește constituită ca stat, apărută pe baza unității de limbă, de teritoriu, de viață economică și de factură psihică. Națiunea <u>se manifestă în particularități specifice ale culturii naționale și în conștiința originii și a sortii commune.</u> (Pr.: -ți-u-)(Var.: (înv.) nație s.f.) Din lat. natio, -onis, it. nazione, fr. nation, rus. ра́тия.	Popor, popoare, s.n. 1. Formă istorică de comunitate umană, superioară tribului și anterioară națiunii, ai cărei membri locuiesc pe același teritoriu, utilizează aceeași limbă și <u>au aceeași tradiție culturală.</u> 2. Totalitatea locuitorilor unei țări, populația unei țări; cetățenii unui stat; națiune, neam, norod... Cf. lat. populus.
Țară, țări, s.f. I. 1. <u>Teritoriu locuit de un popor organizat din punct de vedere administrative și politic într-un stat;</u> ...Provincie. 2. Regiune, ținut, teritoriu... - Lat. terra	PATRIE, patria, s.f. 1. <u>Mediu politic, social și cultural în care își desfășoară viața și lupta fiecare popor;</u> Teritoriu locuit de un popor;... pământ natal, loc de baștină. – Din lat. patria, fr. patrie.
SOCIETATE, societăți, s.f. 1. Totalitatea oamenilor care trăiesc laolaltă, fiind legați între ei prin anumite raporturi economice. Ansamblu unitary, sistem organizat de relații între oameni istoricește determinate, bazate pe relații economice...p. ext. system social... Din fr. societe, lat. Societas.	

Se observă cu ușurință că elementele comune pentru NAȚIUNE și POPOR sunt cultura și tradiția culturală. Ceea ce am prezentat, în paragraful anterior, făcea referire la distrugerea culturii și a tradițiilor.

În loc să fie susținut accesul la diversitatea culturală, este susținută deculturalizarea, ca mijloc de unire a culturilor.

Consecința acestui fapt este apariția unei crize de identitate personală și de neam. Poți să ai două sau mai multe țări, dar ai o singură Patrie căreia-i aparții și un singur neam.

Voi prezenta în capitolul destinat dispariției statului reprezentativ, situațiile născute ca urmare a globalizării.

c. Extinderea crizei de identitate

Sistemul politic a mers mai departe cu Operațiunile de distrugere a identității.

Țările s-au format și s-au consolidat în perioada modernă, secolele XVIII-XX, pe criterii naționale și teritoriale.

Încă din Evul Mediu, o parte din micile principate europene au început să se unească, pe motive de apărare, dar statele formale aveau la bază principiul unirii, al uniunii, cu păstrarea numelui (provinciei, principatului, regatului).

România nu este un caz singular. La noi se numeau Provinciile Istorice sau Țările Române.

Până la integrarea europeană, provinciile își purtau denumirea, în vorbirea și scrierea curentă, în referințele istorice, geografice și mediatice, chiar dacă administrativ era o altă structură.

Provinciile istorice românești erau Muntenia, Oltenia, Transilvania, Banat, Crișana, Maramureș, Bucovina, Moldova, Basarabia, Dobrogea.

Astăzi, Basarabia încă este în afara teritoriului României, formând Republica Moldova, o relicvă a sovietizării estului Europei, prinsă-n mâna unor oportuniști ai Moscovei. Tot de la Moscova va veni și scuturarea acestui sistem, rămas unicul în Europa.

Să revin asupra provinciilor.

Pentru integrarea și dezvoltarea Europeană a României, la Bruxelles s-a împărțit teritoriul în 4 macro regiuni, fiecare cu două regiuni de dezvoltare, opt regiuni în total, care nu au nicio legătură cu „identitatea noastră”.

România este împărțită în opt regiuni de dezvoltare, numite după poziția geografică în țară - Nord-Vest, Nord-Est, Sud-Vest, Sud-Est, Sud, Vest, Centru, București și Ilfov. Cele opt regiuni încă nu au putere administrativă, dar nu mai e mult.

Criteriul este NUTS. Nomenclatorul Unităților Teritoriale Statistice, aplicabil în Europa.

Iată România celor 8 regiuni și provinciile istorice:

Criteriile au avut în vedere teritorii care înglobează județe cu o populație totală de aproximativ 2.8 milioane locuitori. Cu timpul, euroregiunile se vor transforma în regiuni administrative, iar adresa ta va fi regiunea X, țară nume, țară identitate. Ceea ce se construiește este făcut în termenii unei "dezvoltări durabile". Toate proiectele au prostia asta postată în front

- DEZVOLTAREA DURABILĂ.

Cetățile de pe vremea Imperiului Roman, de pe vremea anticilor greci, din feudalism, castelele, mănăstirile ridicate de domnitorii români pe teritoriul întregii țări, monumentele și podurile au fost ridicate pe principiul trăiniciei. Așa era atunci, să faci ceva TRAINIC, adică să trăiască mult, să dureze, fără să pună nimeni etichete de "Dezvoltare trainică".

Marile Imperii aveau ca obiectiv construcțiile pentru o mie de ani. Acum le spun durabile, înainte erau trainice. Sintagma "dezvoltare durabilă" a născut însă instituții parazitare și fonduri pe măsură.

Pentru că tradiția națională s-a născut la sat, trebuia cumva „artificializat” și satul. Așa s-a născut „satul european”.

În mod normal, la prima citire, vezi că e vorba de utilități, de apă potabilă, de canalizare, căi de acces, instituții. E foarte bine.

Se vorbește chiar de păstrarea specificului, dar peste tot scrie "sat european" și este specificată "dezvoltarea durabilă", iar proiectul a făcut parte din regiunea X de dezvoltare.

Sunt pași și iar pași spre pierderea identității.

La rândul nostru, furăm natura ca să creăm parcuri cu iarbă artificială, furăm râurile ca să creăm bazine cu apă albastră, construim mai mult decât avem nevoie și toate astea pentru a consuma cât mai mulți bani.

Astfel, rămânem la dispoziția celui care-i are, iar stăpânul, așa cum ați văzut, ne controlează viața prin sistemul bancar și ne spală creierele prin politici menite să ne depersonalizeze. Pentru asta, a trebuit să modifice structuri și instituții existente.

Vom vedea în capitolele următoare ce s-a întâmplat cu doctrinele, cu partidele doctrinare, cu statele și cu sistemul.

5. *Internetul, liberalizarea informației și a educației*

a. **Liberalizarea informației**

Sistemul care a schimbat lumea, **internetul**, este o rețea imensă, publică, de informații. Are sute de milioane de abonați și furnizori de informație, persoane, firme, agenții de presă, televiziuni, universități, guverne, cluburi, syndicate, culte religioase, case de modă, bănci, bordeluri, infractori, biblioteci, plăți online, tot ce dorești ca informație, servicii, comunicare.

Acest sistem a schimbat lumea. Internetul este cel care a grăbit apusul capitalismului și nașterea comunismului.

E drept că a slujit și globaliștilor, dar sistemul e liber și e greu să fie cenzurat. Iată extraordinarele beneficii ale nașterii și dezvoltării internetului.

1. BAZELE DE DATE - Participanții construiesc baze de date pe care le pun la dispoziția celorlalți, sub formă de biblioteci și librării. Este o sursă enormă de informații, noua bază a învățământului și a educației.

2. COMUNICAREA - Participanții pot comunica între ei, prin intermediul mesageriei electronice sau VOIP, telefonie pe internet.

Bazele de date s-au dezvoltat în toată lumea, pe tot Pământul, în aproape toate limbile vorbite. Pentru accesul lor s-au realizat programe (softuri) speciale. Astfel, poți locui în Europa de Nord și să accesezi baze de date din Australia, să-ți cauți parteneri sau corespondenți, să afli date despre piață, despre școală, despre bănci, despre vreme, poți învăța un dialect din Oceania, o rețetă de mâncare din Japonia, un cântec din Peru sau să desenezi având un model rusesc.

Dacă afli informații dintr-o sursă oarecare, o poți verifica pe internet. La un moment dat se va realiza "memoria omenirii", o bază de date uriașă, cu date din învățămintele, tradițiile și experiența omenirii, în toate limbile existente **și cu uimire vom constata ca există un fundament al societății umane, același pe tot cuprinsul Pământului.**

Comunicarea, oferă nu numai legătura instant cu cei dragi, membri ai familiei, ai neamului sau din grupul de prieteni. Poți crea legături cu oameni din alte continente, alte culturi, altă pregătire, îți crezi propriile pagini interactive, blogurile personale. Poți transmite propria ta atitudine și poți primi date despre atitudinea altora. Când se întâmplă un eveniment undeva, participanții prezintă mult mai multe detalii despre eveniment și astfel ai șansa să eviți intoxicările media.

Poți da interviuri, face învățământ la distanță, obține abilitări și acreditări, îți poți reprezenta interesele la distanță.

Universul astfel deschis creează libertate!

S-a născut un interes enorm asupra internetului, ca mijloc de informații. Globaliștii ar cenzura libertatea de informare, dar practic e imposibil. Pe de o parte, căutarea informației se face utilizând motoarele de căutare. Limitarea posibilităților acestor motoare, cenzurarea informației, duce publicul spre alte motoare, iar datorită discuțiilor din forumuri și a rețelelor de socializate, în 24 ore, se află orice încercare de cenzurare sau intoxicare. Pe de altă parte, datorita rețelelor de socializare, informația are un traseu de la participant la participant și este imposibil să-i transformi pe sutele de milioane de participanți în pionii tăi.

Trebuie să luptăm pentru menținerea libertății internetului. În câțiva ani, tot ce ține de transmisii video la distanță, inclusiv televiziunea, va face loc rețelelor interactive, adică internetului. Criza televiziunii se va consuma în transferul rețelelor tv pe internet și-n nașterea unor sisteme interactive care vor înlocui complet sistemele TV existente.

b. Criza educațională

Într-o lume care-și revendică libertatea informațională, ca libertate educațională, nu era dificil să apară un conflict cu sistemul educațional. La internet, cel mai rapid s-au atașat persoanele particulare, apoi firmele pentru activitatea de comerț și servicii, apoi instituțiile. Totuși, dintre instituții, cele de învățământ și cercetare, au fost cele mai receptive.

Primii pași în "educația internetului" au fost făcuți în școală, iar acum se fac în familie, la vârste sub zece ani. Învățământul la distanță și bibliotecile de date au fost primele beneficii ale învățământului, pe noul domeniu al internetului.

Dar, sunt câteva probleme care nu și-au găsit rezolvarea.

Atributele identității. Copilul pătrunde într-o lume imensă în care sunt milioane de indivizi, fiecare cu dorințele și speranțele proprii. Acestea sunt atribute ale identității.

Atenție, identitatea e definită pentru ei numai spre viitor (dorințe și speranțe). **Lipsește formarea.** Sistemul educațional a lăsat deoparte formarea, iar internetul nu o poate rezolva încă. Și atunci, în loc să avem personalitatea intrată într-un joc al comunicării și al socializării, avem personalitatea formată în acest mediu. Adică un proces mai apropiat de depersonalizare.

Deși pare un paradox, realitatea ne arată că Internetul nu poate forma deocamdată individul ca personalitate și ca identitate culturală. Internetul are, ca mijloc de comunicare și socializare, un limbaj propriu și dezvoltă o conduită anume, asemănătoare pentru toți participanții. Din păcate, în loc să diversifice comunitățile intrate în jocul comunicării și socializării, le unifică prin atributele comune conferite membrilor. Dacă formarea individului ar deveni prioritară în familie și în ciclul primar de învățământ, atunci s-ar realiza diversitatea culturală a indivizilor din aceeași comunitate.

O a doua problemă este legată de structura informațională a învățământului. Astăzi, nu mai este o problemă să furnizezi imagini și variante pentru ceea ce e de învățat.

Acum douăzeci de ani, era o problemă, nu aveai imagini, nu aveai variante. Ora de curs de acum douăzeci de ani (50 minute curs + 10 min pauză) ar trebui să fie de 25 min azi cu 5 min pauză. Pentru că peste 80% din ce era text, acum poate fi prezentat în imagine, dar încă nu s-au făcut pașii. Sistemul de învățământ trebuie să fie extrem de flexibil și orientat spre:

- *formarea individului în familie și ciclul primar*
- *dezvoltarea abilităților de comunicare și analiză (ciclul primar și mediu)*
- *învățarea prin „accesul la o bază de date”.*
- *exerciții, simulări și practică pentru adaptarea la cerințele societății*
- *transferul propriei experiențe spre ceilalți*

c. Internetul și identitatea

Internetul susține identitatea (nu o formează), în conflictul cu depersonalizarea creată prin politici locale și globale.

- **Libertatea informației** oferite de internet, cere o minte deschisă (open-minded) pentru participant. Aceasta presupune mintea deschisă a părinților și educarea copilului în forme de învățământ în care factorul creativ, jocul, visul, scenariul, dar și exercițiile de cauzalitate aritmetică să predomină, adică o dublă formare, umanistă și realistă. Identitatea culturală astfel dobândită de către individ, prin familie-școală-internet, îi conferă o personalitate deosebită. El va avea o gândire liberă și va fi greu să-l supui unui sistem.

- **Fluxul liber de informații** îl influențează puternic pe individul neformat. Se va produce o ruptură de societate și apare o criză de neadaptare a individului la societate, o criză de socializare. Același individ, ajuns într-o cumpănă a crizei de socializare, poate accede și socializa în grupuri care-i agreează și-i asigură adaptarea pe internet dar, în egală măsură, poate deveni introvertit. Indiferent de postura în care va ajunge, el va rămâne dependent de informația liberă de pe internet pentru ca așa își revendică eul.

Internetul devine, pentru unii, izvorul desăvârșirii educației și a personalității, iar pentru ceilalți, sursa de unde-și revendică identitatea, așa incompletă cum e. Pentru că internetul oferă aceste două servicii excepționale, bazele de date pentru informare și rețelele de socializare și comunicare.

În condițiile în care politicile locale și globale sunt îndreptate spre depersonalizare și spre distrugerea identității, internetul rămâne una din sursele care mențin, dezvoltă și revendică identitatea individului.

Paginile personale, blogurile, întăresc identitatea personală și formează personalitatea de expunere a participantului.

Prin rețelele la nivel de națiune și prin cele la nivel de limbă, se mențin și dezvoltă identitățile de neam (națiune).

6. Evoluție și revoluție în societate

a. Evoluția societății

Am prezentat câteva observații asupra lumii de azi și am văzut cum un grup, care se consideră stăpânul lumii, ne condiționează existența, prin sistemul bancar și ne distruge identitatea, prin sistemul politic.

Voi face câteva considerații asupra evoluției istorice a societății și vom vedea că marile crize sociale duc la revoluție.

Societatea a evoluat, în ultimii două mii de ani, de la sclavagism la capitalism. A evoluat, în cadrul fiecărui sistem în parte, până într-un punct în care a fost nevoie să se schimbe structura social-economică. Sclavagismul, feudalismul și capitalismul, au avut fiecare o perioadă de formare, de consolidare a relațiilor social-economice specifice sistemului, o dezvoltare întinsă pe câteva secole și apoi, o criză majoră a provocat schimbarea sistemului (o revoluție).

Sclavagism → Feudalism → Capitalism → Comunism

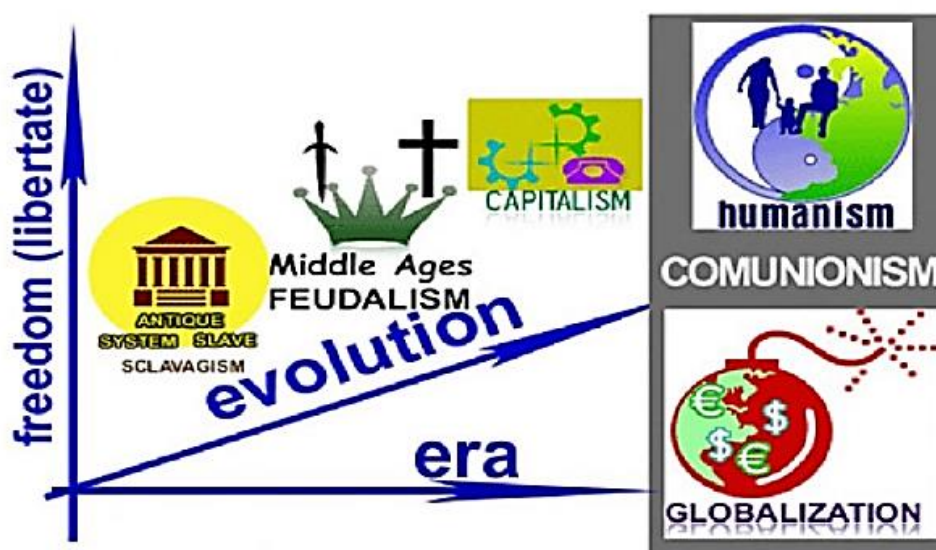

Foto - Evoluția societății din antichitate până astăzi (pe abscisa sunt trecute epocile, în ordine și nu pe o axă liniară a timpului, iar pe ordonată este marcată libertatea individuală care, de la sclavagism la epoca actuală, a crescut.

COMUNIONISMUL nu este COMUNISM!

Nu voi insista pe dezvoltarea istorică a sistemelor, dar voi puncta ceea ce consider a fi semnificativ. Perioada de formare a fiecărui sistem a însemnat apariția germenilor noilor relații social-economice. Apoi aceste relații au fost consolidate, formând caracteristicile sistemului.

Relațiile caracteristice sistemelor social-economice:

- **sclavia și centralizarea statală, imperială, în perioada sclavagistă.** Sclavii erau condiționați total de stăpân. Statele formate, ca regate și imperii, s-au dezvoltat timp de sute și mii de ani în legea dominației totale a stăpânului, prin legile impuse de el. Sclavii nu aveau drepturi decât în limita existenței dictate de stăpân. Economia însemna decizia stăpânului și munca Sclavilor. Totuși, din segmentul social al funcționarilor la curtea stăpânului, sau al oamenilor liberi, învățători și filozofi, al preoților și al propovăduitorilor religiilor, s-au născut marile învățături ale antichității și germenii libertății. S-a născut oratoria, libertatea exprimării și piețele publice (agora), chiar dacă numai pentru cetățenii liberi. Tot atunci au apărut termenii care mai târziu au format istoria (democrația, senat, politica, alții...) precum și unele din marile religii ale lumii.
- **feuda și diversitatea statală, în feudalism.** Creștinismul, destrămarea imperiilor și marile migrații au dus la fărâmițarea statală și trecerea economiei în producția pe feudă (moșie), la conferirea unor drepturi limitate sclavilor și formarea lor ca iobagi, țărani dependenți de proprietarul de teren, de nobil. Feudalismul este al marilor religii monoteiste, creștinismul, islamul și al războaielor pornite în numele lor, dar și al marilor descoperiri geografice și științifice. Creștinismul propovăduiește învățătura lui Iisus, creștinism însemnând "de la Cristos". Odată cu primul secol al primului mileniu (calendarul solar gregorian), iar Islamul însemnând supunere față de Dumnezeu, Allah), propovăduiește învățăturile profetului Muhammed, începând cu secolul al VII-lea (anul 622 d.H.- calendarul gregorian), în feudalism, impactul religiei asupra societății este imens, iar între religiile monoteiste creștinism, islam și iudaism, sunt mai multe și semnificative asemănări decât deosebiri. Am făcut această remarcă pentru că astăzi, când suntem la o cumpănă a istoriei, trebuie să găsim porțile ce ne unesc. Feudalismul a dat naștere însă, prin

Revoluția numită Renaștere, germenilor numiți libertate, învățătură, umanism, care au dus în timp la formarea burgheziei, a conștiinței de neam și la apariția unui nou sistem social-economic numit capitalism.

- **industria și libertatea în capitalism.** Industria, ca activitate de producție de bunuri, cerea libertatea omului, libertatea forței de muncă. S-a trecut la forma economică de extragere a resurselor, numită Exploatare. E vorba despre resurse miniere, petroliere, forestiere. Atelierele micilor meșteșugari s-au transformat în fabrici. Forța de muncă trebuia să se poată deplasa, e nevoie de mijloace de transport public și de libertate, de materii prime și de energie. Totodată, ca o formă împlinită a conștiinței de neam, se formează statele naționale. Capitalismul, prin libertatea inițiativei, garantarea proprietății și a drepturilor, extinde un tip de relații libere de piață. Iară sclavagism, fără iobăgie, condiționarea fiind o relație instituțională, proprietar-angajat. Apar primele asociații, bresle, apoi sindicate. Marile descoperiri ale științei, marile invenții tehnice, evoluția pe scară mondială a relațiilor capitaliste au fost tocmai urmarea drepturilor de libertate promovate.

Capitalismul a inventat arma care l-a dezvoltat, BANUL și conceptul de interes economic, CAPITALUL. Dar acestea l-au și distrus!

Evoluția înseamnă acumulare succesivă de calități, înseamnă dezvoltare. Fiecare sistem, după perioada de formare, a acumulat calități și s-a dezvoltat, până într-un punct în care n-a mai putut evolua.

b. Revoluțiile sociale

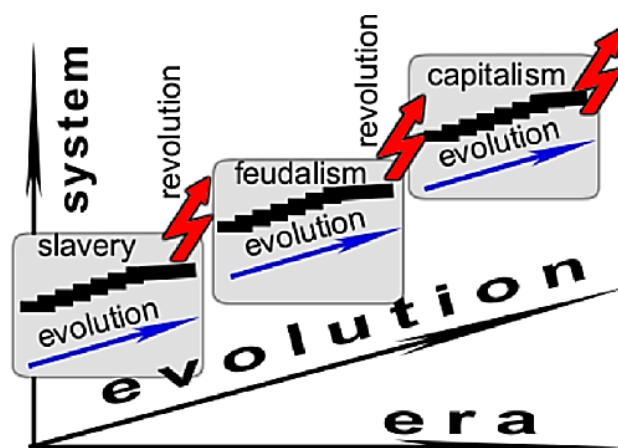
Revoluțiile au germenii în conștiința oamenilor. Ele se nasc în conștiința colectivă al societății. În ultimii două mii de ani, au fost multe revoluții și revolte, locale, zonale, teritoriale, continentale și unele mondiale.

REVOLUȚIE, revoluții, s. f.,

1. (FIL) Ansamblul transformărilor calitative profunde care cuprind fie un sistem în întregime, fie unul sau mai multe subsisteme ale acestuia.
2. Schimbare bruscă și de obicei violentă a structurilor sociale, economice și politice ale unui regim dat.
3. (Pop.) Răscoală, revoltă.
4. Fig. schimbare, transformare radicală într-un anumit domeniu. - *Revoluție industrială* = procesul înlocuirii radicale a producției manufacturiere (manuale) cu producția bazată pe mașini II....- Din fr. revolution. lat, revolutio, -onis, germ. Revolution.

Fiecare revoluție are semnificația și rezultatele ei. Societatea evoluează la fel ca și conștiința oamenilor. Evoluția internă este spre desăvârșirea sistemului, a legiților sale interne.

Apoi, pentru a ajunge la următorul palier de dezvoltare, trebuie să faci saltul, să produci o revoluție. Trebuie să faci un salt. Pentru asta îți trebuie o nouă forță.

Revoluția produce această forță.

Revoluțiile semnificative în ultimii două mii de ani, au fost creștinismul, renașterea, revoluțiile burgheze și naționale.

- **Creștinismul** - Prima revoluție semnificativă a fost creștinismul. Iisus ne-a lăsat supremul dar numit iubirea față de semenul tău. A fost cu adevărat o revoluție la nivelul mentalului individual și colectiv. S-au creat comunități în slujba credinței în Dumnezeu, a puterii lui și a crucii. Rezultatele acestei revoluții, cu adevărat fundamentale, dăinuiesc după mai bine de două mii de ani. Creștinismul a scuturat societatea sclavagistă antică și a născut libertatea de conștiință ca formă a eului, indiferent de starea socială. Puterea creștinismului a fost dată de accesul ușor la credință al tuturor păturilor sociale, iar sclavul, total supus stăpânului, își găsește identitatea în credință.

Creștinismul a rezolvat o problemă de identitate.

- **Renașterea** a fost o revoluție a conștiinței colective. Apărută pe fondul necesității cunoașterii, împotriva inchiziției, renașterea a fost o revoluție a spiritului, a libertății de cunoaștere, fie a readus în prim plan marile scrieri și învățături ale antichității și a născut sistemele de educație, universitățile de mai târziu, tiparul și cărțile, dezvoltând primele aplicații științifice (chimie, fizică și biologie). Renașterea a fost revoluția spiritului uman împotriva dogmelor bisericii și a inchiziției, redând libertatea de conștiință a omului.

Renașterea a rezolvat o problemă de identitate.

- **Revoluțiile burgheze** au fost cele ce au scuturat societățile evului mediu și au dus la nașterea statelor moderne și a economiei capitaliste. Clasa nouă apărută, a burgheziei, formată din meseriași înstăriți, bancheri, profesori, avocați, medici, proprietari de

ateliere, noua nobilime, solicitau libertatea de mișcare, dar și de conștiință a oamenilor, pentru noile activități legate de apariția industriei și a conștiinței naționale.

- **Revoluția engleză.** 1640 – 1688, a fost prima revoluție din seria celor care au schimbat feudalismul. S-a născut dintr-o criză socială majoră, în interiorul imperiului britanic și a dus la abolirea absolutismului monarhic și instaurarea monarhiei constituționale. Conflictul major apărut între regele Carol I Stuart și parlament, a degenerat în conflict armat și mișcare revoluționară care adus la abolirea monarhiei (1649), instaurarea republicii și apoi a protectoratului sub conducerea lui Oliver Cromwell. După moartea lui Cromwell, monarhia se restaurează, dar ca monarhie constituțională. Acest proces a rămas în istorie ca „Revoluția glorioasă”. A fost o revoluție întinsă pe o jumătate de secol, dar a dus la **mutarea deciziei politice în parlament**, la apariția oficială a noii clase, burghezia, la nașterea economiei libere și la emiterea de legi privind libertățile sociale (numite Constituția Marii Britanii).
- + **Revoluția americană** (1763-1791) a apărut pe fondul unei crize statale majore privind nevoia de identitate statală, de independență. Revoluția a dus la declanșarea Războiului de Independență față de Marea Britanie și Proclamarea Declarației de Independență! Așa au apărut Statele Unite ale Americii. După obținerea independenței, revoluția americană a dus la formarea unui stat federativ, cu o constituție (1787). Prin constituție se face pentru prima oară **separarea puterilor în stat, între legislativ, executiv și puterea judecătorească**. Statele Unite au format prima federație deschisă. **Amendamentele (Bill of Rights 1789 - 1791)** care au completat constituția sunt recunoscute ca fiind cele mai liberale prevederi ale epocii, până la cele elaborate în timpul Revoluției Franceze.
- ++ **Revoluția franceză** (1789-1799), cea mai marcantă revoluție a lumii în mileniul doi, s-a născut dintr-o criză socială nemaiîntâlnită în epocă. Revoluția franceză a schimbat cu adevărat fața lumii și a fost motorul revoluțiilor de la 1848 din lume. Conflictul social major era între privilegiații regimului monarhic absolut (clerul și nobilimea) și neglijanței sistemului, din care făceau parte breslele Parisului, burghezia nou născută săracii orașelor și țăranii. Se proclama pentru prima oară **NAȚIUNEA** ca sistemul de bază al țării. Se proclama în lume **Liberte, Egalite, Fraternite**, baza drepturilor omului. Revoluția franceză a dus la declanșarea luptei de independență națională în lume. Revoluția franceză a dus la răsturnarea monarhiei, căderea Bastiliei și preluarea puterii de către Napoleon Bonaparte. Ilumiiniștii vremii, Voltaire, Montesquieu, Diderot, d'Alambert, Rousscau, prin scrierile lor, au criticat sistemul social existent în Franța monarhica și au premers, prin atitudinea creată, starea revoluționară.

- ++ **Revoluțiile de la 1848** s-au născut din sâmburele revoluției franceze, numit NATIUNE. Au fost revoluții naționale și au dus la formarea în timp a statelor naționale și a sistemului economic capitalist. Doctrinile politice se dezvoltă ca o colecție de principii privind dezvoltarea societății. Apare și se dezvoltă identitatea națională.
- ++ **Revoluția rusa** din 1917 a fost generată de sărăcia cumplită din Imperiul Țarist și a dus ulterior la constituirea Uniunii Sovietice. Inițial a fost înlăturat țarul Nicolae al II-lea și instaurată republica. Apoi, bolșevicii lui V.I.Lenin au înlăturat Guvernul Kerenski și au instituit primul guvern bolșevic. Lupta de clasă și dictatura clasei muncitoare, au fost declarate ca politici de stat. A fost prima revoluție în care lupta s-a dus pentru identitatea de clasă socială.

Despre **revoluțiile din 1989** și prăbușirea sistemul comunist voi face o referire în capitolul dedicat României.

Revoluțiile au fost cele care s-au născut din crize sociale profunde și au produs saltul și schimbarea societății.

Observați că în toate cazurile, criza s-a manifestat în îngrădirea libertăților individuale și de comunitate.

Revoluțiile au o etapă inițială de revoltă individuală, născută pe criza de existență (sărăcie) sau de identitate. Apoi, atitudinea devine colectivă și în final se transformă în reacția de schimbare a stării de fapt, de distrugere a structurilor ce au generat criza.

Dinamica socială are mereu o componentă de progres, nu poate rămâne în așteptare, în conservare.

7. Dispariția doctrinelor și apusul capitalismului

a. Mondializarea

Evoluția normală a societății este spre mondializare.

Voi utiliza termenul de Mondializare, pentru a exprima extinderea naturală a intereselor social-economice pe tot Pământul și termenul de Globalizare, pentru a marca procedura invazivă, dictatorială, a acestui interes.

De ce evoluăm spre mondializare?

Concurența economică de tip capitalist, a dus la extinderea piețelor, atât a celor de materii prime, cât și a celor de produse, servicii și ale forței de muncă.

MONDIALIZĂ mondializez, vb. I. Tranz. A extinde la scară mondială J. – Din fr. mondialiser
--

Această extindere s-a realizat în perioada expansiunii capitalismului, prin transferul de capital. Expansiunea a fost accelerată de societatea informatică. Pe această piață în extindere, apar necesități suplimentare economico-sociale:

- Găsirea soluțiilor optime economico-financiare pentru economie (materii prime și materiale, foia de muncă), liberalizarea comerțului, piețe unice per produs (petrol, gaz, parțial energie nucleară, parțial oțel), unificarea monedelor, legislație comună.
- Nevoia libertății de informare și de mișcare, a unității și calității serviciilor, sistemelor educaționale, a celor de sănătate, a legislației comune.
- Concentrarea eforturilor economico-științifice pentru rezolvarea marilor probleme ale omenirii.

Diversele uniuni formate între state, pe continentul european, dar și pe cel asiatic și american, chiar dacă sunt impuse, au ca scop dezvoltarea acestui concept, care include casa unică, piața unică și legislația unică.

Casa, piața și legislația unice sunt dezideratele societății.

Pentru atingerea acestora, există mai multe posibilități:

- **Buna înțelegere a statelor.** Este calea ideală, dorită, dar extrem de dificilă, din cauza diversității formelor statale, a nivelelor cultural-educative și a intereselor locale (**Mondializare**).
- **Prin război.** Cucerirea, pas cu pas, a statelor care se pronunță împotriva conceptului unicității și transformarea lor în state supuse deciziei unice (**Globalizare**).
- **Prin decizie unică.** Aducerea statelor la dependență economico-financiară, fără război declarat (**Globalizare**).
- **Prin revoluție planetară,** astfel încât voința de formare a casei și pieței unice, să aparțină populației și să aibă un puternic caracter social. (**Revoluție**).

Evoluția normală a societății este spre o piață mondială unică și o casă planetară, cu aceleași reguli pentru toți. Nu putem evolua spre izolare individuală, de grup, neam, țară.

Trăim într-un ocean de informații, nu ne mai putem izola.

Pământul este casa unică a societății umane. Suntem separați unii de alții prin pereți, dar pereții au geamuri și vedem prin ele ce fac ceilalți. Libertatea de astăzi a informației, datorată în primul rând internetului ne îndreptățește să alegem variantele optime de existență și dezvoltare pentru noi și familiile noastre. Dărâmarea pereților va duce la căi noi de evoluție pentru toată lumea.

Spiritul individual și național, constrâns de legitățile statului și de socialul colectiv, va evolua spre înfrățire, spre armonie.

Pereții pot fi dărâmați și prin decizia unui stăpân, piața poate fi realizată prin impunerea voinței unui stăpân (prin globalizare), dar spiritul uman nu poate fi dirijat prin forță.

Pe de o parte, o piață economică planetară liberă, puternic concurențială, dă naștere unei mari instabilități și a unui risc social crescut, dar și economico-financiar, pentru că Stabilitatea socială ține de siguranța pieței.

Pe de altă parte, piața planetară concurențială naște risipă, pentru că, odată cu riscul pieței, crește și risipa resurselor.

Concurența pe o piață locală, atrage riscul pentru investitor și risipă minimă a resurselor. Pe plan mondial însă, risipa poate deveni uriașă și nu și-o poate asuma nimeni.

Acesta este un motiv fundamental pentru schimbarea sistemului social-economic, iar interesul general și prioritățile societății, înlătură interesul politic născut prin doctrină.

b. Dispariția doctrinelor

Indiferent cine dictează interesul general, populația în ansamblul ei sau stăpânul, cert e că doctrinele politice nu mai au loc în această nouă lume.

Comunionismul umanist, în esența lui, susține prioritățile de ordonare și evoluție ale societății având în vedere interesul individual armonizat cu interesul general.

Valorile de bază sunt cele ale umanismului clasic, ale codului de existență și identitate umană. Nefiind variante de alegere a acestui interes, de schimbare a lui pe cicluri electorale și nici căi de atingere a lui pe baze politice doctrinare clasice, comunionismul umanist nu poate promova dispute doctrinare și, pe cale de consecință, impune dispariția doctrinelor politice clasice.

Comunionismul umanist este în sine o teorie a existenței societății umane, având principiile clădite pe umanism.

Pe de altă parte, nici globalizarea, ca procedură decizională a stăpânului, nu poate stagna în fața disputelor doctrinare și impune dispariția doctrinelor.

Globalizarea este o ideologie a interesului de grup, fără doctrine clasice. Globalizarea este aceea care a produs dispariția doctrinelor.

Deci, indiferent de calea urmată pentru aceasta nouă societate, doctrinele politice clasice sunt depășite.

Faptul că partidele politice încă se mai revendică doctrinar, e din nevoia justificării acțiunii politice, dar este o mare minciună!

Statele moderne, formate odată cu revoluțiile capitaliste, au avut la bază doctrine liberale și naționale, iar la consolidarea lor, o contribuție însemnată au avut doctrinele creștin- democratice și social-democratice.

Partidele de azi nu mai sunt doctrinare.

Este fals ceea ce clamează reprezentanții partidelor. Sunt numai interese determinate de acapararea puterii, pentru a fi mai aproape de stăpân. Puterea politică înseamnă bani. Atât!

<i>DEMOCRAȚIE, democrații. s.f. Formă de organizare și de conducere a unei societăți, în care poporul își exercită (direct sau indirect) puterea. - Din fr. democratic. DEX-98</i>	<i>DOCTRINA. doctrine. s.f. Totalitatea principiilor unui sistem politic, științific, religios etc. - Din fr. doctrine, lat. doctrina. DEX - 98.</i>
--	--

Putem clasifica sistemele politice doctrinare, după dreptul dominant. Astfel, dacă privim societatea ca fiind formată din indivizi, familii, comunități și națiuni, existente într-o țară și organizate într-un stat, putem identifica doctrinele după dreptul dominant:

- **Liberalismul**, dreptul individului, libera inițiativă, proprietatea privată.
- **Conservatorismul**, dreptul existent, pentru conservarea stării de fapt, împotriva liberalismului.
- **creștin-democrația** - dreptul comunității având la bază învățătura creștină.
- **socialismul**, dreptul colectivității (totalitatea comunităților)
- **comunismul**, dreptul proletariatului, proprietatea comună.
- **fascismul**, - dreptul statului totalitar, extrem naționalist.
- **nazismul sau național-socialismul**, dreptul statului național-socialist, al partidului nazist, puritatea etnică și rasială.
- **rasismul**, dreptul suprem al unei rase,
- **naționalismul** - dreptul istoric al nației (neamului).
- **anarhism** - dreptul libertății individuale absolute

Definițiile din DEX:

LIBERALISM s.n. 1. Doctrină care, opusă socialismului și dirijismului, proclamă principiul nonintervenției statului (în economie în relațiile economice existente între indivizi, grupuri sociale sau națiuni promovează ideea libertății economice, a liberului schimb, a liberei concurențe etc. 2. (alte definiții).. Din fr. <i>liberalisme</i>.
CONSERVATOR. -OARE, conservatori, -oare, adj., subst. 1. Adj., s.m și f. (Persoană) care păstrează, conservă. 2. Adj., s.m. și f. (Persoană) care este atașată de tradiție, în viața politică, economică și culturală. ? Partid conservator (și substantivat, m. pl.) = pariul politic cu concepții conservatoare. 3...4... - Din fr. <i>conservateur</i>. lat, conservator
SOCIALISM s.n. I. Ansamblul doctrinelor social-politic care urmăresc reformarea societăților umane prin desființarea proprietății private asupra mijloacelor de producție și de schimb și punerea acestora sub controlul statului. ... (Pr.: -ci-a-) - Din fr. <i>socialisme</i>, germ. <i>Sozialismus</i>.
UNIONISM n. Curent social-politic, care are la bază tendința de grupare într-o uniune (politică, economică, religioasă, culturală etc.) [Sil. -ni-o-]/< fr. <i>unionisme</i>
ANARHISM s.n. I. Stare de anarhie 2. Curent politic și social care neagă în genere orice putere de stat. Atitudine a anarhistului. - Din fr. <i>anarhisme</i>, rus, anarhizm, germ. <i>Anarchismus</i>.
COMUNISM s.n. I. Dogmă socială, politică și economică, ridicolă pe principiul abolirii proprietății private și al Instaurării proprietății colective 2. Ideologia, teoria înfăptuirii societății comuniste, - Din fr. <i>comunisme</i>.

UMANISMUL este o filozofie a existenței societății, nu o doctrină politică. Umanismul este un sistem de existență, de drepturi și identitate și nu un set de principii cu adaptabilitate în sistemele socio-economice. Umanismul nu promovează și nu negociază interese și drepturi economice sau sociale. Nu este religie, nu este cultură și nici artă.

Umanismul este filozofia lui „a fi om ”.

UMANISM ,s.n. Mișcare socială și culturală apărută în apusul Europei în sec. XIV, ca expresie a luptei împotriva feudalismului și a învățaturii scolastice, care a promovat ideea încrederii în valoarea omului și a perfecționării sale, a militat pentru dezvoltarea liberă și multilaterală a personalității umane, pentru o cultură laică (în spiritul vechii culturi clasice) etc. ! P.gener. Atitudine de încredere în valoarea omului. - Din fr. <i>humanisme</i>, ger. <i>humanismus</i> DEX-98
--

Doctrinile politice au fost premergătoare revoluțiilor burgheze și s-au dezvoltat odată cu statele moderne.

În perioada de la revoluția engleză și până la revoluțiile din estul Europei din 1989, între doctrine se manifestau diferențe clare privind dreptul dominant, raporturile stat-cetățean, stat-proprietate și cetățean-proprietate.

În vestul Europei și America, diferențele doctrinare între partide au început să se reducă de prin anii șaiszeci și au fost înlocuite de interesul dominant. Astăzi, doctrinele care au stat la baza formării statelor moderne și a evoluției lor, au dispărut. Trecerea, de la sistemul doctrinar clasic la interesul dominant, a făcut parte din scenariul globalizării, iar interesul economico-financiar a fost cel care a determinat acțiunea politică.

Pașii prin care s-a trecut de la sistemul doctrinar la interesul dominant, au fost în ordine:

- necesitatea rezolvării unor probleme economice acute pe piața mondială (criza petrolului din 1973) aduce politicul în situația de a interveni pentru reglarea pieței energetice. Interesul dominant, rezolvarea crizei petrolului, a făcut ca politicile de stat să nu mai aibă caracter doctrinar.
- extinderea interesului economico-financiar al unor grupuri private în diverse zone ale Pământului.
- Interferența interesului economico-financiar cu cel politico-militar și sprijinul reciproc, dau naștere acestui fenomen numit **GLOBALIZARE**, care este o procedură de extindere invazivă și apărare a interesului. Elementul dominant este "piața nou formată" ca potențial, tradusă în "milioane de locuitori", echivalentul a "miliarde de dolari USD". Revoluțiile din 1989 din Estul Europei au fost parte din acest scenariu.
- Interesul fiind piața nou formată și siguranța ei, măsurile politice nu mai au nevoie de dezbateri doctrinare, ci de respectarea deciziei grupului.

În condițiile pieței mondiale unice, decizia unică a grupului ce conduce lumea nu poate fi oprită doctrinar, pentru că prioritar este interesul grupului, iar acest interes cere siguranța procedurilor și **eliminarea riscului**.

Să vedem dacă în cazul formării naturale a unei piețe mondiale, mai e nevoie de doctrine politice.

Noua societate va dezvolta un sistem economic având în vedere prioritățile generale ale societății, în ansamblul ei și valorile umanismului. Energia, hrana, sănătatea, educația, cultura, libertatea, poluarea, sunt priorități generale, stabilite, de comun acord, iar concentrarea eforturilor pentru realizarea lor, necesită un acord mondial, nu variante doctrinare.

Iată cum, după sute de ani în care doctrinele politice au format națiuni și state, au personalizat indivizi și grupuri, acum devin o piedică naturală și se renunță la ele.

O societate care nu mai are la bază ”capitalul”, nu va realiza transferuri de resurse pentru priorități doctrinare și nici pentru interese de grup.

Iată un alt exemplu. Bruxelles:

Parlamentul European este forul reprezentativ al celor peste 490 de milioane de europeni. Deputații din Parlamentul European provin din foarte multe partide politice din țările membre și formează câteva grupuri parlamentare. Ei reprezintă cetățenii Uniunii Europene și ajung acolo pe baza unor alegeri politice. Grupurile „doctrinare” semnificative, sunt cele ale Popularilor Europeni (creștin-democrați) EPP-ED, Socialiștilor (Social-Democraților) și Liberalilor.

Priviți grupurile parlamentare de la Bruxelles.

Dacă veți identifica principii doctrinare exprimate în demersul politic și care să-i deosebească pe liberali de populari și social-democrați înseamnă că doctrinele politice mai există. Nu mă refer la culorile și simbolurile afișate.

Cum se împacă doctrinele grupurilor parlamentare cu politica general-europeană, nu mai poate fi însă explicat.

Atitudinea e aceeași, fără deosebire de doctrină. La o privire mai atentă, se văd însă bine conturate, deasupra capetelor lor, orgoliile și simbolul curți, orgoliile și banii.

Nu întâmplător, parazitismul statal de la Bruxelles este unanim acceptat de toate aceste forțe. Adică, așa zișii liberali, acceptă cu bună știință risipirea fondurilor în parazitismul statal, social-democrații acceptă și ei risipa în locul rezolvării problemelor legate de șomaj, popularii n-au legătură cu nevoile populației ci cu fondurile, creștin-democrații au înlocuit iubirea creștină cu iubirea banului și, uite-așa, interesul doctrinar s-a transformat într-un interes pecuniar.

Ce capitalism este acesta în care banul ia locul atitudinii, doctrinele politice au dispărut, nu mai există inițiativă privată și nici libertate socio-economică?

Este apusul capitalismului.

c. Apusul capitalismului

Capitalismul a fost promovat ca sistem socio-economic pe baza principiilor care au constituit doctrina liberală:

- libertatea și inițiativa individuală.
- dreptul asupra proprietății
- universalitatea legii și egalitatea în fața legii

- statul minimalist, care trebuie să asigure protecția drepturilor individuale și reprezentativitatea țării, dar să nu participe la competiția economică.

Statul minimalist, astfel promovat, ar fi fost OK într-o perioadă de pace, dar în infernul creat în secolul al XX-lea, pe fondul marilor mișcări populare, al apariției forțelor și al ideologiilor totalitare (dictatura proletariatului, comunismul, fascismul, nazismul), trebuia schimbat ceva în sistem.

Social-democrația a apărut și s-a dezvoltat pe fondul industrializării secolului al XIX-lea, al apariției proletariatului și a drepturilor de colectivitate. Social-democrația a promovat drepturile comune și limitarea proprietății private.

Doctrinile au fost formate din principii privind raporturile dintre individ, colectivitate, comunitate, stat, proprietate, economic, legislație. Liberalismul, conservatorismul, social-democrația și creștin-democrația au fost doctrine politice formate pe soluțiile acestor raporturi. În a doua jumătate a secolului al XX-lea, au avut loc adaptări de doctrine la situația nou creată. Centrismul, numit și „calea a treia”, este o adaptare a social-democrației, având anumite atribute liberale, în cursul ultimilor o sută de ani, s-au mai vehiculat ideologii:

- *Fascismul, caracterizat prin naționalism extremist și dictatura unică a puterii fasciste, ultra naționaliste.*
- *Libertarianismul caracterizat prin libertatea deplină a indivizilor, pe fondul unui stat minimalist.*
- *Marxism-Leninismul, o teorie a dreptului colectiv și a puterii clasei muncitoare, semn al comunismului.*
- *Naționalismul, ca drept istoric al națiunii.*
- *Pacifismul, care susține pacea, condamnând războiul.*

Capitalismul a promovat un mecanism prin care, libertatea de circulație a capitalului și proprietatea, au fost garantate. După al Doilea Război Mondial, lucrurile a început schimbarea:

- **1944-1976, Primul sistem financiar.** După al Doilea Război Mondial, a rămas, practic, o singură putere mondială, SUA, care și-a luat rolul de decident mondial, pe bazat unui Sistem Monetar ce statua Dolarul American, USD, ca monedă de referință cu acoperire în aur. (acordul de la Bretton Woods-22.07.1944)
- **1976** - Ca urmare a unor crize economice majore în anii '70 (imensul deficit al balanței de plăți americane și apoi criza petrolului din '73), valoarea dolarului începe să scadă, iar guvernul SUA renunță la convertibilitatea în aur a dolarului.

Astfel, a devenit necesară înființarea unui nou Sistem Monetar Internațional, care, bazat pe libertatea cererii și a ofertei, dar și a parității flotante între monede, intră în vigoare din 1976 (acordurile din Jamaica). Se renunță la paritatea în aur a monedelor. Eforturile de creare a unei monede unice mondiale au rămas fără efect. Echilibrul monetar era dat de influența principalelor monede din piața mondială (USD, Lira Sterlină, Marca Germană, Yenul Japonez), iar după introducerea sa, Euro. Odată cu aceasta crește influența sistemului financiar în lume și susținerea pe care politicul i-o acordă.

Interesul financiar, ca urmare a Acordurilor din Jamaica, va domina piața economică mondială.

De aici a început dezastrul, prin globalizarea sistemului financiar.

Sistemul global financiar își cere propriile reguli pe piața mondială, ieșirea de sub tutela și controlul statelor!

Ca o consecință, statele își pierd atributul gestionării capitalurilor externe. Statele devin supuse acestui interes, indiferent de doctrina promovată de partidele aflate la putere, iar sistemul financiar-bancar funcționează cu atât mai bine cu cât sunt mai mulți bani în piață, pentru că banul atrage dobânzi și comisioane, așa cum am prezentat în capitolul dedicat Balonului bancar.

Piața financiară extensivă atrage alte și alte fonduri (fonduri de pensii, de sănătate, sindicale, speculative) și balonul se tot umflă, în acest imperiu financiar mondial, moneda națională nu mai contează, iar autoritatea statului, în condițiile în care acești jucători te pot falimenta într-o singură zi, este total supusă lor. Mai mult însă, decizia investițiilor în țara ta ține tot de acest imperiu mondial, de interesul lui.

Da, suntem cu certitudine într-o nouă eră în dezvoltarea societății.

Globalismul nu este capitalism, pentru că esența relației economice capitaliste, libertatea economică, a fost închisă.

Odată cu aceasta, **CAPITALISMUL A DISPĂRUT** ca etapă a dezvoltării societății! Inițiativa și dreptul individual sunt subjugate unui interes de grup, nedeclarat încă oficial, iar acțiunile sunt urmarea unor decizii unice pe plan mondial.

Globalizarea impune decizia unică a interesului și nu libertatea de decizie a interesului privat, ca în capitalism.

Să vedem ce spun marxist-leniniștii despre sfârșitul capitalismului. (V.I. Lemn - Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului (1916))

"După perioada capitalismului liberei concurențe, în secolul al XX-lea, capitalismul a intrat în perioada sa de maximă dezvoltare - imperialismul, capitalismul monopolist,, iar dictatura capitalismului nu mai poate dezvolta forțele de producție și aceasta duce la conflicte între forțele și relațiile de producție, înlocuirea liberei concurențe prin capitalismul monopolist și formarea monopolurilor (imperialismul), duce la o politică mondială de expansiune și dictat. "

Față de cele prognozate. faptele nu sunt foarte depărtate:

- Da, s-au format grupuri de interese economico-financiare care domină piața, dar nu neapărat monopoluri!
- Da, a fuzionat capitalul bancar cu cel industrial (economic) și a format grupuri de interese ce au dus la decizia unică (nu neapărat oligarhia Financiară).
- Da, grupările pe plan mondial se fac după interesele politico-financiare însă **nu mai împart lumea ci o cuceresc pas-cu-pas.**

Globalizarea este un plan agresiv de subjugare a lumii, iar sistemul de casă unică și piață unică, impus prin globalizare, nu mai are nimic din capitalism.

Unde duce globalizarea?

- NU - libertate economică.
- NU - libertate socială.
- NU - decizie locală.
- NU - protecția statului.

Pașii au fost tăcuți, rezultatele se văd.

Nu mai este capitalism, este altceva, din păcate este un sclavagism modern, dar tot sclavagism.

Dacă trecerea spre casa mondială și spre piața mondială s-ar fi făcut prin acordul populației, de la individ la națiune, pe tot globul, s-ar fi propagat același interes general pentru rezolvarea problemelor societății și s-ar fi solicitat un alt sistem economico-social. Și în acest caz, capitalismul ar fi fost depășit ca tip de sistem, pentru că:

- ***Tema interesului general nu are baza în performanța economică și obținerea profilului maxim.***
- ***Capitalul, ca suport al sistemului în dezvoltare, dispare. Piața nou formată, mondială, nu are caracter concurențial.***

- *Drepturile fundamentale ale omului și umanismul sunt cele care stabilesc legislația casei și a pieței unice.*

Capitalismul, ca sistem social-economic, a înfăptuit statele moderne și societatea informatizată de astăzi. Capitalismul a extins plasarea și jocul capitalului în lume, realizând dezvoltarea economiei, a societății și a statelor, dar a produs, prin intermediul atributului numit ”profil”, un interes financiar-politic în lume, care a cerut umflarea permanentă a acestui balon financiar-bancar prin participarea a cât mai mulți oameni și instituții, în același timp a cerut statelor, subjugarea față de acest interes.

Ultimul produs al capitalismului, Globalizarea, a însemnat și moartea lui, ca sistem social-economic. Altfel, dacă dezvoltarea societății ar fi decurs normal, ar fi murit de la sine în perioada în care mediul concurențial al pieței dispărea în favoarea interesului general, pe piața unică.

8. Statul - anomia, parazitismul și reprezentativitatea

a. Sistemele sociale

NAȚIUNEA s-a constituit prin unirea neamurilor, a vorbitorilor aceleiași limbi și s-a dezvoltat ca sistem social.

NAȚIUNE, națiuni, s.f

Comuniune stabilă de oameni, istoricește constituită ca stat, apărută pe baza unității de limbă, de teritoriu, de viață economică, de factură psihică și care se manifestă în particularități specifice ale culturii naționale și în conștiința originii și a sortii comune (Pr.; -ți-u) - Din lat, națio, -onis.

Desăvârșirea națiunii a fost în perioada în care s-au format Statele naționale, independente și s-au rezolvat problemele de învățământ și cultură națională.

Valorile sistemului social numit NAȚIUNE sunt cultura, limba, tradițiile, conștiința dezvoltată în timp, spiritul.

Identitatea națiunii este dată de aceste valori, neexistând o structură ierarhică a națiunii. Dacă ele sunt puse în pericol, națiunea se revoltă, pentru că este un atentat la propria identitate.

POPOR, popoare, s.n. 1. Formă istorică de comunitate umană, superioară tribului și anterioară națiunii, ai cărei membri locuiesc pe același teritoriu, utilizează aceeași limba și au aceeași tradiție culturală. 2. Totalitatea locuitorilor unei țări, populația unei țări; cetățenii unui stat; națiune, neam, norod, Cf, lat, p o p u l u s.

Revolta națiunii naște atitudini ferme, proteste, manifestații, revoluție sau chiar războaie. Deci, putem spune:

NAȚIUNEA → sistem social → valori de identitate (limba, cultura, tradițiile, conștiința de neam, spirit național)

*

ȚARA este un sistem care include populația, teritoriul ocupat de această populație și implică o formă de administrare numită **STAT**. Populația poate fi multinațională.

Legaturile sunt date de interesul comun al cetățenilor pentru teritoriu, existență și dezvoltare

ȚARĂ, țări, s.f. 1.1. Teritoriu locuit de un popor organizat din punct de vedere administrativ și politic într-un stat; p.ext. stat. ...exemple.. ♦ (În vechea organizare politică și administrativă a României) Provincie. 2. Regiune, ținut, teritoriu. (Var.; (inv.) (țără s.f.) - Lat, **terra**.

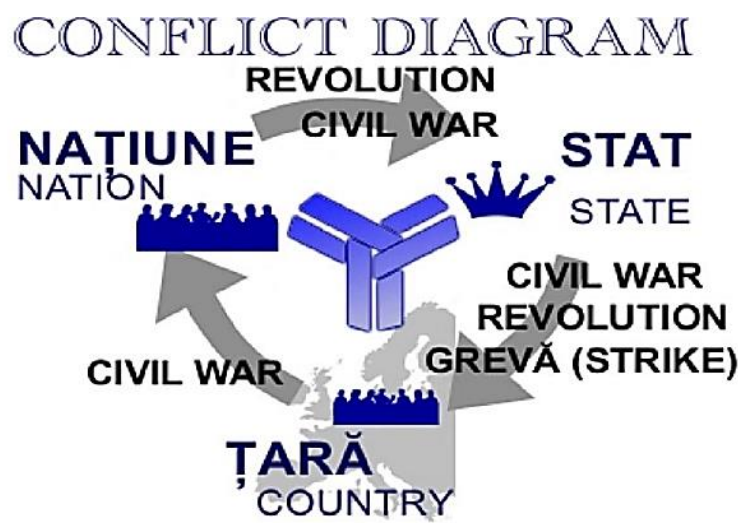
ȚARĂ → sistem social-politic → valori de identitate (limba, cultura, tradițiile, conștiința de neam, spirit național)

STATUL este forma de administrare politică a țării, care apără situația social-economică existentă în țară și reprezintă țara în raporturile interne și externe.

STAT. State, s.n. 1. Teritoriul și populația asupra cărora își exercită autoritatea această organizație; țară ♦... 2. (La pl. în evul mediu). Denumire a organelor reprezentative din anumite țări.. - Din it. **Stato**, lat. **status** (cu unele sensuri după fr. (etat).

Statul poate fi imperiu, regat, principat, republică, dictatura, federativ, confederativ, uniune. Statul are o structură piramidală, de la șeful statului la structurile din teritoriu.

Având un caracter pronunțat politic, statul are identitatea structurii și posibil, a doctrinei politice, regat, emirat, republica socialistă, comunistă, republică, uniune liberă etc....

Statul, prin politica promovată, poate reprezenta națiunea, dar poate și intra în conflict cu națiunea (de identitate - încălcarea drepturilor naționale) sau în conflict cu țara (întreaga populație-prin politica de asuprire, sărăcire, dictatură). Cum statul deține controlul puterii militare, el poate produce un război civil în țară, cu populația sau cu națiunile.

Criza dintre stat și națiune s-a rezolvat prin revoluțiile naționale și instaurarea statului național. Crizele ulterioare s-au consumat în revolte ale națiunilor împotriva statului, revoluții sau războaie civile. Crizele între stat și țară au dus la mitinguri, greve, revoluții și războaie civile.

Crizele între națiuni și țară, de fapt țări, au loc în situațiile în care o parte din națiune se afla într-o țară în care este supusă discriminării. Acestea pot duce la conflicte între state, la rupturi de teritorii, dictate, războaie, compromisuri, soluții de pace. Crizele între națiuni și țări sunt de profunzime și de durată, iar Europa este plină de asemenea situații de criză (Țara Bascilor, Corsica, Macedonia, Irlanda de Nord, Kosovo, Moldova). Crizele între state se rezolvă politic prin tratative, acțiuni de pace sau război. Decizia războiului și a păcii aparține statului.

Marile probleme economice ale lumii au fost rezolvate prin război, iar problemele sociale, prin revoluție. Uneori, războiul are o dominantă socială, derivând din mișcări revoluționare sau generând revoluția.

Am prezentat aici cele trei sisteme cu o determinantă componentă socială (națiunea, țara și statul) pentru că va fi mai ușor de înțeles situația actuală explozivă din lume.

b. Reprezentativitatea

Pentru a avea un tablou cât mai aproape de realitate, trebuie să menționez aici că statul nu mai este exponentul identității de neam și țară pe plan extern. Atributele statului scad pe zi ce trece în favoarea deciziei externe.

Când România era parte din blocul comunist al Europei de Est, decizia multor acțiuni externe și interne depindea de Moscova, dar încă se mai menținea o identitate în politica externă și în relațiile interne statului.

Acum, observăm dispariția identității statului, în relațiile externe, iar intern observăm anomia lui. Asistăm astfel la scăderea dramatică a reprezentativității statului. Voi explica această observație.

Economic, România este mult mai puternică decât în 1989, dar numai ca teritoriu al producerii bunurilor și al investițiilor și nu ca proprietar. Pentru mișcarea și producerea banilor este însă perfect. Dacă ipotetic, toți proprietarii și-ar lua bunurile din România, am rămâne cu apa de băut.

Bine și cu asta. Deocamdată!

Lucrurile vor evolua spre o reprezentare externă comună în Uniunea Europeană, ca interes comun al Uniunii, iar decizia se va muta de la București la Bruxelles. Reprezentarea externă a României se va reduce cel mult la manifestări culturale - sportive și prezența unor trupe armate în cadrul Armatei Mondiale (dezvoltată din actualul NATO).

În politica internă, legislația și controlul venind din exterior, transformă statul în instituție reprezentativă a Uniunii Europene. Ar fi o șansă bună în protecția populației față de abuzurile statului. Este însă o amăgire. Vezi parazitismul instaurat la Bruxelles și în toate țările membre.

Această dispariție a statului reprezentativ este în favoarea deciziei externe și nu în favoarea cetățenilor.

Ce reprezentativitate mai are un stat ales de 20-30% din cetățenii țării?

c. Anomia statului

Anomia statului național, al statului existent, este o etapă fundamentală în instituirea statului mondial, într-o lume în care banul face regulile, iar regulile sunt transnaționale, e greu să formezi și să menții un stat puternic.

Un stat puternic este o piedică în calea globalizării.

ANOMIE s.f. (Rar) Dezordine, dezorganizare (într-o societate data); p. ext. haos. - Din fr. **anomie**.

Da, e nevoie de-un stat puternic, un stat pentru cetățean. Cetățeanul are nevoie de siguranță pentru el, familia lui, neamul lui. Pentru asta a votat, pentru a avea un stat funcțional, puternic. Dacă însă cei aleși nu-și respecta propriul jurământ, se ajunge la dezastru. Corupția generalizată e dată de puterea banului. Cine-i are, face legea, nu o respectă.

Orice ban dat pentru propria liniște, infractorului sau polițistului, firmei de pază sau judecătorului, politicianului sau partidului, este tot taxă de protecție.

Avem clanuri care fac ordine prin forțele proprii, răfuieli pe stradă, execuții. Pentru că statul nu există, iar cei ce conduc nu au decât propriul interes. Reacția armată e în mâna lor, dar comanda o dau numai atunci când au nevoie de imagine publică sau când ordinea publică e în pericol total de-a se nărui și de-a naște haos.

Suntem la un pas de haos, mai trebuie să se instituie miliții populare și teritorial să apară forțe care să rezolve disputele, altfel decât prin legi. Dreptul legii a dispărut, pentru că interesul statului este de-a stăpâni, dând senzația de libertate.

Anomia statului naște insecuritate și incultură!

Haosul e premergător schimbării.

Cei care au pregătire științifică știu că numai HAOSUL crează, ORDINEA nu poate crea. Din ordine nu se va naște o societate nouă. Din haos DA. Important e să știm cum vrem să arate această societate.

Anomia statului naște haos, iar haosul poate naște o nouă societate. Este efectul armeei întoarse împotriva stăpânului.

d. Parazitismul statal

Un fenomen care ne atrage atenția prin amploarea lui este **Parazitismul statal**. Se vorbește mult despre birocrăție, sinecuri, funcționarii de stat.

PARAZITISM s.n. Formă de relații între două organisme de specii diferite, în cadrul căreia un organism folosește celălalt organism, parțial sau în totalitate, ca mediu necesar de viață; mod de viață specific paraziților (I). ♦ Fig. Faptul de a trăi ca un parazit (2) mod de viață al paraziților. Din fr. parasitisme.

Parazitismul politic este însă un produs necesar Globalizării și include alte structuri. Iată de fapt cum decurg lucrurile.

În mod normal, orice stat își stabilește cheltuielile de funcționare la un minim decent. Tot în mod normal, activitățile generatoare de venit din economie (industrie, transporturi, servicii,

bănci), în afara stalului, oferă salarii mai mari decât cele de la stat. Altfel spus, salariile sunt natural mai mari în sectorul extrabugetar.

Realitatea ne arată că salariile bugetarilor sunt mai mari și mai sigure, pentru că statul înființează deliberai structuri directe și indirecte.

Mentținerea cheltuielilor la un nivel decent înseamnă:

- Structuri de stat principale (parlament, guvern, justiție, reprezentare) într-o armonie cu populația totală a țării, astfel încât să se asigure o bună reprezentativitate.
- Salariile și veniturile tuturor angajaților acestor structuri să fie într-un raport decent cu salariul minim pe economie, acesta arătând nivelul de dezvoltare al țării.
- Structurile de control, autorizare și cele teritoriale, să fie în acord cu veniturile statului și cu dezvoltarea țării.

Într-un capitol anterior, am făcut referirea la parazitismul UE la Bruxelles, la structurile umflate acolo. Revin la România, cazul ei este același cu al Bulgariei și al altor țări est europene.

Dar la noi s-a depășit orice limită a bunului simț (am prieteni care susțin că Bulgaria, Polonia, Ungaria, Slovacia depășesc situația anormală din România).

Iată cele trei direcții de dezvoltare a parazitismului:

1. Banii pentru partid - în general, se obțin prin firmele clientelare. Umflarea devizelor de lucrări de investiții, achiziții publice la prețuri uriașe, direcționarea contractelor. Se știe că orice contract comercial are un comision de punere în aplicare, de până la 10%. Au fost și sunt destui bani pentru partid. Parte din banii traficului de influență se regăsesc aici. Acești bani sunt de fapt HOȚIE. Furt asupra bugetului de stat sau local.

2. Banii personali - Oportunismul de partid a creat o categorie de profitori ai statului, paraziți pe structura ce trebuiau s-o administreze. Ei sunt ascunși, nu defilează pe posturi TV, iar discreția lor e literă de lege pentru că, deși elegant spus ar fi participare, tot furt din bugetul statului înseamnă. Membri din conducerile partidelor s-au numit singuri în consiliile de administrație ale diverselor întreprinderi și instituții de stat, încasând drepturi uriașe, echivalentul a sute și mii de salarii. Nu i-a întrebat nimeni nimic despre asta, întrucât s-au acoperit legal. Nesimțirea lor trebuie însă menționată.

3. S-au creat drepturi imense pentru câteva categorii de funcționari. Spre exemplu, niște funcționari de certificare, adică notarii, au ajuns să fie judecători ca putere și să încaseze niște taxe imense pe orice act de certificare (proprietate, tranzacții). Accesul în această structură se face pe bani mulți și relații politice. S-a născut o clasă medie socială care nu parazitează direct

bugetul de stat, dar parazitează prin comisioanele enorme încasate. Cine sunt ei? Soții de miniștri, amante, copii, clienți de partid, alte rude. Este cel mai ușor ban de câștigat în România, după traficul de influență. Sunt și alte categorii asemănătoare.

4. Structurile de stat și sociale aveau nevoie de instituții și autorități în diverse domenii de activitate. Sunt mai multe autorități decât ministere și direcții în ministere. Venituri enorme încasate de aceeași categorie de angajați formată din soții, copii și rude de politicieni, amante și fete ieșite de sub birouri. Salarii de mii și zeci de mii de curci într-o Românie în care sunt localități fără curent electric, în care crește numărul analfabeților, în care sărăcia domnește în multe zone. Indiferent ce guvern a fost la conducerea țării, aceste structuri parazite s-au menținut.

5. Structura electorală - Structurile pe verticală ale Statelor sunt menite a asigura coeziunea între membri de partid și simularea jocului democratic al scrutinului. Totodată, așa se acoperă furturile și deturnările fondurilor și bugetelor locale. Angajările se fac numai pe criteriul apartenenței la partidul aliat la putere, contractele de investiții și servicii se dau numai clientelei politice, pregătirea și manifestările sociale sunt numai în scopul menținerii și dezvoltării structurii de partid.

Structurile sunt atât de umflate încât bugetul necesita taxe și impozite suplimentare pentru existență.

Toate acestea se răsfâng asupra populației, dar parazitismul ăsta, susținut și încurajat de stat, în condițiile în care constituția îi dă voie politicului să acceadă la putere cu 20% participare la vot, se perpetuează prin acest mecanism.

Altfel spus, statul își susține proprii votanți, prin salarii și venituri de la buget.

Ați văzut vreun politician să fie revoltat pe această situație?

9. Comunionismul, Globalizarea și Umanismul

a. Comunionismul

COMUNIONISMUL (communionism) - este un concept care periodic apare în conștiința societății, sub diverse forme. Inițial ca UNIONISM, fenomenul a apărut și s-a dezvoltat pe diverse interese, comerciale, religioase, naționale, politice.

Atributul dominant al creării uniunilor a fost interesul comun al părților.

Din limba latină <i>communio</i>, -ire. -ivi. -intum vb. a fortifica, a întări, a asigura communio, -onis s.f. comunicare. comunitate. legătură; asemănare

MANIFEST. VA FI REVOLUTIE. – MIRCEA BATRÂN

Uniunile se manifestă și la nivel de bresle și sindicate și au rolul de protecție și promovare a interesului comun. Uniunile politice s-au realizat inițial pentru apărarea în fața unui dușman comun și apoi pentru dezvoltarea comună. Unele uniuni au fost impuse (Uniunea Sovietică), altele au fost liber consimțite (Statele Unite, România).

COMUNIONISM

<i>Joc de cuvinte (plax ou words)</i>		
Comuniune, Communio - comunitate, legătură	Uniune – legătură, interes comun	Comunitate - grup social cu interese comune, identificat

Comunionism - comunitate care promovează interesul comun

UNIUNE, uniuni s.f. **1.** Legătură între două sau mai multe persoane, grupuri, societăți, clase etc. pentru apărarea unor interese, pentru revendicarea unor drepturi comune, pentru realizarea unor scopuri comune etc. **2.... 3.** Unire a unor provincii sau state într-un singur stat;... Din lat, unio, -onis, fr. union.

COMUNIUNE, comuniuni, s.f. **1.** Legătură puternică, unire strânsă. **2** ... Din fr. communion, lat, communion, -onis.

COMUNITATE. (2) comunități, s.f. **1.** Faptul de a fi comun mai multor lucruri sau ființe; posesiune în comun. **2.** Cf. lat, c o m m u n

Gestionarea în comun a problemelor societății prezintă câteva avantaje categorice, forță economică, investițională, militară, canalizarea cercetării, rezolvarea problemelor sociale.

Pornind de la interesul comun al individului, națiunilor și țărilor, evoluția firească a societății este spre înlăturarea barierelor statale, libera circulație, libertatea șanselor, comunicare, protecție comună. Asta înseamnă realizarea unei legături trainice între comunități aparținând unor țări diferite.

Comunionismul se fundamentează pe interesul general al omenirii casă, piață și legislație comune. Acest interes poate fi stabilit de oameni, națiuni și țări sau poate fi impus.

Traversăm o perioadă în care se trece de la capitalism la un nou sistem social – economic.

Mondializarea se vede peste tot. Interesul general începe să domine lumea. Informația e liberă, lumea se grăbește. Interesul local se transformă într-unul acaparator de piață mondială. În timp foarte scurt, iar în cele mai multe cazuri, fără să țină cont de interesul general al societății și de specificul local.

Altfel spus, nu este un câștig să mâncăm toți cei de pe Pământ, hamburgeri de un anumit tip zilnic sau programat. Este însă un câștig să aibă toți ce pune pe masă, să aibă toți oamenii acces la servicii sociale (educație, sănătate, cultură), iar acestea să fie compatibile pe tot globul.

Asta înseamnă **ARMONIE**.

Comunionismul, realizat ca uniune liber consimțită de țări și națiuni, trebuie construit pe valorile fundamentale ale umanismului (încrederea în valoarea, manifestările, creația și libertatea omului).

ARMONIEI, armonii. s.f.

Potrivire desăvârșită a elementelor unui întreg. ♦ Bună înțelegere în relațiile dintre două persoane, două colectivități etc. ♦ ... Din fr. harmonie, lat.harmonia.

Valorile umanismului sunt fundamentale și nu putem vorbi de un neoumanism. Libertatea de credință este una din libertățile fundamentale ale omului. Fiecare credință se fundamentează pe binele primit de om și pe principii de existență decente. Indiferent de tipul religiei, atitudinea dezvoltată față de semenii este de sprijin, de comuniune.

Suportul moral născut din religie, din credință, susține spiritual individul și comunitatea în același timp, dacă se respectă liberul consimțământ!

Comunionismul nu este un concept născut pe principii religioase, nu este ecumenism, nici communitarianism și nici o filosofie nouă.

Societatea ar fi evoluat normal spre comunionism, în etape de teritorialitate, la început asocieri zonale, apoi continentale, iar în final etapa globală. Aceasta ar fi fost evoluția firească a societății.

Mersul normal al societății este spre casă unică, piață unică, legislație comună și un Administrator Mondial, un Guvern Mondial.

Categoric comunionismul este altceva decât comunismul și presupune spațiu și drepturi comune garantate, libertate individuală, egalitate de șanse, exprimarea culturală, menținerea identității.

b. Globalizarea

Comunionismul realizat prin globalizare este o decizie, un dictat și crează un sistem sclavagist, pentru că este un imperiu, nu o societate liber consimțită.

Declarativ este **"binele cu forța"**.

Este globalizarea o doctrină? Spre ce societate ne îndreptăm?

Globalizarea este un fenomen socio-economic în care interesul economic dintr-o zonă se extinde din ce în ce mai mult, acoperind Pământul. Propagarea acestui interes nu este liberă, nu se face de la sine. O serie de factori și de structuri concurează la obținerea acestui rezultat, luând în stăpânire, pas-cu-pas, tot Pământul. Scopul este stăpânirea lumii.

Interesul economic a depășit cu mult granițele statului. S-au format corporații și trusturi multinaționale, economice, dar și instituții transnaționale. Aceasta a dus la formarea piețelor transnaționale, inclusiv a piețelor financiare globale.

Legislația internațională nu poate rezolva problemele acestor noi organizații, fiind în general acorduri bilaterale și au devenit necesare acorduri noi pentru tarife și comerț, la nivel mondial.

Interesul s-a extins tot mai mult.

Au apărut tendințe de formare a unor reguli pentru a pune bazele unei civilizații globale. Instituții noi sunt menite să susțină extinderea intereselor, globalizarea. Astfel de instituții cu rol în liberalizarea comerțului și în extinderea intereselor, în globalizare, sunt:

- **IMF (FMI)** - Fondul Monetar Internațional, constituit prin Tratatul de la Bretton Woods din anul 1944, are astăzi 184 state membre (inițial 40 țări membre și un scop declarat în dezvoltarea economiei mondiale. FMI impune membrilor reguli financiar-economice cu urmări politice clare, în scopul globalizării. Are structura organizatorică și acordă credite statelor.

- **WB** - Banca Mondială (**IBRD & IDA** Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare împreună cu Asociația Internațională de Dezvoltare) este înființată în aceleași condiții ca FMI (Tratatul de la Bretton Woods). Are structură organizatorică și acordă credite statelor în curs de dezvoltare. Principalul finanțator este SUA.

- **GATT** - (General Agreement on Tariffs and Trade), Organizația Generală pentru Tarife și Comerț, înființată la inițiativa SUA după al Doilea Război Mondial, a avut sarcina de a facilita comerțul mondial.

- **WTO** - Organizația Mondială a Comerțului, a înlocuit la 1.ianuarie.1995 Acordul general asupra tarifelor și comerțului (GATT - General Agreement on Tariffs and Trade). Procesul este cunoscut ca **Runda Uruguay** și s-a întins pe o perioadă de 8 ani, între 1986 și 1994. Negocierile comerciale au fost inițiale la Punta del Este în Uruguay (de unde și numele) și s-au completat cu runde de negocieri la Montreal, Geneva, Bruxelles, Washington și Tokyo. Rezultatul Rundei Uruguay a fost **Acordul de la Marrakesh**. WTO are o structură proprie, nu este numai o colecție de reglementări și promovează globalizarea economică și liberul comerț.

- **Trilaterală** - (The Trilateral Commission) - organizația cu cea mai mare influență politică în lume, formată în 1973 de către „cetățeni privați” din SUA, F.U și Japonia, parte din stăpânii lumii!

- **E.U.** - Tratatului de la Maastricht - 1992, a pus bazele Uniunii Europene, o piață de aproximativ 500 milioane locuitori, și se axează pe trei piloni:

- o **Politici comune - caracter federativ (CE)** - supranaționat (adoptarea politicilor comune în economie, infrastructură, drepturi vamale, probleme sociale și de mediu)

- o **Securitate Europeană** - Interguvernamental, Confederativ (**PESC**) și politică externă comună (inclusiv forțe armate europene).

- o **Cooperare judiciară și polițienească**, atât confederativ cât și interguvernamental (**JAI**) - crearea Politiei Europene, Europol.

- **N.A.F.T.A.** - Acordul Nord American de Comerț Liber (North American Free Trade Agreement), semnat la 17 decembrie 1992 între SUA, Canada și Mexic, formează o piață unică pentru continentul nord-american, o piață ce cuprinde trei state și aproape 400 milioane locuitori. Este un acord de liber schimb comercial, fără obiective politice comune declarate. Deocamdată!

Internaționalizarea este un fenomen, în general economic, de extindere a activității proprii în altă țară, pe alta piață. Globalizarea înseamnă formarea unei piețe unice, reguli unice, marfă unică, furnizori unici...

Nu fac o analiză și nicio prezentare detaliată a fenomenului globalizării, dar punctez câteva evenimente semnificative, după anii '60.

Statele Unite, Canada și nucleul țărilor din Europa cele care făceau parte din CEE (Piața Comună Europeană) au format grupul statelor care au început ofensiva economică a pieței unice mondiale. Reprezentanții statelor, în întâlniri politice declarate sau în unele mai puțin vizibile, au luat decizii privind extinderea interesului economic local (înlăturarea restricțiilor comerciale, a barierelor politice) și reducerea riscurilor pieței..

Iată o prezentare simplă a unui procedeu de globalizare:

Pentru orice produs, reducerea factorului de risc al pieței (cerere și ofertă) se poate realiza dacă stăpânești acea piață.

Dacă eu produc un medicament și îl lansez pe o piață în care sunt încă zece producători, va fi greu să-l vând. Poate reușesc să obțin câteva mii de dolari profit anual, cu mari eforturi și, bineînțeles, cu mari riscuri. Piața e o piață de risc!

Dacă însă sunt unicul producător, scăpând de ceilalți zece, vând întreaga producție. Înseamnă că pot să-mi măresc producția. Aici intervine stăpânul, decidentul.

O structură transnațională îmi va finanța, printr-o bancă sau dintr-un fond de investiții, mărirea capacității de producție și extinderea pieței, iar eu voi transfera acestei structuri 80% (optzeci la sută) din profit. Este enorm, dar am ajuns să domin o piață mondială. Da, aș da și 95% pentru că acum câștig miliarde de usd. nu câteva mii, cât era profitul inițial. De ce să mă intereseze faptul că alte firme au dat faliment, că acționarii uneia din firme, plini de datorii, s-au sinucis, că proprietarul altei firme a făcut rapid o boală incurabilă, că președintele unei firme concurente a avut un accident de mașină?

Aceste jocuri și calcule au ajuns să facă legea în dezvoltarea omenirii și să nască acest cumplit fenomen numit globalizare.

Interesul este stăpânirea lumii.

Mijlocul utilizat se nuntește BAN.

Iată și Industria perfectă:

UTILIZEZ BANI CA SĂ PRODUC BANI!

Fenomenul generează sume imense din care se cumpără președinți și guverne, parlamente, case regale, armate de la general la soldat, mass media.

Corupția este unul dintre stâlpii sistemului.

Credeți că mai este loc de convingeri, doctrine, simboluri naționale, respect de țară și de neam, drepturile omului?

Decizia de a stăpâni lumea, financiar-economic și social-politic, se face prin extinderea interesului local pe întregul Pământ.

Doctrinile promovau dreptul dominant al individului sau al comunității și relația cu proprietatea. Globalizarea nu promovează principii și nici idei, ea impune, dictează, iar acolo unde nu reușește prin jocul financiar-economic, intervine militar.

Capitalismul s-a dezvoltat pe principiile doctrinelor dominante (liberalismul social-democrația și creștin-democrația).. dar interesele S-au unit și decizia unică nu are nevoie de principii.

Așa s-a născut cel mai mare sistem de dezinformare din lume, pentru acoperirea deciziei unice printr-o falsă democrație, în care partidele se prezintă la alegeri doctrinar. O minciună mondială!

Citiți capitolul destinat băieților deștepți, frăților și masoneriei. Băieții deștepți au sesizat oportunitatea dezvoltării și protecției interesului de grup. Ei au creat monstrul politico-financiar care stăpânește lumea. Au luat în stăpânire aproape tot: banii lumii, statele, industria, transporturile, energia, agricultura, informația, educația, sănătatea și armata. Au format un grup care deține cheile acestor domenii.

Comunionismul, sub forma actuală, a Globalismului, este un dictat ce obligă populația lumii să se supună unui stăpân.

Statele din America de Nord se vor uni, cele din Europa se vor uni, America de sud, Asia pacifica, Asia Arabica, Asia Indiana, Oceania, Africa sahariană și apoi Africa ecuatorială, se vor uni sub formă de Uniuni de State. Este o cale de progres și o șansă pentru aceste populații de a reuși o evoluție socială și economică mai rapidă.

Dar prețul e imens: **PIERDEREA IDENTITĂȚII.**

Pentru că fenomenul nu este de la sine ci impus, iar interesul este stăpânirea lumii.

Nu avem un guvern mondial declarat încă, dar tot ceea ce se întâmplă, demonstrează că decizia pe plan mondial se află în mâna unui grup de interese. Ei au decizia economico-financiară, militară și socială a lumii.

Există însă un lucru deasupra oricărei voințe umane.

Este vorba despre codul uman, codul divin înscris în noi.

Acesta ne determină atitudinea și ne va salva.

c. Umanismul

Particularitatea actualei situații pe plan mondial este dată de generarea crizei, în istorie, societatea a evoluat în cadrul unui anumit sistem o perioadă de timp. Epocile au fost numite după relația de producție dominantă: sclavagism, feudalism, capitalism.

Când evoluția s-a oprit sau s-a redus, s-a născut o criză majoră în sistemul respectiv și societatea s-a răzvrătit, a produs revoluția, adică saltul pe o nouă structură social-economică.

Ce s-a întâmplat de fapt, vedem printr-o simplă analiză:

- Cele două sisteme, economicul și socialul, trebuie să se susțină reciproc,
- Sistemul economic, prin cel politico-financiar, are ca atribut de bază performanța.
- Sistemul social are ca atribut fundamental existența.
- La început este o neadaptare între sisteme, ori economicul nu satisface socialul, ori socialul nu poate absorbi și susține economicul.

- Apoi se naște o ruptură, se dezvoltă o criză majoră.
- E nevoie de un salt, astfel încât să se reechilibreze sistemele. Acest salt, necesar deblocării situației, îl face revoluția, care produce un nou sistem economico-social.

Despre Umanism se vorbește în mod deosebit în cadrul Renașterii și se consideră că a fost o mișcare socială și culturală a secolului al XIV-lea.

Renașterea a fost o revoluție a conștiinței colective, o revoluție a spiritului, a libertății de cunoaștere.

Umanismul a direcționat existența și teoriile spre OM, ca valoare și creator de valoare, cu posibilități de evoluție și diversificare a personalității sale.

Umanismul înseamnă în primul rând respectul pentru valoarea umană, pentru identitatea sa. Identitatea omului este dată de trăsături generale și atribute specifice fiecărui individ, care-i formează ceea ce numim personalitatea. Oamenii, aparținând unor culturi diferite, au trăsături diferite, iar oamenii aparținând aceleiași culturi se diferențiază prin personalitate, care este un atribut fundamental al omului și îi asigură diferențierea pe plaja societății umane. Nu avem doi indivizi cu amprente identice, cu personalități identice.

Codul divin, sacru, înscris în fiecare dintre noi, este un atribut personal. Aparținem, fiecare dintre noi, unei culturi a locului și a neamului. Acestea ne determină reacțiile, atitudinile și sunt caracteristici ale neamului din care facem parte. Sunt tot valori umane. Libertatea individuală, dar și de neam este tot o valoare umană.

Personalitatea, identitatea de neam, libertatea, puterea de creație, de perpetuare, de protecție, sunt valori fundamentale ale umanismului.

Valorile fundamentale ale omului, identitatea sa, armonia cu valorile celorlalți, formează principiile comunismului umanist.

Cei ce conduc lumea și vor să o subjuge, vor să distrugă aceste valori ale existenței noastre, pentru că personalitatea înseamnă un obstacol în calea deciziei unice, națiunea înseamnă o barieră în calea expansiunii, iar libertatea individuală poate însemna sfârșitul lor.

Priviți în jurul vostru și închipuiți-vă că oamenii sunt clone ale unui sclav perfect.

Toți la fel. Acesta e scopul globalizării. Subjugarea totală!

Trebuie să apărăm valorile fundamentale ale omului.

Suntem făcuți după chipul și asemănarea Lui, așa scrie și în Biblie. Înseamnă că nu vor reuși să ne subjuge, dar cu siguranță, poartă un război împotriva noastră!

MANIFEST. VA FI REVOLUTIE. – MIRCEA BATRÂNU

Va veni o vreme, ca o răzvrătire a noastră pe situația existent, în care ne vom întoarce cu fața spre cultură, vom descoperi bogăția extraordinară existentă în cultura nepublicată și nepromovată din Europa și America, ne vom pune speranțele în valorile excepționale ale culturilor slave, orientale, indiene, arabe, africane, oceanice, sud-americane.

Vom redescoperi universul cultural al civilizațiilor antice, Mesopotamia și Persia (acum teatre de război ale globalizării). Roma și Grecia, Egiptul, China, vom primi darurile budhismului, islamului și ale culturilor tibetane, ale popoarelor siberiene și lapone, ale populațiilor amazoniene și ale celor din Anzi.

Toate acestea vor veni spre noi prin carte și internet. Trebuie să deschidem ochii și inima și să le primim bogăția, iar pe cale de consecință, să le apărăm.

Umanismul ne va dezvolta gândirea și sufletul, ne va derobotiza, ne va reda bucuria existenței și nu a luptei continue pentru existență.

Sistemul care domină lumea are o armă cumplită - BANUL.

Trebuie să înlocuim banul cu drepturi nepurtătoare de dobândă și de interese. Drepturi în conformitate cu necesitățile de existență și în armonie cu societatea mondială.

Casa unică mondială trebuie să asigure traiul decent și posibilitățile de dezvoltare ale tuturor indivizilor și națiunilor.

Piața unică trebuie să fie în armonie cu necesitățile societății și nu cu performanța comercială și profitul.

Identitate vs. bani. Aceasta e lupta.

Libertate vs. sclavie. Acesta e scopul.

10. Principiile comunismului

a. Principiile comunismului

Voi trata noul sistem social-politic, comunismul, prin variantele pe care le deschide umanismul și globalizarea, asupra existenței și identității.

Comunism	Existență	Identitate
<i>Globalist</i>	CONDIȚIONATĂ	ȘTEARSĂ
<i>Umanist</i>	NECONDIȚIONATĂ	PROTEJATĂ

Comunionismul umanist, având pilonii pe existența și identitatea omului, trebuie să fie construit pe două principii:

<i>Principiul umanismului</i>	<i>Valorile umanismului sunt fundamentale pentru societate</i>
<i>Principiul armoniei</i>	<i>Legăturile interne și externe sistemului au la bază armonia</i>

Noua societate va avea baza în valorile umanismului, iar tot ceea ce se va construi, structura sistemului, va fi în armonie cu baza și cu celelalte elemente construite. Nu sunt cuvinte goale. Această construcție implică o permanentă considerare a viitorului. În tot ceea ce se construiește în sistem. Nu soluțiile de moment ale societății vor face armonia, ci numai cele care implică permanent viitorul.

Comunionismul de tip umanist nu este o utopie, este un sistem simplu, intuitiv, îl putem construi. Pentru aceasta trebuie definite și aplicate:

- Valorile umanismului sub forma drepturilor:

- o **dreptul libertății** (având la bază principiile libertății aduse în societate odată cu Revoluția franceză, libertate, egalitate, fraternitate)

- o **dreptul națiunii** (protecția, dezvoltarea și promovarea valorilor naționale, adică limba, cultura, tradițiile, conștiința și spiritul național)

- o **dreptul naturii** (protecția, conservarea, refacerea mediului)

- o **dreptul viitorului** (toate acțiunile vor avea o prognoză și o specificație de acord cu viitorul: drepturile omului, ale națiunii și ale naturii vor fi considerate valabile și pentru generațiile viitoare)

- Armonia între:

- o **Elementele sistemului**, cele care constituie baza societății (indivizi, familii, națiuni, țări, uniuni, state), între acestea și natură, între acestea și viitor,

- o **Drepturile** menționate la valorile umanismului

- o **Activitatea** economico-socială și necesitate.

Despre dreptul libertății și dreptul nației, am scris în capitolele referitoare la identitate, personalitate, conștiință individuală și de neam. Despre dreptul naturii am făcut câteva remarci la capitolul destinat problemelor globale și în cel dedicat Umanismului și Armoniei.

MANIFEST. VA FI REVOLUTIE. – MIRCEA BATRÂNU

Mă refer acum la dreptul viitorului, în primul rând, dreptul viitorului înseamnă a nu văduvi de resurse, generațiile care urmează. Nu poți utiliza o resursă epuizabilă în câțiva ani, în ideea că în acești ani se va găsi o soluție. Spre exemplu, apa potabilă de mare adâncime, numită și apă seculară sau anumite zăcăminte considerate epuizabile.

Este nedrept, de asemenea, să produci anumite reziduuri în ideea că se va găsi o soluție peste câțiva ani.

Aceste interdicții, chiar dacă pot fi costisitoare și vor pune pe moment frână în calea dezvoltării, ne vor obliga la soluții de alt tip și ne vor ajuta la protecția naturii, a societății și a individului.

Trebuie luat în calcul un orizont minim de două generații sau cel puțin 100 ani pentru estimarea impactului. Așa ar trebui estimată exploatarea unui zăcămint.

În altă ordine a ideilor, dreptul viitorului este dreptul copilului, înscris ca un drept fundamental, el ar trebui să impună soluțiile economice.

DREPTURILE și ARMONIA vor trebui detaliate de către specialiști și supuse unei largi dezbateri populare.

a. Obstacolele

Obstacole în calea comunismului umanist:

- **Stăpânul mondial** – cel care impune decizia împotriva libertății, sclavagismul mileniului al III-lea.

- **Globalizarea** – procedura invazivă a stăpânului de creare a casei și a pieței unice mondiale, creează un comunism fals, fără valorile umanismului și fără armonizarea relațiilor:
- **Banul marfă (capitalul)** – Banul a declanșat criza mondială. Capitalul investit și reinvestit are ca scop declarat performanța economică, fără interes direct social.
- **Interesul de grup**, nu numai de tip strict financiar, poate fi de tip economic, politic, social. El devine prioritar (dominație) în fața interesului general și dă naștere la tensiuni și sincope în armonia societății. Interesul de grup formează partidele de azi. În lipsa doctrinelor politice clasice, dispărute.

b. Evoluția instituțiilor

Pentru instituirea noii societăți și pentru dezvoltarea acesteia e nevoie de instituții noi și de dispariția unor instituții.

Comunismul trebuie să realizeze:

- **Armonia între oameni.** Aceasta presupune în primul rând o altă structură a educației, a sistemelor de învățământ, instituții pentru informarea, participarea și acordul individului cu problemele locale, naționale, zonale, unionale, de mediu.
- **Armonia între națiuni** presupune instituții de protecție și promovare a valorilor naționale, incluzând siturile, muzeele, bibliotecile, bazele de date digitale. Promovarea valorilor naționale presupune facilitarea accesului la acestea în limba maternă, traduceri instant, translațoare. Construcția unei limbi universale nu este depersonalizare, ci mai apropiată de un soft extrem de util. Esperanto poate fi construită pe modelul creat de Ludovic Lazar Zamenhof în 1887 sau pe o altă structură de comunicații. În condițiile evoluției tehnologice, se va rezolva această problemă.
- **Armonia statului cu națiunea și individul** presupune informarea populației asupra problemelor cu care se confruntă statul, o largă participare la dezbateri și vot obligatoriu al întregii populații cu drept de vot. Votul electronic general presupune instituții și sisteme noi de comunicare.
- **Armonia societății cu natura** presupune instituții noi de supraveghere și de prelucrare statistică a datelor. Calitatea aerului și a apei, dinamica atmosferei, starea oceanului planetar și stabilitatea parametrilor solului, se pot face prin sisteme automate, local și din satelit.
- **Armonia cu viitorul** presupune dezvoltarea prognozei statistice și a futurologiei. Pentru orice activitate investițională sau socială de anvergură, trebuie să se ia în calcul un orizont minim de două generații și impactul previzional asupra identității și existenței umane, asupra societății în ansamblu și asupra mediului. Instituțiile nou înființate vor verifica și aviza toate acțiunile care aduc atingere mediului (de la șosele la îndiguiri, clădiri, lucrări funciare) exploatarea apei, pădurilor, mineralelor, pescuitul,

fermele, industria, serviciile etc...) precum și cele cu impact asupra individului și societății (spre exemplu sistemul educațional, vaccinarea, tehnologiile industriale și biotehnologiile, dezvoltarea economică).

- **Instituții de drepturi valorice** – vor fi cele care vor elabora, emite, distribui și controla drepturile valorice care vor înlocui banii. Vezi subcapitolul destinat drepturilor valorice în comunism. Drepturile trebuie structurate pe "drepturi de existență" și „drepturi de dezvoltare”, nepurtătoare de dobândă.

- **Statul modern și politica** - Odată cu emiterea și promovarea drepturilor fundamentale ale comunismului, întreg sistemul de promovare a interesului ideologic și de grup se va schimba. Democrația va consolida un alt tip de structură a societății și a intereselor ei, prin votul universal. Promovarea intereselor locale și armonizarea lor cu drepturile celorlalți participanți, va determina noile acțiuni politice. Statul va fi reprezentativ pentru țară în raport cu Uniunea, iar prin instituțiile sale va asigura:

- o Drepturile de identitate și de existență ale locuitorilor și ale națiunii
- o Protecția, conservarea și promovarea valorilor țării (culturale, tradiționale, istorice, geografice, parcuri și rezervații, educaționale)
- o Armonia între drepturile dezvoltate de umanism și între țară și comunitatea mondială.
- o Protecția populației, a țării și a intereselor ei
- o Respectarea principiilor comunismului

- **Uniunile de state**, vor avea inițial caracter asociativ prin acorduri ale statelor, apoi federativ prin crearea instituțiilor de reprezentare comune. Uniunea ca stat va exercita controlul asupra respectării drepturilor comunismului umanist la nivel de state, dar nu va avea calitatea de impunere peste voința națională. Uniunile existente astăzi în lume trebuie restructurate pe principiile umanismului.

Tema este extrem de generoasă și se pot dezvolta multe variante până se ajunge la cea optimă. Este foarte mult de lucru, dar e esențial pentru o societate de tip nou. Există experți în toate domeniile și am convingerea că eliberându-și mintea de supunerea actualului sistem, vor crea noile instituții. E datoria lor față de societate!

c. Drepturile (banii) în comunism

Domeniul abordat aici este extrem de vast și necesită o abordare detaliată, analize și construcții pe diferite scenarii.

Am menționat în paragraful "Instituții de drepturi valorice" necesitatea unui nou reper și a unui nou instrument care să înlocuiască actualul Sistem Financiar Mondial și banii existenți.

BAN¹, bani, s.m. ... 2. Echivalent general al valorii mărfurilor (fiind el însuși o marfă); monedă de metal sau hârtie recunoscută ca mijloc de schimb și de plată; argint (2). ...– Et. nec. DEX-98

Banii marfă, existenți, sunt cei care generează conflictele mondiale, pentru că întreaga existență e condiționată de bani.

Despre sistemul financiar-bancar și despre bani, am scris în capitolul destinat "Balonului financiar-bancar".

Lumea trebuie să-și rezolve problemele prin unirea eforturilor, canalizarea resurselor și posibilitatea liberului schimb. E totuși nevoie de o valoare de referință.

Banul este cheia dominației mondiale, este arma stăpânului.

Aceasta este principala zonă de luptă pentru noua societate. O societate care va menține actualul Sistem Financiar Mondial, sau unul modificat, dar având „banul marfă” ca pilon, va menține implicit toate structurile dominatoare și va genera permanent conflicte. Sclavagismul modern, promovat prin globalizare, se bazează pe actualul SFM.

Nefiind un specialist în structuri și forme de exprimare financiară, consider că revine specialiștilor sarcina construcției unui nou Sistem de Drepturi Valorice.

Statul trebuie să preia sarcina gestiunii acestor valori. Fiecare țară și uniune în parte va emite și va gestiona valori proprii pe baza unui acord mondial. Noul sistem de drepturi valorice, nepurtătoare de dobândă, trebuie instituționalizat la nivel de stat. Drepturile valorice noi vor suda relațiile între social, economic și natură și vor realiza armonia în casa unică și piața unică.

E necesar să redefinim termenii noii economii și să-i construim pe cei ai producției, transporturilor, comerțului, serviciilor. E necesară reconsiderarea investițiilor.

Iată un scenariu:

Numesc noul sistem de drepturi, **VSR (Value System of Rights)**, și-l proiectez astfel:

VSR	LVR	DVR
<i>Sistem de Drepturi Valorice</i>	<i>(Life Value Rights) Drepturi de consum</i>	<i>(Develop. Value Rights) Drepturi de Dezvoltare</i>
<i>Destinație</i>	<i>Existența umană</i>	<i>Dezvoltare</i>
<i>Atribut</i>	<i>Netransferabile</i>	<i>Transferabile</i>

Aceste drepturi vor înlocui banii actuali.

Construcția lor va avea o primă etapă în definirea termenilor (drepturile fizice). Aceasta se va face pe baza valorilor umanismului.

Existență - LVR - necesitățile de hrană, locuință, protecție, dreptul la educație, sănătate, cultură - vor fi drepturi netransferabile.

Dezvoltare - DVR - drepturi individuale și colective transferabile, provenite din activitate, asigură dezvoltarea, echivalentul valorilor comerciale.

Acesta este un scenariu posibil pentru noul sistem de drepturi. Transferabil înseamnă fără purtător, neindividual, poate fi folosit de către oricine.

Pentru dinamica noului sistem social-economic, statul va trebui să definească și să stabilească legile proprietății, raportul individ-proprietate și comunitate-proprietate.

De asemenea, trebuie definite și promovate noile legi ale economiei, ale concentrării resurselor.

Statul va înființa instituții care vor gestiona drepturile valorice. Aceste instituții vor înlocui băncile. Le voi numi, în acest scenariu, **Instituții de Drepturi Valorice, IDV**. Ele sunt intermediarul între stat și persoanele fizice sau juridice, privind drepturile valorice.

Prezint acum un model al acestui sistem:

- Constituția va consfinți necesitățile de existență ale societății (de la individ la uniune) ca prioritate, iar îndeplinirea lor ca obligație a statului.

- Se stabilește un reper valoric care poate fi gramul sau uncia de aur și care este unanim acceptat. I se atribuie valoarea unității valorice a dreptului.

- Se stabilesc necesitățile de existență ale

- o **Individului**, pe etape de vârstă. Aici va fi inclus și dreptul copilului. Necesitățile sunt detaliate pe hrană, locuință, protecție, sănătate, drept la educație, drept la cultură,

- o **Familiei** – casa, îngrijirea copiilor, protecție

- o **Națiunii** - protecția, promovarea valorilor naționale

- o **Uniunii** - protecția, promovarea drepturilor uniunii

- Aceste necesități vor fi promovate prin lege.

- Se fac echivalările acestor necesități în unitatea de valoare. Se emit bonuri cu aceasta valoare.

Operațiunile vor fi efectuate cu trei tipuri de drepturi valorice:

o **LVK**- bonuri - Drepturi de existență, individuale și colective sub formă de bonuri netransferabile (înlocuind actualele bancnote), pentru furnizorii de bunuri mobile, de la hrană la materiale și de la spectacole la transporturi.

o **LVR** - Dispoziții de Stat Drepturi de consum, netransferabile, pentru bunurile mobile (casă, proprietate)

o **DVR** - bonuri Drepturi de dezvoltare, transferabile, comerciale, înlocuiesc bancnotele, pentru furnizorii de bunuri și servicii.

Bugetul de stat - Activitățile vor fi impozitate și pe baza acestei impozitări se va crea clasa veniturilor în bugetul de stat. Clasa cheltuielilor va include cheltuielile statului pentru funcționare și reprezentare, dar și clasa nou formată a "drepturilor valorice de existență", care vor fi distribuite cetățenilor.

Cetățenii vor avea două tipuri de bonuri (drepturi valorice),

o **Drepturile de existență**, Bonuri de consum, pe care le vor utiliza conform cu destinația (hrană, protecție, educație, etc...). Acestea vor circula pe traseul: **Stat -> individ -> furnizori Stat**

o **Drepturile de dezvoltare** pe care le vor utiliza cum cred de cuviință, în circuitul economic.

Dezvoltarea individuală și colectivă, cercetarea, investițiile, se traduc în mișcarea acestor bonuri-drepturi de dezvoltare.

Statul supraveghează și garantează întregul sistem al acestor drepturi materiale, iar pregătirea profesională, munca și rolul în societate, trebuie reevaluate, conform acestui nou sistem.

Drepturile nu sunt purtătoare de dobândă, iar comisioanele de utilizare vor fi acoperite prin impozitarea operațiunilor.

Acesta e un scenariu și presupune un acord al societății pentru schimbare, un prim pas spre dispariția banilor. Acordul va duce la restructurarea masivă a sistemului de valori (sistemului financiar - bancar).

Restructurarea înseamnă:

- Dispariția sistemului financiar-bancar,
- Dispariția banului purtător de dobândă.

- Banul nou va avea două dimensiuni, una netransferabilă (drepturi de existență - consum) și una transferabilă, comercială (drepturi de dezvoltare).
- Dispariția operatorilor de date personale prin sistemul bancar
- Cardurile vor fi duble, cu drepturi de existență și separat cu drepturi de dezvoltare.
- Creditarea se face în drepturi de dezvoltare pe bază de comision anual,
- Sistemul va închide circuitul acestor operațiuni,.

Acest scenariu ne arată că e posibil, fără bani marfă, fără dobânzi, fără actualul sistem financiar-bancar!

11. Stăpânul mondial

Nu îi voi numi, ca persoane sau poziție, pe cei care fac parte din Sistemul financiar - politic care conduce lumea și care e responsabil de Globalizare. Marii industriași, bancheri și politicieni ai lumii, capi ai frățiilor, se regăsesc ca membri ai acestui sistem. Sistemul nu are structură ierarhică și nici decizională, este organizat sub forma unor conferințe sau întâlniri ale unor grupuri de interese, state, frății, cluburi.

Concluziile (decizia stăpânului) devin însă „recomandări” pentru state și se pun în aplicare. Date excepționale găsiți în cartea Cristinei Martin „Clubul Bilderberg, Stăpânii lumii”.

Voi face pe scurt câteva referiri la Societățile secrete (Frățiile), la Băieții deștepți, la Guvernul Mondial și la Binele cu forța.

a. Despre societățile secrete

Câteva cuvinte despre societățile secrete, despre frății.

FRĂȚIE, frății, s.f. 1. *Legătură de rudenie între frați; frățietate. † Iubire frățească, sentimente ca de frate.* 2. **Prietenie strânsă; fraternitate.** - Frate + suf. - ie

FRANCMASONERIE s.f. *Asociație secretă răspândită în diverse țări, ai cărei membri, organizați în loji, sunt adepții principiului fraternității și se recunosc între ei prin semne și embleme; masonerie.* - Din fr. franc-maçonnerie.

Periodic se prezintă în massmedia tot felul de întâlniri între membri diverselor organizații secrete, frății.

Îi vedeți în ritualuri și în costume medievale, cu săbii, cu măști, depunând jurăminte și proclamând diverse. Sunt oameni cu greutate în societate, cu poziții de forță, cu decizie. Ei sunt

membri în societăți care există pe principiul frăției (strânsă prietenie, fraternitate). Ritualurile îi unesc, iar interesul frăției transcende interesul național sau statal.

Frățiile, au apărut și apar din necesitatea socializării de grup, a protecției colective. Inițial, pentru paza unor secrete (taine) științifice, religioase și politice, oameni cu interese comune s-au unit în secret pentru apărarea lor. Apoi, oamenii de aceeași factură culturală au simțit nevoia să se grupeze pe domeniul căruia-i aparțin.

Sindicatele, care au o componentă masivă de înfrățire, au apărut mult mai târziu și vizau apărarea drepturilor colective.

Frățiile s-au născut și pe bresle. Nu toți membri unei bresle erau membri și într-o aceeași frăție.

Masoneria a fost inițial o frăție între zidari, constructorii de case, arhitecți, oameni care cunoșteau secretul construcțiilor. Nu zidăria în sine, ci arcadele, coloanele, bolțile și simțul amplasamentului. Secretele lor erau toate legate de echilibrul construcției în sine și echilibrul cu natura. Echilibru înseamnă proporții și poziții. De aici, frăția a evoluat în concepții comune privind societatea și viitorul.

Construcțiile trebuiau să fie în armonie cu natura.

Frăția lor, din spirit de breaslă, a durat cel mai mult, pentru că era benefică tuturor membrilor și necesară societății.

Frățiile au evoluat. Istoric, rolul anumitor frății a fost hotărâtor în revoluțiile secolelor XVIII-XIX, în formarea statelor naționale. În activitatea diplomatică a secolului al XX-lea.

În acele perioade, valorile umanismului erau fundamentale în structura frăției. Acum însă, unii încearcă să facă "binele cu forța", uitând orice valoare umană în demersul lor..

Între păstrarea tainelor și ajutorul reciproc al frățiilor inițiale și interesul programat al unor frații de astăzi, este o diferență enormă. Ritualurile mențin spiritul și regulile frățiilor. Chiar dacă personal n-am agreat jocurile oamenilor mari care implică soarta altor oameni, trebuie să recunosc impactul major în istoria României al masoneriei. Al unei masonerii cu valori umaniste.

Dezastrul de astăzi este dat de formarea unor frății de un aspect cu totul aparte.

Frățiile de astăzi acționează, în numele „binelui cu forța” și au ca scop stăpânirea lumii. Ei hotărăsc soarta lumii, adică își pun mantia, sortulețe, colane, iau sabia și se joacă în diverse ritualuri. Peste tot în lume, fiecare țară are asemenea cetățeni care execută deciziile stăpânului. Priviți-i, dar încercați să-i priviți cu ochii larg deschiși. Veți avea o surpriză de proporții și vă rog să repetați de fiecare dată experimentul.

Îi vedeți în mantii, cu șorțulețe și eventual cu măști pe față, cu săbii sau sceptre în mână, deținători de mari secrete! Privindu-i cu mare atenție, veți vedea că ei pun sabia pe masă și cu mâna pe Biblie sau Constituție, jură credință țării și poporului lor. Cu atenție veți observa că au cealaltă mână dusă la spate și degetul băgat în fund. Asta e respectul lor pentru țară și popor. De fiecare dată când îi vedeți undeva suprapuneți imaginea asta. Este crunta realitate. Indiferent ce poziție are în lume sau în țară, gestul e același. Indiferent dacă este cu papillon sau cravată, dacă depune o coroană de flori sau vorbește la TV. Faceți mereu acest exercițiu!

Este un exercițiu de libertate prin „demitizare”!

Ei nu mai servesc un interes național sau al țării!

c. Băieții deștepți

Voi prezenta câteva cazuri despre băieții deștepți.

Băieții deștepți sunt cei care văd oportunitatea economică, socială și politică din evenimentele trecute, prezente și cele viitoare. Uneori, ei sunt chiar cei care decid acțiunile.

Unii au fleri în astfel de situații și intuitiv simt oportunitatea sau știu să interpreteze corect fenomenele sociale, economice, politice, naturale. Alții știu să interpreteze analizele efectuate sau fac analize și jocuri pentru viitor. Ei, cu toții, sunt marii profitori ai societății. Minte lor este legată de beneficiul economic sau politic, dar întotdeauna există o componentă economico-financiară în acțiunile lor.

De la Iisus încoace, băieții deștepți au beneficiat de situații sau le-au creat în favoarea lor. Scopul lor: puterea și banii.

Iată câteva exemple:

Biserica - Cei care au propovăduit creștinismul, prin credință proprie, apostolii, au fost discipolii lui Iisus. Biserica trebuia să fie Casa Domnului, locul în care te apropii de Dumnezeu, în care îți refaci sufletul.

Băieții deștepți au fost cei care au transformat biserica în forță social-politică, au legat Aurul de Creștinism, aurul, banii și averile de biserică, au înființat supunerea față de biserică, tribunalul ei, Inchiziția și care au inventat apoi cumpărarea indulgențelor. Ei au legat biserica de stat și au condiționat existența și identitatea de această legătură.

Băieții deștepți au fost profitorii bucuriilor și necazurilor oamenilor, instituind taxe în relația lor cu biserica, ei au strâns averi uriașe în numele credinței și al bisericii. Dacă astăzi bisericile au averi uriașe, simboluri, decorațiuni și obiecte din aur și argint, e pentru că în numele lor au acționat ”băieții deștepți” de-a lungul timpului.

Banii - Nu cei care au inventat banii, au fost băieții deștepți. Ei au inventat banii ca o necesitate. Nici cel care a inventat drepturile și bancnotele nu intră în categoria asta.

Băieții deștepți au fost cei care au transformat banii în marfă, au atașat dobânda și au făcut comerț cu aceasta marfă.

Ansamblul sistemului financiar-bancar, care acum domină lumea, a rezultat din „viziunea” lor.

Bomba atomică - Băieții deștepți au fost cei care au intuit că dezintegrarea uraniului poate conduce la fabricarea unei bombe cu care să stăpânești, prin descurajare, lumea.

Criza petrolului - Băieții deștepți au intuit că, odată cu creșterea prețului barilului de petrol în criza petrolului din 1973, devin oportune exploatarea de țiței din Marea Nordului și Golful Mexic.

Încălzirea globală și ecologia, ca business, sunt două teme născute de băieții deștepți, amplificate pe surse nesigure și propagandistice care au născut fonduri uriașe disponibile pentru asta.

Revoluțiile din 1989. Băieții deștepți au fost cei ce au văzut „*marea de bani*” formată prin spargerea Blocului Est- European.

Globalizarea - Băieții deștepți au înlocuit procesul natural de extindere a interesului, cu cel forțat, numit Globalizare.

Războiul contra terorismului – Băieții deștepți au spart blocul oriental, pentru petrol și au născut acest stupid război, contra terorismului, în locul reglementării statale.

Furtul bugetelor - băieții deștepți parazitează bugetul de stat și-și fac averi prin furtul acestui buget. Scuzați,ăștia sunt găinarii din România.

Azi, marii băieți deștepți s-au unit pentru a conduce lumea. Ei sunt în spatele Guvernului Mondial.

d. Executivul mondial

Comunionismul realizat prin globalizare, are o structură de stat mondial dictatorial. Astfel, decizia aparține unui grup de interese, care are scopul clar de a stăpâni lumea. Chiar dacă se clamează „binele și democrația”, acestea sunt impuse cu forța.

E vorba despre „binele” lor și ”democrația” lor.

Aceasta este structura existentă astăzi:

MANIFEST. VA FI REVOLUTIE. – MIRCEA BATRÂNU

- **Decizia unică** - privind extinderea interesului pe tot Pământul, aparține unui grup formal din potențați financiar-economic, politicieni, membri ai diverselor frății. Decizia unică este a stăpânului și se transmite Guvernului Mondial.
- **Guvernul Mondial** nu este o instituție cu ministere care să execute decizia stăpânului, dar utilizează instituții înființate pentru așa ceva:
 - Pentru extinderea interesului financiar, utilizează Fondul Monetar Internațional (IFM), Banca Mondială (WB) și sistemul bancar mondial
 - Pentru extinderea interesului politic, utilizează Uniunile sau înființează uniuni (FU, NAFTA)
 - Pentru extinderea interesului comercial, utilizează WTO. Organizația Mondială Comerțului și zonale NAFTA, ASEAN.
 - Pentru apărarea interesului extinderii, utilizează organismele mondiale, ONU și armata NATO.
 - Pentru dezinformarea populației, utilizează marile trusturi media.
 - Pentru propria informare, utilizează serviciile secrete ale propriilor state și sistemul bancar.
- Executivul local este reprezentat de guvernele care pun în aplicare dispozițiile Guvernului Mondial, prin structurile proprii centrale (ministere) și locale.

Pocedurile globalizării, constau în:

- Decizia stăpânului pentru extinderea unui interes în altă parte a lumii. Interesul poate fi o piață de materii prime (petrolul irakian), o piață de servicii (canalul Panama), o piață pentru produse electronice (Europa de Est).
- Guvernul mondial, prin instituțiile sale, generează o criză în piața respectivă.

- Apoi, prin influența pe care o are în alte instituții mondiale și locale, intervine în piața respectivă. Acolo unde e nevoie, intervine militar. Mass media are rolul dezinformării pentru restul populației,
- Se instalează un guvern favorabil Guvernului Mondial.
- Odată acaparată piața, începe dezvoltarea ei prin împrumuturi financiare din instituțiile guvernului mondial (FMI, WB) în condițiile politice stabilite de aceste instituții.
- Piața locală devine datoare, guvernul devine sclavul acestui stăpân și va executa dispozițiile sale (vezi cazul împrumuturilor guvernamentale pentru salvarea sistemului bancar).
- Sclavul (guvernul local) devine parte din sistem pentru interesul de a stăpâni propria piață (propria țară).
- Odată rezolvată problema, se trece la acțiune pe alta piață, având un aliat în plus.
- Alt tip de acțiune este formarea de uniuni de țări și de state și de implementarea regulilor noii ordini în aceste uniuni. E foarte probabil ca Uniunea Maghrebiana și ASEAN, deși au fost înființate ca uniuni de dezvoltare comercială, să devină ținte ale globalizării și să primească alte coordonate de dezvoltare urmând același traseu

e. Binele cu forța

Am să numesc „bunuri” o serie de produse destinate omului și societății. Aceste bunuri intră în categoriile numite hrană, sănătate, educație, civilizație, organizarea societății, drepturile.

Binele cu forța este binele condiționat și derivă din:

- a forța omul și societatea să servească produse pe care nu le dorește
- a aduce omul și societatea în situația să servească aceste bunuri

<i>Binele</i>	<i>Binele cu forța</i>
Să-i dai omului flămând să mănânce, (creștinism)	Să-i forțezi să mănânce numai anumite produse sau să-l aduci în situația de foamete și să-i servești hrana.
Să salvezi omul accidentat.	Să-i condiționezi salvarea de o anumită opțiune socială sau să accidentezi omul și apoi să apari drept salvator al lui
Să-l ajuti pe om să se instruiască, să îl sprijini în educație.	Să-l condiționezi de anumite opțiuni pentru a avea șansa educației sau să-i distrugi identitatea aducându-l în situația să accepte educația impusă.

Orice bine făcut condiționat e un bine cu forța.

Orice bine făcut împotriva voinței proprii, e un bine cu forța. Să-i impui „democrația” așa cum o vrei tu și drepturile omului așa cum le accepți tu, e un bine cu forța.

Masca globalizării e binele, dar e un bine cu forța.

*

12. Comunismul și problemele globale

a. Problemele globale ale omenirii

Am început manifestul cu un monolog.

„Sunt numai două probleme globale ale omenirii, energia și educația. Energia e baza existenței materiale, iar educația a celei sociale. Ele trebuie rezolvate. Restul sunt speculații, afaceri!”

Tetsuo Yoshida - freelancer, despre libertatea gândirii, în cartea mea „Nea Vasile și japonezul”-2009

Problemele globale ale omenirii au două atribute:

- sunt probleme fundamentale, de existență
- cuprind întreaga societate

Restul problemelor le putem numi de interes local sau general.

În condițiile realizării casei comune și a pieței comune la nivel planetar, în condițiile comunismului, este normal ca problemele globale ale omenirii să fie primordiale în orice tip de abordare (globalistă, umanistă).

Omul și societatea au două fundamente, existența și identitatea. Problemele globale ale omenirii sunt cele ce le privesc!

1. ENERGIA este baza EXISTENȚEI FIZICE. Trebuie să fac o trimitere spre fizică. Starea unui sistem este caracterizată printr-un anumit potențial sau energie potențială, numită stare energetică. Energia este una din mărimile fundamentale ale fizicii și se conservă. Un sistem care pierde energie, trebuie să consume permanent energie, din altă sursă, pentru a-și menține starea. Tot ceea ce numim activitate se traduce printr-un consum energetic, deci și activitatea umană, de la nivel de individ până la nivel de societate. Ca să ne menținem activitatea, trebuie să consumăm permanent energie, pentru că activitatea înseamnă consum energetic. Societatea, în

ansamblul ei, consumă energie zilnic pentru necesitățile de existență. Deplasarea, transformarea, încălzirea înseamnă de fapt energie.

Obținerea hranei, încălzirea locuinței, a casei și a spațiilor de lucru, deplasarea auto, moto, aero, navală, transmiterea datelor și a informațiilor, iluminatul, activitățile economice, toate acestea au nevoie de energie. Omul crește și se dezvoltă prin consum energetic, direct sau indirect.

Energie regenerabilă	Energie neregenerabilă
Solară, Hidro. Eoliană. FARA REZIDUURI	Hidrocarburi (cărbune, petrol, gaz metan) Combustibil nuclear - uraniu CU REZIDUURI

Soarele este principala sursă de energie a Pământului. El încălzește atmosfera și pământul, face posibilă viața, este sursa de energie fără de care Pământul ar fi mort. Sursele naturale de energie pot fi preluate și convertite direct în energie electrică, fără reziduuri. Panourile fotovoltaice, turbinele hidro și aero (centrale eoliene), pot produce energia electrică necesară umanității, fără a mai utiliza arderea combustibililor.

Piața surselor naturale este o piață globală, pe tot Pământul.

Piața hidrocarburilor este zonală și încărcată de mari interese financiare. Asta e bătălia acum, nu imposibilitatea renunțării la hidrocarburi ci interesul financiar. Avem soluția, trebuie canalizate eforturile și rezolvarea va fi benefică tuturor.

Problema energiei are la bază calcule simple, bazate pe necesarul zilnic și anual de energie al unui om. Apoi se deduce necesarul energetic pentru întreaga populație a globului, necesarul zilnic și anual.

Observați vă rog, bătălia este numai pe sursele neregenerabile (hidrocarburi, adică petrol, cărbune, gaze - și combustibili nucleari - uraniu).

Pentru OM, pentru existența sa, sunt necesare aerul, apa, hrana, căldura. Căldura sau radiația termică este tot energie.

Aerul, apa, hrana, casa, nevoile zilnice, le poți fabrica dacă ai energie. Asta e cheia. Cosmonauții trăiesc în navele spațiale pentru că au energie. Energia e cheia existenței și a dezvoltării. Viața fără energie nu poate exista.

- Aerul, atmosfera în care trăim și de unde luăm oxigenul necesar vieții, este încălzit de Soare. Aerul poate fi purificat prin filtre naturale sau artificiale, utilizând direct energia solară sau electrică. Oxigenul necesar vieții poate fi obținut din apă cu ajutorul Soarelui.

- Apa, este o sursă naturală la suprafața sau în subsolul Pământului și este un element vital vieții. Toată tehnologia de extragere, ambalare și transport, poate utiliza energie electrică.
- Hrana naturală o datorăm Soarelui, energiei solare. Covorul vegetal existent pe suprafața Pământului și fitoplanctonul, există și se hrănesc cu energia soarelui. Absorbția energiei solare de către plante prin fotosinteză produce masa vegetală, proteina vegetală. Regnul animal și zooplanctonul se dezvoltă pe baza masei vegetale. Întreaga hrană este datorată Soarelui. Dezvoltarea agriculturii din necesități de existență, cultura plantelor, și creșterea animalelor, și-a găsit sursa de energie tot în Soare.
- Casa, însemnând locuința, poate fi în totalitate realizată și utilizată pe baza energiei solare, de la încălzirea directă până la necesitățile de comunicații și trai.
- Nevoile zilnice, înseamnă, pe lângă aer, apă, hrană, habitat, activități sociale și economice. Cu excepția transportului aerian, unde orizontul de așteptare a variantei solar-electrice este mai mare. În rest se pot trece toate activitățile pe variante electrice.

Existența noastră, poate fi trecută în totalitate pe consum solar sau electric. Ne împiedică Interesul Enorm în Piața de combustibili, sumele imense investite acolo.

Nu întâmplător, Globalistii consideră Piața Energiei ca fundamentală, pentru că o asociază cu fonduri imense și cu interes de dominație.

NOTĂ: Există o energie fundamentală, cea care a format Universul. Deocamdată nu avem accesul la ea, dar cu siguranță, ea va fi energia viitorului și soluția noastră..

Energia este o problemă globală a omenirii !

2. EDUCAȚIA, baza existenței spirituale, cheia identității.

Educația implică toate eforturile sociale îndreptate spre formarea individului și a comunității spre "bunul simț" civic, tehnic, științific. De asemenea educația formează atitudinea și reacția față de semenii, colectivități, națiuni, evenimente și mediu. Educația formează personalitatea și conștiința pentru identitatea proprie, în etape de vârstă, educația se formează și desăvârșește în mediile numite familie, școală, societate, prin acumularea de cunoștințe. Înscrierea în tradiții, socializarea în medii diverse, prin formarea unei atitudini proprii, dar și a atitudinii comune cu interesele de neam și țară.

De educație depind:

- Evoluția omenirii
- Rezolvarea problemelor omenirii

- Libertatea solicitată de individ și societate
- Starea de sănătate
- Personalitatea
- Identitatea
- Civismul, atitudinea

Pentru noi este esențială formarea și menținerea educației pe valorile umaniste. Întărirea personalității, dezvoltarea capacității și atitudinii de oameni liberi, solidaritatea în rezolvarea problemelor globale și locale.

Pentru partizanii globalizării, politica dusă este de pierdere a identității, de depersonalizare. Sunt acțiuni necesare subjugării.

De educație depind

- Proiecția și consolidarea mediului înconjurător.
- Acțiunile sociale,
- Dezvoltarea omenirii și rezolvarea problemelor societății în ansamblul lor.

Întreaga viață este un echilibru perfect cu natura. Educația ne formează ca participanți și factori în acest echilibru.

Educația este cheia evoluției societății umane și marea miză a bătăliei dintre Globaliști și restul lumii.

*

b. Problemele „balon”

Voi prezenta câteva probleme care au fost create artificial și prezentate ca probleme globale ale omenirii:

- ***Criza petrolului din 1973*** - Organizația Țărilor Arabe Exportatoare de Petrol (OAPEC) a instituit embargoul către țările (SUA, Țări din Europa Occidentală, Japonia) care au susținut Israelul în războiul de Yom Kipur (6-26 oct. 1973), purtat de Israel cu Egipt și Siria. Acest embargo a dus la o creștere rapidă a prețului petrolului și la dificultăți economice în economiile țărilor ce sufereau embargoul. Embargoul a produs chiar recesiune. Următoarele crize petroliere au dus de fiecare dată la creșterea prețului.

A fost criza petrolului o problemă globală a omenirii?

Nu, nici vorbă de asta, ea nu a afectat întreaga populație, dar pentru că au fost implicate marile forțe economice ale lumii, a devenit scriptic, din problemă zonală, una globală.

- **Ecologia** - un termen care se referă la „acțiuni pentru un mediu înconjurător curat”, în mod normal, statele dezvoltă legislație în domeniul protecției mediului. Nivelul de educație trebuie să rezolve problemele acestea, prin respectarea legislației, dar ”ecologia” a devenit una din marile afaceri ale omenirii, în trei variante:

- Formarea de instituții și programe la nivel național și internațional, crearea de fonduri și taxe pentru protecția mediului, ministere, autorități, agenții, gărzii de mediu. Fonduri imense transferate pentru probleme de protecția mediului, conferințe, instituții, taxe. O temă făcută pentru a genera bani și poziții sociale. Cu 20% din fonduri, transferate în educație s-ar fi rezolvat aceste probleme.

ECOLOGIE s.f Știință care se ocupă cu studiul interacțiunii dintre organisme și mediul lor de viață. Din fr. ecologie.

- **Produse ecologice** - Un alt tun dezvoltat pe tema ecologiei. E vorba despre produse „curate”, adică naturale, dar ele sunt cultivate sau produse de om. Prin renunțarea la acțiunea chimică asupra mediului, e normal să scadă concentrația de nitrați și alți componenți chimici în culturile „ecologice”, dar atmosfera Pământului are o dinamică anume și nicio seră din lume nu face separarea de atmosfera terestră, numai cele din instituțiile de cercetări biologice, în rest, întregul Pământ e bombardat de poluarea rezultată din activitățile economice, poluare cu molecule de gaz, atomi de metale grele, particule de praf, unde electromagnetice și mecanice (sunete). Dacă fondurile financiare fi fost îndreptate spre educație, s-ar fi redus poluarea și rezultatele ar fi fost cu certitudine mai bune, dar produsele ecologice sunt o mare afacere, de multe ori de-o imbecilitate incredibilă. Am întâlnit chiar oferte de case ecologice din lemn (adică distrug sursa de oxigen, distrug echilibrul planetei), învățământ ecologic, otravă ecologică, reviste ecologice pe hârtie. Chiar și produse rafinate, ecologice!
- **Fundațiile ecologice** - Una din cele mai mari afaceri ale lumii. Se spală bani în numele protecției mediului. Sunt fundații pline de escroci care atrag fonduri în numele ecologiei. Spre exemplu, unii care au ca siglă ursulețul și se ocupă de diverse campanii de protecție a Dunării și a Munților Carpați, au solicitat fonduri și, în nesimțirea lor, și-au cumpărat mașini pe care și-au pus sigla și bineînțeles numere cu numele lor de fundație. Deci și-au cumpărat mașini poluante și nu biciclete.

- **Încălzirea globală** - Este una din marile teme create pentru a aduce bani. Da. este o temă a unor băieți deștepți. Pentru că am studiat fenomenul și am publicat materiale referitoare la probleme ale poluării mediului, am să vă dau câteva argumente pentru a vedea grozăvia acestei afaceri.

Încălzirea globală ar trebui să fie un fenomen de încălzire a întregii atmosfere terestre și implicit a scoarței terestre, încălzirea ar trebui să fie generată de unul din factorii care asigură temperatura atmosferei:

■ Soarele, care prin radiație, încălzește atmosfera și scoarța Pământului, dar Soarele are același spectru de emisie și aceeași intensitate a radiației.

■ Radiația cosmică prezintă ceva modificări, dar nu are pondere în echilibrul general al planetei

■ Pământul nu emite mai multă căldură din adâncuri, nici vorbă de așa ceva.

■ Structura atmosferei, compoziția sa în azot, oxigen, hidrogen, bioxid de carbon, vapori de apă, ozon și ceilalți constituenți gazoși sau microparticule. Zonal sunt unele aglomerări, dar global nu e o schimbare de structură.

Atunci ce se-ntâmplă? Pentru că sunt fenomene care nu aveau loc pe Pământ acum 50 de ani.

Se afirmă că ..în ultima sută de ani atmosfera s-a încălzit în medie cu 0.6 gr. C... Poți să măsoară temperatura Pământului din cosmos cam de prin anii '60, de când au fost lansați primii sateliți meteo, în rest, se compară cu măsurători de temperatură în stații terestre. Valoarea de 0.6 gr. C este mai mult dedusă decât măsurată. Este un argument forțat în formarea opiniei profunduri pentru oprirea încălzirii globale.

Nu există o teorie unică și acceptată a dinamicii atmosferei terestre. Distrugerea stratului de ozon poate aduce încălzirea unor zone și perturbări în dinamica atmosferei. Gazele de seră pot încălzi atmosfera. Dacă nu ar exista gaze de seră, nu ar exista nici viață pe Pământ, pentru că ele opresc căldura, adică "radiația termică", la nivelul atmosferei, încălzind-o.

Fără gaze de seră n-ar exista viață pe Pământ.

Echilibrul atmosferei - Sistemele fizice își conservă starea. Adică modificarea parametrilor unui sistem într-un loc este compensată de modificarea parametrilor în alt loc, astfel încât sistemul să-și recapete starea de echilibru. Dacă într-o cameră, ai ușa deschisă și deschizi fereastra încet, vei simți cel mult o adiere. Dacă deschizi fereastra brusc, e posibil să se formeze un curent puternic de aer care să-nchidă ușa. Așa se conservă sistemul, pentru că am produs un dezechilibru local, zonal. Asta se-ntâmplă și cu încălzirea. Este locală, zonală, în niciun caz globală.

Termenul corect este de încălzire zonală, pentru că se încălzește Pământul într-o zonă, la nivelul solului. E posibil ca temperatura solului să urce cu câteva grade Celsius, într-o anumită perioadă, dar, la câțiva kilometri deasupra, atmosfera se răcește cu multe grade. Un traductor de temperatură dintr-un satelit va măsura însă o temperatură medie și va detecta că nu e nicio creștere. Asta înseamnă încălzirea zonală.

Ca să încălzești un corp cum e Pământul, cu un grad, trebuie o energie imensă. Fizica ne arată aceste dimensiuni, dar nu e locul aici pentru dezvoltarea acestui subiect.

Altă explicație nu ar putea fi găsită decât în schimbarea parametrilor moleculei de apă și a legăturii de hidrogen, baza vieții, dar asta ține de alte coduri și nu este pusă în evidență.

Încălzirea globală poate fi un fenomen de încălzire zonală, dar este cu siguranță un mare business pentru băieții deștepți. Au creat instituții și organisme pentru această temă. De multe ori mă îndoiesc și de fundamentarea Acordului de la Kyoto, privind protecția mediului și reducerea emisiilor poluante în atmosferă, nu de necesitatea lui.

c. Armonia și protecția mediului

Am menționat câteva subiecte care, din subiecte de actualitate au fost transformate în "probleme globale" de către băieții deștepți, generând fonduri imense și potențial uman foarte mare.

Legat de protecția mediului însă, am considerat necesar să marchez necesitatea unei noi abordări.

Protecția mediului include problematica descrisă mai sus, adică ecologia și așa numita "încălzire globală". E un domeniu care ține strict de educație ca nivel de înțelegere, abordare și atitudine. Comunionismul presupune casa comună. Pământul e casa comună. Aceasta înseamnă că „Mediul înconjurător” este de fapt casa, iar acțiunile sunt destinate „conservării casei”.

Nu mai putem arunca gunoiul, reziduurile, deșeurile în altă parte, trebuie să le tratăm în casă. Această situație forțează un alt mod de abordare a relației cu mediul și ne obligă la producerea de gunoaie în cea mai mică măsură. Gropile de gunoi „ecologice” sunt de fapt saci cu gunoi puși în anumite locuri prin casă. Reciclarea gunoiului este o operațiune extrem de necesară.

Una dintre temele prioritare pentru casa comună va fi aceasta, reciclarea totală a deșeurilor. Natura își reciclează în totalitate deșeurile proprii.

Armonia - Problemele de protecție trebuie să fie analizate și rezolvate pe principii Armonici existente în natură.

Armonia și Protecția trebuie să fie discipline noi de studiu. Tot ceea ce există natural, se află în echilibru. Evoluțiile sunt în apropierea stării de echilibru. Aceasta înseamnă că există o armonie între elemente, fără salturi bruște energetice.

Numai catastrofele naturale și voința omului produc dezechilibre în natură. Catastrofele naturale însă, indiferent de natura lor Pământeană, reechilibrează sistemul numit Pământ. Un sistem este cu atât mai stabil cu cât are o energie mai mică. Vulcanii și cutremurele, taifunurile, cicloanele, trăznetele și celelalte fenomene, numite de noi „catastrofe naturale”, sunt reacții ale Pământului pentru a-și reechilibra starea, a se stabiliza. Altfel spus, sunt reacții la dezechilibre naturale. Asta face parte din Armonia naturii.

Numai intervenția și dezastrele provocate de om, nu intră în acest scenariu de conservare naturală, pentru că dezastrele provocate de om înseamnă aport de energie în sistem.

Dacă omul provoacă o explozie nucleară într-o zonă, el nu compensează energia nou apărută, absorbind-o în altă parte și lasă reechilibrarea pe seama naturii. Toate activitățile umane au această caracteristică, de a crea instabilitate în sistem.

Activitățile de refacere a vegetației, de repopulare cu animale a unor areale distruse, precum și activitățile zilnice, cele ce țin de propria existență, sunt într-o armonie relativă cu natura. Celelalte activități umane, industrie, transporturi, agricultură, modifică geografia, calitatea atmosferei, a apei, a terenurilor, aduc energie sistemului, măresc instabilitatea.

Activitățile umane trebuie puse în armonie cu natura. Pentru asta însă e nevoie de voință, de educație, de cercetare și decizie.

d. Temele prioritare și referințele naturale

În cursul evoluției societății, s-au descoperit și s-au inventat nenumărate produse, proceduri și tehnologii economice și sociale. Cele mai multe au fost din necesitatea condițiilor de locuit și de trai și nu au fost în armonie cu natura.

Acum, suntem într-o perioadă de cumpănă și e necesar, mai mult ca oricând în istoric, să alegem calea armoniei cu natura și nu a agresiunii asupra naturii. Specialiștii vor găsi variantele optime, iată câteva teme care trebuie neapărat rezolvate:

Sursa de energie trebuie să fie nepoluantă. Avem aceste surse, energia solară, eoliană și hidro, convertite în energie electrică, mecanică sau termică.

Hidrocentralele nu sunt în armonie cu natura, pentru că modifică geografia și hidrostructura locului. Apele trebuie utilizate în curgerea lor normală.

Alimentația umană trebuie să se reorienteze spre produsele naturale. Armonia cu natura presupune să nu se intervină în structura produsului alimentar. Altfel spus, să se renunțe la tehnologiile chimice de rafinare a produselor, la producerea înlocuitorilor, la conservarea nenaturală. Alimentele numite zahăr rafinat, ulei rafinat, aditivi și înlocuitori alimentari (Seria E-urilor), nu sunt în armonie cu natura. Până la inventarea lor, nu existau problemele grave de sanatate de astăzi (cancere, diabet, boli cardiovasculare etc...). Nu mai pomenesc aici de intervențiile hormonale în materiile prime (vegetale și animale) și ingineria genetică.

Casa și construcțiile. Materialele de construcții, naturale sau obținute prin tehnologii de extragere și prelucrare, sunt în armonie cu natura. Mă refer la piatră, nisip, ciment, var, lemn, fibre vegetale, metal, sticlă, dar cele fabricate creează numai probleme. Masele plastice, rășinile de etanșare și înglobate, panourile stratificate, vata neminerală, polistirenul, vopselele, lacurile artificiale. Ele nu sunt în armonie cu natura, împiedică respirația clădirii.

Sunt necesare o serie de interdicții:

Exploatarea miniere de suprafață Regularizările cursurilor de apă și barajele.

Industriile poluante, producția materialelor sintetice, chimia farmaceutică

Chimizarea apei, inclusiv a apei din rețelele potabile, betonarea terenurilor și supraaglomerarea urbană.

Trebuie tratat fiecare domeniu și fiecare produs în parte pe principiul armoniei cu natura:

Să fie constituit din materii prime existente în natură

Să permită schimb energetic cu natura.

Să poată fi dizolvat de natură în timp.

Să nu agreseze natura.

Acestea sunt condițiile necesare casei comune!

Omul există în condiții fragile de temperatură, presiune, gravitație, componentă atmosferică, unde mecanice. Aceste condiții le avem aici, pe Pământ, iar Natura asigură armonia acestui sistem, astfel încât să existăm.

Armonia înseamnă în primul rând că Pământul nu permite salturi energetice bruște. Elementele naturii au o armonie a dimensiunii și a propriei existențe.

Tot ceea ce dorim, găsim în natură!

De acolo trebuie să luăm modelul armoniei.

13. Stăpânul și comunismul

a. Evoluția normală a societății

Am prezentat, pe scurt, cum a evoluat societatea în ultimii două mii de ani, ce sisteme social-politice a dezvoltat și ce salturi au produs revoluțiile în istoria umanității.

Cursul normal al societății este spre mondializare, spre realizarea comunităților la nivel zonal, apoi continental, apoi mondial.

CONȘTIINȚĂ, (rar) conștiințe, s.f. –DEX-98

1. (Fil.) Sentiment, intuiție pe care ființa umană o are despre propria existență; p. ext. cunoaștere intuitivă sau reflexivă pe care o are fiecare despre propria existență și despre lucrurile din jurul său.

2. Faptul de a-și da seama; înțelegere. Conștiință socială = ansamblu de reprezentări, idei, concepții, cunoștințe, mentalități ale unei colectivități umane, care reflectă condițiile de existență ale acesteia, precum și psihologia socială a oamenilor. Conștiință de clasă = parte a conștiinței sociale care reflectă existența socială a unei clase determinate.

3. (În opoziție cu materia) Gândire, spirit.

4. 5. ... Din fr. conscience, lat. conscientia (după ști).

Factorii care determină acest curs țin de conștiința umană.

Societatea spre care am făcut primii pași, după al II-lea Război Mondial, este una în care țările se unesc formând uniuni de țări. Uniunea Europeană este un exemplu semnificativ, iar Acordurile Noi Americane (NAFTA) vor forma a doua mare uniune de țări. Urmează țări din Asia, America de Sud și Centrală, Oceania și apoi Africa (probabil că Maghrebul va forma Uniunea Mediteraneană și se va lipi Europei).

Nevoia de uniune de țări derivă din necesitatea dezvoltării, a rezolvării problemelor globale și a temelor de interes zonal, continental sau global. La nivel individual, tendința nativă evidentă a omului este spre cunoaștere, spre libertate.

Uniunea înseamnă dispariția granițelor fizice pentru deplasarea oamenilor și a granițelor mentale și sociale pentru comunicare.

Spiritul omului este orientat spre cunoaștere, spre descoperire, spre invenție, spre comunicarea cu semenii.

Toată evoluția omenirii este dată de acest spirit, la nivel individual și colectiv. Istoria ne arată că oamenii s-au retras și s-au ascuns numai din motive de protecție.

Evoluția normală a omenirii, la începutul mileniului III, ar fi trebuit să corespundă nevoilor de trecere de la capitalism la comunism: Pașii normali, necesari trecerii de la Capitalism la Comunism, ar fi fost:

- fundamentarea coordonatelor noii societăți.
- promovarea educației în spiritul noii societăți.
- dezbateri despre noile coordonate social-economice,
- promovarea și realizarea uniunilor de state.
- dezvoltarea comunicării interstatale.
- armonizarea legislației pe glob
- certificarea problemelor globale și abordarea lor.
- stabilirea priorităților zonale și continentale.
- concentrarea eforturilor științifice pentru rezolvarea temelor de dezechilibru și asigurarea dezvoltării.
- dezvoltarea unui nou Sistem de Drepturi, care să înlocuiască actualul Sistem Financiar Mondial, astfel încât să se asigure un echilibru monetar în limite și să se renunțe la banul marfă.
- configurarea statului minimalist, dar reprezentativ.
- înlocuirea sistemului partinic cu un management eficient.

Aceasta ar fi trebuit să fie etapa actuală, într-o dezvoltare normală, dar, cum zice o vorbă din popor, și-a „băgat dracul coada” și peste sistemul capitalist, s-a instaurat un stăpân la scară planetară, pentru a grăbi mondializarea și a crea un comunism fals, globalist, menit a supune existența umană unei decizii unice și a distinge identitățile individuală și națională.

Acest stăpân construiește un sistem sclavagist.

Trebuie să ne opunem lui și să impunem comunismul umanist ca viitor al națiunilor!

*

b. Pericolul unui stăpân mondial

În secolul al XXI-lea, dacă am ajuns să vorbim despre un stăpân mondial, înseamnă că suntem într-o situație deosebit de gravă. Da, sunt mulți cei mulțumiți a li se asigura hrana zilnică, fiind condiționați de supunerea față de sistem. Nu pentru toată lumea e importantă libertatea, identitatea, dreptul la exprimare și creație. Nu pentru toată lumea are valoare ”a fi om” ci mai degrabă ”a exista”. Totuși, afirm că majoritatea populației e interesată de viitor, pentru că viitorul aparține urmașilor și nu poți supune cu bună știință viitorul copiilor tăi.

Pericolul Stăpânului Mondial este dat de distrugerea esenței umanității, prin condiționarea existenței și distrugerea identității!

Un stăpân mondial poate oricând decide:

- Reducerea populației globului, pentru că suntem prea mulți, iar prin respirație și necesitățile de căldură producem mai mult bioxid de carbon decât motoarele;
- Distrugerea culturii naționale, pentru că diversitatea culturală nu aduce unitate.
- Redistribuirea economiei și a structurilor sociale, fără a se ține cont de țări, națiuni, comunități, indivizi.
- Experimentarea unor modele social-educaționale și a unor proceduri medicale la scară planetară.
- Eliminarea celor din afara sistemului lor.
- Reducerea prin forță a populației globului la două sute de milioane de oameni și selecția populației după anumite criterii.
- Reglementarea vieții tale intime.

Nu uitați că Stăpânul e stăpân și interesele lui sunt întotdeauna ascunse. Astăzi el stăpânește:

- Sistemul financiar-bancar mondial.
- Decizia politică în cele două Uniuni mari există. Uniunea Europeană și Statele Unite ale Americii și decizia politică în multe alte zone ale lumii, din Asia în America de Sud și din Oceania în Canada.
- Influența forurilor mondiale-ONU și a Armatei Mondiale - NATO.
- Trusturi multinaționale economice, instituții de analiză, sinteză și prognoză, trusturi mass-media
- Sisteme de informații și securitate

Puterea și decizia este acum în mâna lor.

c. Criza internă a globaliștilor

Un sistem, Comunismul globalist, bazat pe o procedură invazivă, așa cum este Globalizarea, trebuie să aibă și puncte slabe.

Stăpânul mondial este o familie formată și bine protejată în frății ascunse, bazate pe interese diverse de natură economico - socială. O parte dintre ei sunt vizibili ca persoane, prin grupuri financiare, state industrializate, uniuni, trusturi, servicii secrete.

Vedem efectele globalizării și așa îi putem analiza, iar aceste puncte slabe trebuie valorificate. Iată-le:

- Călcaiul lui Achile este balonul financiar-bancar, cel care a declanșat criza. Sistemul lor de dominație prin bănci se bazează pe participarea tuturor oamenilor în sistem. Cu cât erau mai mulți participanți, cu atât se produceau mai mulți bani. Balonul financiar-

bancar s-a umflat, oamenii au intrat în incapacitate de plată, băncile s-au blocat și au intrat în colaps, stăpânul a dictat împrumuturi statelor pentru a susține băncile. Sistemul se baza pe încredere, care s-a pierdut!

- Tensiunea socială, care crește din cauza accentuării sărăciei și poate duce la explozie socială.
- Atitudinea sfidătoare a marilor puteri economice ale lumii, a marilor bănci, a trusturilor transnaționale.
- Pendularea statelor, între decizia stăpânului mondial și propria populație, între împrumuturile externe și mărirea taxelor interne.
- Reacția dură la procedurile de distrugere a identității.
- Reacția Marilor popoare ale lumii neangrenate încă în circuitul globalizării (Rusia asiatică, parte din China și India, Orientul Apropiat)

14. Ce urmează?

Lumea se află pe un butoi cu pulbere. Unii au vrut să stăpânească lumea. Procedul lor invaziv este recunoscut în lume sub numele de Globalizare.

Și-au extins afacerile pe întreg globul și, pentru a fi siguri de reușită, au inițiat două direcții de acțiune în sprijinul globalizării:

- Condiționarea existenței prin sistemul financiar-bancar
- Distrugerea identității prin politicile de stat

Toate acestea pentru a-și asigura o piață sigură, adică riscuri minime. Aceasta e ecuația simplă a globalizării:

Criza a fost declanșată în sistemul financiar-bancar, pentru că acesta producea mai mulți bani dacă erau mai mulți participanți. A crescut îndatorarea populației. Oamenii s-au blocat nemaiplătind ratele, băncile s-au blocat, fondurile de asigurare neputând acoperi găurile din balonul bancar.

Stăpânul mondial cere statelor să se împrumute de la fonduri și să refinanțeze băncile, iar acestea să reia creditarea, dar pentru care clienți? Oamenii sunt tot mai săraci datorită blocajului și șomajului. Creșterea sărăciei și a șomajului înseamnă scăderea consumului.

Ei, stăpânii lumii, au încercat să stăpânească populația îndatorând-o sistemului bancar. Apoi au încercat să stăpânească statele impunându-le împrumuturi. Statele, ca să poată rambursa datoria și pentru a exista, măresc taxele și impozitele, dar cine să mai plătească? Falimentele vin lanț, firmă după firmă, om după om, stat după stat. Avalanșa nu mai poate fi oprită. Dezastru. Trebuie găsită o soluție:

Prima soluție:

Ștergerea datoriilor statelor, instituțiilor și persoanelor.

Restartarea economiei mondiale trebuie să reconsidere societatea, într-un nou sistem social-economic!

A doua soluție:

Schimbați lumea prin revoluție. Direct. Construiți o societate pe valorile umanismului. Comunismul umanist.

Ce va urma?

- Accentuarea sărăciei în lume.
- Proteste, manifestații, greve, revolte împotriva sistemului.
- Vor apărea lideri și formatori de opinie.
- Statele, pentru a-și acoperi bugetele, vor mări taxele și impozitele, amplificând situația tensionată, dar vor trebui să ia măsuri și în favoarea populației.
- Mișcările sociale se vor întări și vor deveni tot mai agresive la adresa statului, dar și a reprezentanților globalizării (trusturile și brandurile transnaționale).
- Crește solidaritatea umană în fața pericolului comun.
- Spiritul revoluționar se extinde în lume și apar tensiuni, conflicte și chiar stări de război între state.
- Liderii născuți din formatorii de opinie, vor solicita acțiuni pentru o nouă societate.
- Vor fi răsturnate structurile statale existente și vor fi înlocuite cu structuri și instituții noi.
- Se va crea un alt sistem de drepturi în locul banilor.
- Prima armonie se va realiza la nivel de acord mondial privind pacea și declararea valorilor umanismului ca fiind valori fundamentale noii societăți.

Revoluția va veni din Est (Rusia, China, Tibet), deși extrem de favorabil ar fi fost ca să izbucnească în Vestul dezvoltat.

Uniunea Europeană ar putea fi prima uniune continentală în spiritul și litera noii structuri sociale, pentru că ea există ca structură, trebuie schimbate numai legăturile uniunii.

Statele Unite ar putea urma acțiunea europeană.

Revoluția va costa. Se schimbă lumea, iar stăpânii lumii vor acționa pe două fronturi, orientarea spre profilul de situație (pentru că au structuri operaționale) și lupta împotriva drepturilor umanismului, a identității, a societății.

MANIFEST. VA FI REVOLUTIE. – MIRCEA BATRÂNU

Trebuie să renunțăm la banii în forma existentă azi, să desființăm instituțiile lor (vezi cap. destinat globalizării) și să punem în loc instituțiile noastre.

Va fi revoluție! E rândul tău să schimbi lumea!

Anexa - O privire asupra României de azi

Am să accentuez ceea ce vede toată lumea. România ca țară există. România ca stat nu există. Este o poleială, un fard ca să ne ia ochii. Am fost vânduți unui alt stat, numit Austria, care de fapt nici el nu mai reprezintă țara numită Austria ci este un „nod” financiar-politic (evident și economic) al stăpânului.

În douăzeci de ani, din 1989 până în 2009, România a reușit o performanță unică:

- în '89. datoria externă era (zero) usd. Azi este de 100 miliarde euro (o sută de miliarde) euro. Ceaușescu fusese acuzat la proces că deturnase 1 miliard usd.

Situația României în 2009

- Nu mai are industrie,
- Nu mai are agricultură.
- Nu mai are resurse proprii minerale și energetice,
- Nu mai are flotă,
- Nu mai are decât parțial comerț și servicii.
- Nu mai are bănci.

În douăzeci de ani, băieții care au condus țara, au făcut un prăpăd nemaîntâlnit în istoric. Au vândut tot și au făcut o datorie externă de o sută de miliarde de euro. Repet, au vândut tot și au făcut și o datorie externă de 100 miliarde euro!

Răspunde cineva pentru asta? În douăzeci de ani s-au construit:

- 150km (o sută cincizeci de kilometri) de autostradă.
- (zero) km metrou.
- (zero) aeroporturi.
- (zero) sisteme irigații.
- (zero) stațiuni turistice și de recuperare.
- o-o-o- etc... Realizări pentru țara = o(zero).

Averile lor, ale celor ce-au condus țara, număra însă milioane bune de euro.

Ce dovadă mai clară vreți pentru corupția generalizată în România?

Tupești cum sunt, ei defilează în continuare pe la principalele posturi TV, afișându-se cu nerușinare.

Vă întreb, pe cei ce-ați condus țara din '89 încoace:

- Jaful ăsta de proporții, l-ați făcut din ticăloșie, pe spinarea nației sau din prostie, oportunism, servilism și carierism?

a. Revoluțiile din 1989 - un superbusiness

Revoluția din 1989 (voi continua s-o numesc așa, din respect pentru cei ce au ieșit în stradă și au luat atitudine în 1989) a fost pornită pe sărăcia oamenilor simpli și pe lipsa oricărui viitor pentru tânăra generație, într-o dictatură care nu dădea semne de epuizare.

Toate revoluțiile din 1989, din țările blocului comunist, au fost determinate de acest stăpân mondial. România era o țară de 30 miliarde de usd/an. În mai puțin de 20 ani, România și-a pierdut drepturile asupra bunurilor proprii, economice și sociale și a ajuns o țară de 140 miliarde euro/an. O creștere de cel puțin 5 ori. Aceasta este o simplă evaluare a valorii României în piața nou formată. Nu e un paradox. Niște analiști au prezentat oportunitatea aceasta celor care conduc lumea.

Cazul României e aidoma tuturor țărilor din Europa de Est, fostă comunistă. Răsturnarea regimurilor comuniste, salutăată de noi toți, a avut la bază un calcul economico-financiar simplu.

Prăbușirea estului Europei și înglobarea în Uniunea Europeană înseamnă practic 1000 miliarde euro/an în plus în piața mondială.

Da. România produce în piața mondială de cinci ori mai mult, dar nu mai este România decât ca teritoriu menționat al firmelor și al sistemului bancar transnațional.

b. Vânzarea României

Economia națională a dispărut.

Poate că evoluția firească a economiei ar fi fost spre mărirea performanței prin parteneriate sau înglobarea în firme transnaționale, dar tu ca stat, cum mai protejezi populația?

Din 1990 încoace, cei care au condus țara, au vândut tot ce se poate vinde.

În anul 1990, niște tâmpiți sau ticăloși în egală măsură, au vrut să vândă canalul Dunăre - Marea Neagră pe 50 milioane dolari, numindu-l canalul rușinii naționale, iar Palatul Parlamentului de azi, au propus să fie dăruit.

E interesant că acești oportuniști fac parte din cei ce conduc țara de douăzeci de ani și trăiesc foarte bine. Ei erau pupincuriștii lui Ceaușescu și au rămas cu același atribut, schimbând stăpânul.

Să te ferească bunul Dumnezeu de sluga ajunsă stăpân!

Din 1990 încoace, au vândut țara pe nimic, interesându-i numai comisionul propriu. Au făcut averi de milioane și miliarde de euro pe averea generală a țării. Au vândut resursele

minerale, resursele energetice, industria, flota, parte din agricultură, comerț și servicii și aproape în totalitate, sistemul bancar. Au vândut tot ce se putea și pentru că nu le-a ajuns, au mai împrumutat și o sută de miliarde de euro, iar pentru a nu răspunde au inventat sintagma „ne va taxa electoratul”.

Pe ce-au fost cheltuiți toți banii ăștia?

Eu sper că, până să vă taxeze electoratul, să ajungeți acolo unde vă e locul, în calitate de trădători, de mincinoși, de escroci, de hoți. Este o altfel de taxare și trebuie să vină de la justiție!

Ați jurat pe Biblie că veți respecta legile țării, simbolurile, poporul. Membri ai parlamentului României, ai guvernului și ai altor instituții, au averi de milioane de euro făcute numai din trafic de influență și proprietăți de stat, încasând comisioane din orice tranzacție și intervenție în administrarea țării. Tupeul de borfaș însă îi face să se acopere cu moșteniri de la rude decedate și împrumuturi de la prieteni, sute de mii și milioane de euro.

Va trebui să răspundă cineva, cum veți rezolva voi, cei ce conduceți România, următoarele crize:

- Cum veți rezolva o criză alimentară majoră, în situația în care criza va fi generală și nu veți putea apela la un ajutor extern? Nu vorbiți de agricultură, mințind. Agricultura înseamnă: utilaje, combustibil, energie, irigații. Terenurile sunt parțial vândute, combustibilul nu ne aparține, energia nu ne aparține, irigații nu mai avem, utilajele sunt particulare (deci se pot cel mult rechiziționa).
- Cum veți rezolva o criză energetică majoră, în situația în care ea este globală? Dar dacă această criză vine peste o secetă cumplită și ne cade sistemul hidrocentralelor și al energiei nucleare?
- Cum veți rezolva o criză socială majoră, cu un șomaj de peste două milioane de oameni? Asta o vom vedea curând.
- În cazul unor catastrofe naturale:
 - un cutremur devastator.
 - o prăbușire a scoarței terestre în zona Băneasa - Băragan.
 - o arșiță pustiitoare pe sudul țării.
 - ruperi de baraje pe Lotru, Argeș, Bistrița, Prut.
 - eliberarea imensei mase azotato-carbonice de pe fundul Marii Negre, în urma unui cutremur, purtată de un tsunami pe Litoral (dezechilibre hidro și mai ales aero - otrăvirea populației) în toate aceste cazuri la ce armată veți apela?

Pe cine veți chema?

Ați transformat militarii în vânători de euro și dolari pe diverse fronturi în lume, dar dacă e nevoie să se deplaseze trupele și tehnică prin țară, n-are cine construi un pod, un drum

distrus. Sunt sate fără căi de comunicație, fără electricitate, fără posibilitatea educării copiilor, iar voi defilați pe sloganuri idioate și vă expuneți cu nerușinare minciunile.

NOTA 1: Poduri - în nordul Bucureștiului, s-au făcut două cocoșe (poduri) pe DN1 pentru accesul în zona comercială. Dacă s-ar fi construit poduri care să traverseze DN1, sau pasaje subterane cu bretele de acces, din economia rezultată s-ar fi putut construi douăzeci de poduri pe drumuri naționale în țară. Două cocoșe care au costat mai mult decât podurile peste Dunăre. Nu răspunde nimeni pentru soluția asta?

NOTA2: Autostrăzi - România nu are autostrăzi dintr-un motiv foarte simplu. Terenurile pe care trebuiau construite autostrăzile au fost cumpărate de afaceriști locali, mână în mână cu politicieni. Apoi au așteptat să tot crească prețul, pentru ca să se îmbogățească pe seama prețului plătit la expropriere. **De aici, în situații de criză, s-ar putea recupera 6 miliarde de euro!**

Voi, cei ce administrați țara, nu sunteți în stare să rezolvați problemele simple ale infrastructurii și educației, ale sănătății și protecției sociale!

A crescut numărul analfabeților în țară, dar pe voi nu vă interesează. Mor copiii de boli care nu pot fi tratate în țară, iar voi cheltuiți banii, care ar fi rezolvat aceste probleme. În manifestări propagandistice purtând copiii în brațe și defilând cu făclia de Paști.

Mai tovarăși propagandiști ajunși domni, spiritul lui Iisus este iubirea pentru aproapele tău și nu pentru buzunarul tău, dar pentru voi și Iisus are un preț.

Milionari în euro și dolari pe spatele cetățenilor și ai averii comune, vă dați experți în plasamente și jocuri de bursă, în investiții și justiție, ca să vă justificați averile, în timp ce vocabularul vostru numără câteva cuvinte și clișee, iar singurele cărți citite sunt meniurile de la restaurante.

Dacă vi se cere rezolvarea unei probleme de aritmetică simplă, întrebați instinctual cât e comisionul, dar defilați cu nesimțire pe toate posturile TV unde puteți plăti diverse emisiuni. Afișați imagini inocente de fete mari și voi formați de fapt bordelul nesimțirii.

Nu cred că există în lume un mediu mai corupt și mai infect ca acesta din România. Este format din oameni fără demnitate, mincinoși, tupeiști și profitori de meserie. Au vândut țara pe nimic, și-au luat arginții fără nicio remușcare și se consideră europeni. Suferințele celor care au făcut România în secolele XIX-XX se răscolesc cu siguranță, la dezastrul de identitate și speranță făcut de cei ce conduc și reprezintă țara.

Voi nu sunteți lichele, sunteți ticăloși.

c. Partidele din România?

Ei vorbesc în continuare despre doctrine și programe doctrinare ale partidelor, deși nu mai există decât în forma grupului de interese financiare. Fac asta din reflexul numit minciună, pentru a-și justifica prezența în fruntea statului.

- **PSD** - Un partid social-democrat. PSD, având la bază linia a doua a Partidului Comunist, fondator al Frontului Salvării Naționale. PSD a creat „baronii locali”, șefii de consilii județene care au pâinea și cuțitul, adică gestionează bugetul unui județ. Ce mai aveți voi în comun cu societatea formată din oamenii simpli ai țării? Ce legătură mai există între voi și socialism, între voi și democrație, când singurul lucru care vă interesează este puterea, pentru că ea va asigura accesul la bani. Este un partid încărcat de oportuniști și propagandiști, veniți din linia a doua a partidului comunist, slugile lui Ceaușescu, ajunși acum stăpâni locali. Ați creat o mafie a relațiilor mințind populația că sunteți socialiști și defilând sub steagul roșu, ca să nu se vadă minciuna și neobrăzarea cu care vă adresați populației. Ce doctrină aveți voi, cei de la PSD? Steagul roșu cu eurodolarul pe el sau mici și bere pe tarabe roșii? Degeaba vă ștergeți cu fularele la gură!
- **PDL** - Un partid prezidențial numit democrat-liberal. PDL este una din cele mai mari grupări de interese născută după anii 90. Rupt din Frontul Salvării Naționale, la fel ca și PSD-ul, el a aparținut celor care erau în linia a treia a Partidului Comunist. Un sistem de tip mafiot creat de un „capo da tutti capi”, orgolii personale, un sistem în care slugărnicia este promovată în egală măsură cu capriciile capului. Ce aveți voi în comun cu democrația, dacă unul vă spune și restul executați? Ce aveți voi în comun cu numele „liberal”? Cum puteți minți la nesfârșit o lume-ntreagă? Nu există în România o formațiune cu mai mulți pupincuriși ca PDL, iar șeful statului și șeful partidului vorbesc despre educație și justiție și varsă lacrimi ori de câte ori consideră necesar. Acum, în parlamentul European, sunteți „populari”. Dacă e nevoie voi veți deveni ecologiști, comuniști, socialiști, alarmiști, boschetiști, flatuliști, tot ceea ce devine oportun, pentru că vă lipsește cel mai elementar bun simț, cel dat de cei șapte ani de-acasă. Ce doctrină aveți voi, cei de la PDL? Steagul portocaliu cu eurodolarul pus pe-un catarg, fixat pe-o bordură? Odată cu marinarul veți dispărea și voi ca formațiune, pentru că nu aveți decât identitatea interesului de grup, a ciubucului. Lumea era speriată la gândul că PSD va ajunge Partid-Stat și când colo, toate operațiunile erau ale voastre.
- **PNL** - E lin adevăr, PNL a făurit România modernă, dar asta a fost acum o sută cincizeci de ani. Astăzi, niște afaceriști și oportuniști s-au cățărât pe ceea ce au facul Brătienii și au reușit performanța de-a aduce în derizoriu partidul fanion al României. Dacă ar avea un minim de respect pentru țară, n-ar mai ieși din casă niciunul, pentru a da ochii

cu lumea. De când există țara, n-a creat nimeni un parazitism social mai mare ca guvernul liberal din 2004-2008. Beneficiind de avântul economic, dat de integrarea europeană, liberalii au reușit să facă zei din leneșii și rudele lor. Așezați în posturi cheie prin tot felul de autorități, agenții și directorate și-au promovat oamenii cu salarii de sute de milioane de lei. Este incredibil. Nesimțirea lor a depășit tot ce poate exista în materie de parazitism statal. Brătienii au jurat credință țării, iar crezul lor a fost România liberă, întreagă și independentă, dar ei, cei de ieri, aveau ceva ce vouă vă lipsește cu desăvârșire. Aveau demnitate și respectau poporul. Redați-le numele, voi nu aveți nicio legătură cu liberalismul. Steagul vostru galben poate să afișeze o săgeată în care e înfipt un eurodolar.

Alte partide?

- **P.N.Ț.** a dispărut. După anii 90 au fost numai doi oameni politici în țară, Ion Iliescu și Corneliu Coposu. Oameni pe care nu i-a interesat averea, ci relația umană. În timp ce unul a promovat relațiile din fostul partid comunist, încercând să conserve spiritul de clasă socială, celălalt propovăduia virtuțile creștine ale demersului politic. Calitatea reprezentanților PNT a scăzut constant, iar faptul că n-au găsit legătura cu eurocreștinismul, i-a scos din joc. Ei nu aveau ce oferi! Parțial au completat acest tablou al oamenilor politici. Ion Rațiu și Radu- Anton Câmpeanu.

Mișcările naționale și chiar și cele naționaliste, au mai mult un caracter vindicativ, reactiv la conflictele etnice și mai puțin de promovare a valorilor naționale printr-un crez care să ducă la un sistem doctrinar. Reacția națională e binevenită, mai agită spiritele, mai trage un semnal de alarmă, dacă e rodul luptei pentru identitate. Dacă însă vor realiza că oamenii, indiferent de nație, au aceleași nevoi, atunci semnalul lor poate deveni un impuls de masă. Este o cheie în mâna lor și veți vedea cum spiritele se unesc la fel ca în 1848. Pentru că există un interes mai mare decât cel național individual. Este vorba despre apărarea diversității de neam, ca fiind fundamentală comunismului. Timpul ce va veni va demonstra asta.

d. Instituțiile civile

Nestimați politicieni, nu va împăunați cu meritul Integrării Europene pentru România, altcineva a făcut jocurile. Voi toți ați fost slugile care, atunci când vi s-a cerut o cameră, ați dat toată casa! România este astăzi o țară care nu-și mai aparține. De douăzeci de ani încercați să ne faceți să credem că voi, cei ce conduceți țara, căutați soluții de dezvoltare și de bunăstare. Nici vorbă de așa ceva.

Noi nu avem un plan de dezvoltare teritorial, nu știm încotro mergem!

În România, spre deosebire de Irak, războiul a fost pașnic, dar amândouă și-au cedat drepturile, stăpânului mondial. Nota de plată e aceeași, pentru infrastructură, economie și resurse.

Plătim altora pentru că ne fură bogăția.

Indiferent de puterea celor de afară, care sunt stăpânii, fără slugărnicia celor de-aici, n-ar fi fost posibilă o asemenea distrugere de proprietate, la scară națională.

Pas cu pas au vândut țara.!

Priviți-i la televizor, îi vedeți zilnic.

Ipocrizia lor depășește orice limită. Ei mint pentru propriul orgoliu, propria bunăstare și stăpânul de dincolo.

Integrarea europeană a României a fost o speranță pentru cetățeni.

Neavând sprijinul celor care conduc țara, populația își caută sursa dreptății și a susținerii către alte instituții existente în stat sau în țară.

În timpul revoluției din 1989, populația s-a orientat către grupurile de oameni care au cucerit instituțiile de stat și au solicitat sprijinul și protecția armatei. Cu toată degringolada existentă la nivelul conducerii, armata a reușit să confere siguranță noii puteri statale, FSN.

Armata era o instituție cu acoperire pe întreg teritoriul țării. Forța revoluției din 1989, a certitudinii schimbării, a fost dată de această uniune între populație și armată.

Astăzi avem o acoperire NATO, apărarea este comună cu a celorlalte țări membre. Marele mut, armata, nu alege statul, dar îl apără. Departele de mine gândul de-a susține existența unei armate de sute de mii de oameni, dar s-a renunțat la pregătirea militară de orice fel, la sport, la competiții, într-un caz de forță majoră, de pericol iminent pentru țară, nu mai poți face mobilizarea din motivul simplu că nu se mai poate stabili o structură de comandă și de execuție. Armata era o „datorie față de țară” a individului. Acum țara e undeva, tot mai departe. Acțiunea asta face parte din secțiunea a doua de Stăpânire, politica locală și globală, distrugerea identității.

Pas cu pas, o singură armată va asigura ”liniștea” tuturor. Băieții noștri au ajuns scorpioni, rechini, șacali, lupi și alte nume de desene animate, un job, nu o misiune.

Comanda supremă unică, e posibil să-i arunce, la un moment dat, împotriva propriului popor.

În cazul unei revoluții, la asta mă refer!

Biserica este al doilea pilon ca instituție, cu rădăcini în toată țara. Nu voi insista pe acest subiect, dar fac referirile la Biserica Ortodoxă Română pentru că 87% dintre români sunt

creștini ortodocși. Instituția bisericii a ținut unit neamul vreme de secole și a făcut posibile Unirile între țările române. Parte din tezaurul istoriei noastre se află în biserici.

Cum altfel decât trufie, pot numi atitudinea de azi a BOR?

Nu mă refer la proprietățile imense luate (păduri, pășuni) și nici măcar la bogățiile afișate, mașini de lux, vile, complexe monahale. Sunt siderat. Aroganța conducerii BOR merge până acolo încât să înalțe o catedrală de jumătate de miliard de euro, cu două hoteluri, restaurante, cinci mii de oameni capacitate, care să domine Bucureștiul.

Sunt oameni care n-au ce mânca, oameni care n-au bani de medicamente, care n-au unde locui, care nu-și pot trimite copiii la școală, sunt analfabeți, handicapați, oameni în suferințe psihice. Unde e biserica? Până unde poate merge aroganța asta?

În cinstea Marii Uniri de la 1 Decembrie 1918, s-a ridicat, la Alba-Iulia, pe Platoul Romanilor la intrarea în cetate, Catedrala Reîntregirii Neamului. A fost inaugurată în 1924. Este unul din simbolurile naționale.

Iisus a propovăduit iubirea, sufletul liber, credința în Dumnezeu Tatăl, fără aur, fără palate. Cinci sute de milioane de euro reprezintă prețul a 50.000 (cincizeci de mii) de camere pentru 100.000 (O sută de mii) de oameni săraci, prețul a 100 (una sută) spitale, prețul salvării de la moarte a zece mii de bolnavi.

Să redai viața celor zece mii de bolnavi, e supremul dar adus în numele lui Iisus, în rest, e risipă! NO COMMENT?

Societatea civilă Mă refer la cea autodeclarată, sub forma unor fundații și asociații. Partea semnificativă este însă elitistă. Manifestând o atitudine pentru dreptate și adevăr, au ajuns de fapt în slujba celor de la putere, dând girul lor de „intelectuali liberi” unor carieriști și aventurieri pe scena istoriei României.

Ce fel de societate civilă sunteți voi?

În douăzeci de ani, n-ați luat nicio atitudine împotriva dezastrului provocat de autorități, împotriva vânzării țării, împotriva depersonalizării create prin învățământ și mass media!

Președintele le mai dă niște medalii, uneori face referire la atitudinea lor, instituțiile de stat îi cooptează în colective de cercetare și studii, astfel încât să le poată plăti drepturi de autor și să se asigure de cooperarea lor. Dacă n-ar fi fost atitudinea corectă, profesionistă, a unor jurnaliști, n-ar fi ajuns la urechile publicului nimic din hoția generalizată din țară!

Am cunoscut însă și o altă parte a societății civile!

Atitudinea tipică studenției, de a lua în „tristă derâdere” subiecte fierbinți. Eram pe valea Troțușului și am întâlnit niște Studenți veniți cu corturile, i-am întrebat ce părere au despre România de azi și brandul de țară „Land of choice!”. Mi-au răspuns „Care țară? Mai există? Brandul ăla e pentru tv, noi știm bine care-i brandul adevărat, îl cântă toți, ascultați:

Mă căcai în fundul curții.

Galben ca lămâia...”

Apoi a ridicat fiecare un deget, dedicație spre parlament, guvern, președinție.

Și credeți-mă că nu era un semn al victoriei!

e. România și criza mondială

O serie întreagă de imbecili au susținut prin mass media, începând cu anul 2008, că România nu va fi afectată de criză.

Unul din motive era că băncile sunt străine și e treaba lor.

Dureros este că aceste lucruri au fost susținute de cei ce conduc statul român. Îi numesc imbecili pentru că ei reprezintă instituții de stat și aveau obligația informării corecte a populației și a gestionării situației. Neânțelegând criza, ei au promovat minciuna la rang de politică de stat și au adus imense deservicii țării. Varianta în care au înțeles profunzimea crizei, dar deliberat au mințit națiunea pentru interesul propriu, e și mai gravă!

Iată situația simplificată, pentru o analiză comparativă:

- Resursele naturale și energetice au fost vândute
- Activitățile au fost vândute (industrie, transporturi, comerț, bănci, alte servicii)
- A crescut numărul falimentelor, s-a redus numărul angajaților în companii, dar și în instituții de stat, a crescut șomajul
- Țara este îndatorată cu împrumuturi uriașe
- Vânzând activitățile economice:
 - S-a transferat decizia economică în exterior,
 - S-a transferat și profitul în exterior
 - S-a ajuns ca principalele surse bugetare să provină din prețul produselor (prin TVA) și impozitarea veniturilor populației.

Bugetul este un plan de venituri și cheltuieli pentru o anumită activitate. Bugetul de stat este planul care include veniturile și cheltuielile statului pentru un an de zile. Nu voi intra în detalii privind structura bugetului de stat.

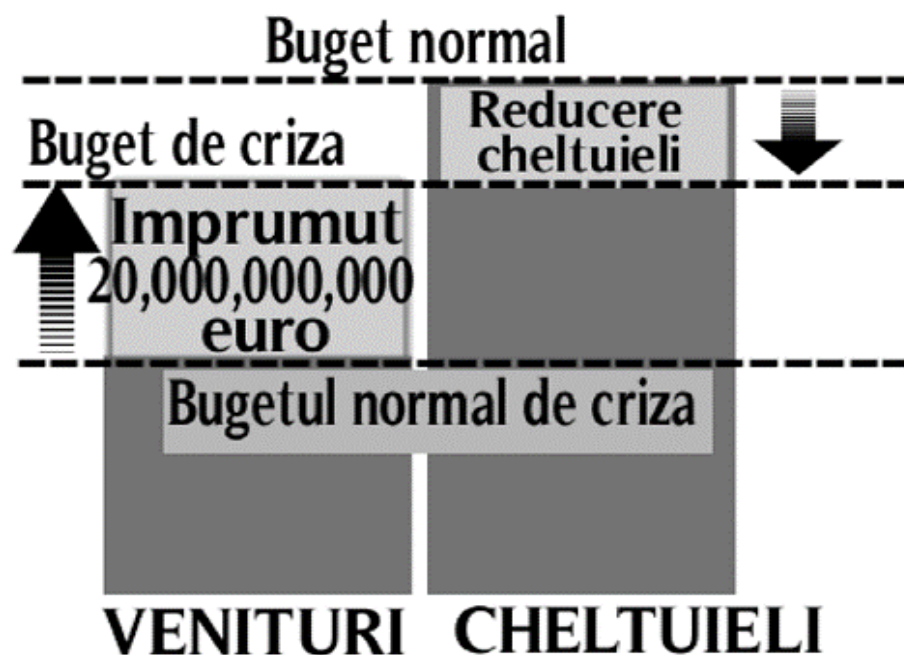
Aici, în buget, se vede criza în efectele ei financiare.

Bugetul trebuie echilibrat, adică totalul cheltuielilor să fie egal cu cel al veniturilor. Dacă lista cheltuielilor depășește ca valoare lista veniturilor, pentru a compensa dezechilibrul, se poate emite monedă și se creează inflație. Fenomenul invers se numește deflație și presupune retragerea banilor din piață. Acest mecanism este al băncilor naționale sau trezoreriei.

Criza se traduce printr-un dezechilibru major între venituri și cheltuieli.

BUGETUL DE STAT	
VENITURI	CHELTUIELI
<i>Totalitatea valorilor estimate a se încasa în cursul exercițiului bugetar. Adică taxele, impozitele, inclusiv TVA și accizele, veniturile din participațiile statului, din dobânzi și rate încasate.</i>	<i>Totalul anual necesar pentru cheltuielile curente și de investiții ale statului. Angajații instituțiilor de stat sunt plătiți din bugetul de stat. Ratele și dobânzile la împrumuturile statului.</i>

Când veniturile nu pot acoperi cheltuielile, spunem că avem deficit bugetar. Atunci, pentru a se limita efectele inflației, se apelează la împrumuturi externe și la reducerea cheltuielilor bugetare.

Împrumuturile externe sunt împrumuturi bancare. Reducerea cheltuielilor se face pe trei direcții, reducerea cheltuielilor curente, a numărului de salariați și a salariilor.

Criza lovind în vest, adică în zona cea mai dezvoltată din lume, iar vestul dezvoltându-și prin globalizare interesele pe întregul glob, este normal ca și efectele să se propage peste tot.

Crizele locale sunt aspecte ale crizei globale. Fiecare țară are aspecte caracteristice. România va fi mult influențată de aspectele crizei din Austria și mai puțin de aspectele crizei din Finlanda, dar efectele americane se răsfrâng asupra tuturor.

Iată că, după luările de poziție ale liderilor politici din România, în care declarau că nu vor fi efecte ale crizei financiare mondiale în România, pentru că băncile nu sunt ale noastre, a urmat decizia Stăpânului mondial pentru un împrumut de 20 miliarde de euro pentru, culmea, a relansa economia prin refinanțarea băncilor. Și, de la președintele țării la ministru, toți sunt de acord cu împrumutul.

Cine va plăti? Cum cine? Populația, bineînțeles!

20 miliarde euro înseamnă 1000 euro de fiecare cetățean. Dacă excludem copiii și pensionarii, în condiții normale și de salarii decente, ar fi salariul pe șase luni al salariaților. Un impozit suplimentar și extrem de dur asupra cetățenilor.

Dar acest împrumut nu rezolvă situația României.

De-abia începe greul, iar până la infern mai este.

CRIZA NU SE POATE REZOLVA!

Este o nouă gogoasă aruncată pe piață de către cei ce conduc țara. Am auzit expresii de genul „ne luăm la trântă cu criza!”.

Măi băieți, am să vă spun ceva trist, dar adevărat. Criza nu-i blondă! Suntem o țară dezbrăcată peste care va veni gerul. Deocamdată a băntuit un vânt rece. Criza nu poate fi rezolvată pentru că nu se mai poate relua vechiul sistem și nu mai aveți decizia. Suntem într-o perioadă de trecere spre un nou sistem.

Analiza e simplă, am prezentat în ce constă actuala criză.

Liderii politici din România, apar pe micile ecrane și, într-o bătaie de joc față de populație. își clamează programele anticriză.

Anticriză înseamnă împotriva crizei.

Nu veți putea lua nicio măsură economică pentru că decizia economici e în altă parte. A rămas ceva din producția agricolă, rezerve de apă minerală, fond forestier, cărbune și cam atât.

Problemele voastre, ale celor ce administrați țara, vin din ignoranța și reauacredință de care dați dovadă. Ați vândut activitățile, dar mâna de lucru a rămas în țară, cu sarcinile sociale

pe seama statului. Oamenii, cei care formează această mână de lucru, au ridicat țara pe care voi ați vândut-o, iar criza costă! Acum însă, nemaivând decizia economică, iar rezerva de stat fiind minimă, statul nu poate „lupta cu criza”, adică nu își poate acoperi deficitul bugetar. Și nici nu se poate retrage. România făcând parte din jocul politico-economic mondial.

Rămâne varianta tranzitării crizei.

CRIZA VA FI TRANZITATĂ!

Într-o formă sau alta, prin criză vom trece cu toții, dar nu va fi rezolvată prin decizie politică.

Tranzitarea poate fi mai mult sau mai puțin dureroasă pentru populație, în funcție de măsurile luate de executiv.

Economic și social, lucrurile se mișcă prin intermediul schimbului și transferului de valoare, adică al banilor. Așa e sistemul actual.

Criza se traduce în primul rând prin criza de încredere în sistemul financiar-bancar, apoi prin criza de lichidități.

Tranzitul crizei financiare va trebui făcut prin reducerea drastică a cheltuielilor statului și recuperarea valorilor furate în douăzeci de ani în care ați condus țara.

Tranzitul crizei de identitate nu-l veți reuși, pentru simplul motiv că identitatea nu tranzitează ci explodează. Omului îi trebuie redată valorile de identitate pe care, cu singuranță, le va cere și le va obține!

Nu cred vă veți reuși asta pentru că nu vă ridicați la înălțimea momentului. Trebuie să abordați această problemă cu sinceritate și privind mereu spre acordul populației.

După ce ați înțeles ce s-a întâmplat și încotro ne îndreptăm, trebuie să intrați în acord cu populația, într-o variantă în care valul revoluționar nu va mătura România, de la est la vest. Răsturnând structuri și creând haos. Va trebui să gestionați o situație de criză majoră.

Criza va dura până când se va schimba sistemul mondial.

Ca să tranzitați criza trebuie să rezolvați probabil peste o sută douăzeci de miliarde euro pentru echilibrarea bugetului.

Împrumuturile externe rezolvă pe moment bugetul, dar mărește tensiunea socială. Trebuie să ajungeți în situația să împrumutați puțini bani sau să nu împrumutați deloc.

Dacă vă veți interesa prin lume, au fost cazuri în care oamenii, din motive de solidaritate, au contribuit cu bani, aur, avere pentru acoperirea deficitului bugetar, dar nu-i poți cere

cetățeanului român solidaritate, atâta timp cât, în douăzeci de ani, ți-ai bătut joc de el, înainte de a cere solidaritate națională, trebuie să probați dreptatea.

E simplu, aveți puterea, dar trebuie să aveți și voința.

Două direcții de acțiune sunt necesare, gestiunea economică a crizei și Schimbarea statului.

Acesta este un Manifest care anunță noua lume și cere atitudinea oamenilor în favoarea unei societăți drepte, comunismul umanist! Iată ce propun:

1. Gestiunea economică:

- S-au furat peste 65 miliarde de euro (echivalent) din împrumuturi, fonduri, averea națională. Această sumă reprezintă diferența dintre datoria actuală a României și necesarul de acoperit în bugetul național în acești ani. Nici nu e mult, cam 3 miliarde euro anual, în echivalent. Banii aceștia se regăsesc la voi, cei ce ați condus și conduceți țara, sub forma conturilor prin străinătate, a vilelor, hotelurilor, caselor de vacanță, afacerilor. Averea asta e făcută prin furt din Bugetul de Stat și din Averea Națională. Legea trebuie înăsprită. Cu 60 din aceste averi, puteți acoperi 40 miliarde euro. Trebuie să ia cineva frâiele, cineva neimplicat în corupția generalizată. E nevoie de voință și putere!

- Reducerea listei de cheltuieli din bugetul de stat la 50%. Desființați ministere, instituții, autorități și reduceți fondurile de salarii cu 40%. Nu e nevoie de mai mult de 11 ministere. Sporurile valabile să rămână cele de vechime și cele de natura protecției medicale.

- Plafonați pensiile uriașe la 70% din noile salarii ale celor din bugetul de stat.
- Grilele de impozitare să fie cu prag minim, iar salariul minim să nu fie impozitat.

- Asigurați cu prioritate alocațiile pentru copii, pensiile, sprijinul pentru problemele de sănătate și rezerva de hrană.

- Renegociați datoria externă, pentru amânarea la plată a ratelor și dobânzilor. Oricum, calea normală este spre anularea ei.

- Protejați populația și renunțați la agresiunea asupra ei, din partea statului și a altor instituții (puzderia de impozite și taxe, firmele căpușă, propaganda video și audio).

- Introduceți, în momentul de acutizare a crizei, bonuri de stat pentru protecția populației (hrană și protecție medicală). Va fi un caz de Situație de Urgență la nivel de țară.

MANIFEST. VA FI REVOLUTIE. – MIRCEA BATRÂNU

- Reduceți tensiunea socială prin schimbarea membrilor executivului și reducerea expunerii lor în mass media. Lăsați în afara prezenței politice, toată categoria rudelor, familiei, prietenilor, amantelor, clientelei.
- Manifestați DREPTATE și DECENȚĂ.
- Încurajați și susțineți în relațiile economico-financiare, dar și în cele politico-sociale, spiritul de dreptate și justiție.

2. **Schimbarea statului.** Schimbarea majoră trebuie să fie aceea a Statului. Această schimbare va susține dreptatea socială, iar statul va deveni reprezentativ. Structura pe care o propun are în vedere societatea de mâine.

N A. Această lucrare am scris-o la sfârșitul anului 2008 întrucât, în anul 2013, am publicat lucrarea "Codexul românesc, statul și rolul Constituției", care conține modelul de structură politică al Managementului de țară, structura statului, nu mai prezint aici modelul.

Mircea Bătrânu

Va fi revoluție!

Acesta este un MANIFEST, atenționând asupra cumpenei prin care trece societatea și propunând o atitudine.

Situația se prezintă așa:

- Suntem la granița dintre două sisteme social-politice, capitalism și comunism. Evoluția normală a societății este spre comunism, pentru casă și piață comune, mondiale, dar și evoluția forțată, globalizarea, este în aceeași direcție.

- Capitalismul și-a încetat existența. Mecanismul capitalismului, cel care a produs evoluția societății, bazat pe libertatea piețelor și a deciziilor, pe banul marfă și riscul asumat, pe doctrinele politice clasice, s-a blocat.

- O structură s-a ridicat deasupra lumii, invadând-o, printr-un fenomen numit globalizare. Scopul este stăpânirea lumii. Piața liberă a fost înlocuită cu piața dirijată, principala marfă a devenit banul. Afacerea perfectă, aceea cu risc zero, împotriva esenței economiei capitaliste, are ca obiect banul marfa. Sistemul financiar-bancar mondial a devenit cea mai mare structură de supraveghere și control a lumii.

- Decizia unică a înlocuit politicile locale. Acțiunile promovate prin Globalizare, urmăresc supunerea și distrugerea statelor, condiționarea economică și distrugerea identității.

- S-a declanșat o criză financiară, din cauza banului fals, negarantat, urmată de un blocaj general economic.

- În lume, tensiunea socială crește, pe fondul crizei financiare și a politici de distrugere a identității

- S-a născut germenul revoluției. CRIZA DE IDENTITATE!

- Criza de identitate (individuală și națională) este aceea care în cursul istoriei, a provocat REVOLUȚIA.

- REVOLUȚIA este reacția firească a individului, națiunii și populației, în ansamblul ei, împotriva depersonalizării, blocajului social-economic și a stăpânului. Noua societate nu poate fi sclavagistă!

- REVOLUȚIA va produce saltul spre noul sistem social-economic, Comunismul, fundamentat pe casă, piață și legislație unice, va promova un nou concept economic și un nou mecanism, necesare evoluției. Schimbarea banilor e numai unul din pașii care se vor face!

MANIFEST. VA FI REVOLUTIE. – MIRCEA BATRÂNUL

• Suntem într-o cumpănă a istoriei. Vedem direcția, dar aceasta are două ramuri. Comunismul umanist și Comunismul globalist!

- Putem schimba lumea! E timpul.

Semnele arata că e timpul omului

Revoluția va fi sub semnul runei Tiwaz, a Justiției divine și a dreptului omului. E timpul omului, e rândul tău!

Mircea Bătrânu, București - 2009

Nu așteptați cardul în cutia poștală!